

455.9184

ด 16๘๗

ร 3

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ความสามารถในการอ่านเร็ว
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยบทเรียนที่มีบทสรุปก่อน
บทสรุปหลัง และไม่มีบทสรุป

ปริญญานิพนธ์

ของ

สกุติพันธ์ หวังสุริยะ

20 เม.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มกราคม 2530

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177298

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ความสามารถในการอ่านเร็ว
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยบทเรียนที่มีบทสรุปก่อน
บทสรุปหลัง และไม่มีบทสรุป

บทคัดย่อ
ของ
สฤติพันธ์ ทวีงสุริยะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มกราคม 2530

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ความสามารถในการอ่านเร็ว ระหว่างการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง ที่ได้มาจากการสุ่มจำนวน 120 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเร็วไม่แตกต่างกัน
3. การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการของความสามารถในการอ่านเร็วแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARATIVE STUDY OF THAI READING COMPREHENSION AND SPEED
READING ABILITY OF MS.2 STUDENTS USING A LESSON WITH
PRE-CONCLUSION AND A LESSON WITH POST-CONCLUSION
AND A LESSON WITHOUT CONCLUSION

ABSTRACT

BY

SADUDEEPNN WNNGSURIYA

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree
at Srinakharinwirot University

January 1987

The main purpose of this study was to compare the reading comprehension and speed reading ability in teaching Thai reading with a lesson with pre-conclusion, post-conclusion and without conclusion.

The study involved 120 Mathayom Suksa two students randomly selected from the students of Wat Tat-Tong secondary school.

The results of the study indicated that:

1. The reading comprehension of teaching Thai reading with a lesson with pre-conclusion, post-conclusion and without conclusion were significantly different at the .01 level.

2. The speed reading ability of Teaching Thai reading with a lesson with pre-conclusion, post-conclusion and without conclusion were not significantly different.

3. The improvement with a lesson with pre-conclusion, post-conclusion and without conclusion were significantly different at the .01 level.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบได้พิจารณา
 ปรินญาณิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
 การศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

.....
กรรมการ

.....
กรรมการ
กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สุมานัน รุ่งเรืองธรรม ประธานกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง
กรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล กรรมการสอบปากเปล่า
บุคคลดังกล่าว เป็นผู้ประสาทความรู้ ให้แนวคิด กาลังใจในการตรวจแก้ไขปริญญานิพนธ์
ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จลงด้วยดี ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความเมตตาของท่านอาจารย์และ
ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์พิศศรี แจ้งไพร อาจารย์ศรีรัตนา หิรัญชาติ
ที่ได้กรุณาแนะนำแก้ไขและตรวจสอบแผนการสอนและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
และเพื่อนในหมวดวิชาภาษาไทยและคณะครูที่ได้อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลตลอดจนนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดธาตุทองที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้องที่เป็นทั้งกำลังใจและสนับสนุนช่วยเหลือ
ต่อการทำวิจัยครั้งนี้จนเสร็จสิ้นสมบูรณ์

สกุติพันธ์ หวังสุริยะ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
2/3 ความมุ่งหมายในการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้	5
คานิยามศัพท์เฉพาะ	6
สมมติฐานในการวิจัย . . .	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน	9
ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับกระบวนการคิด	15
งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านเร็ว	19
งานวิจัยต่างประเทศ	19
งานวิจัยในประเทศ	21
ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านกับความคิดรวบยอด ...	23
การวิจัยเกี่ยวกับการใช้สิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดเพื่อเพิ่ม	
ประสิทธิภาพในการเรียนรู้	26
งานวิจัยเกี่ยวกับบทสรุปในการอ่าน	28
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	38
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	39
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	39
การดำเนินการทดลองและการเก็บข้อมูล	42
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	53
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	53
4. สมมุติฐานในการวิจัย	53
วิธีดำเนินการทดลอง	54
การวิเคราะห์ข้อมูล	54
5. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	55
การอภิปรายผล	56
ข้อเสนอแนะ	61
บรรณานุกรม	63
ภาคผนวก	

บัญชีการวาง

ตาราง

หน้า

1	เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่าน เนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่าน เนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีการสรุปในกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม	45
2	เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่าน เนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่าน เนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป	46
3	เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนโดยการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่าน เนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่าน เนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน	48
4	เปรียบเทียบพัฒนาการความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่าน เนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่าน เนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่องโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน	49
5	เปรียบเทียบความแตกต่างของพัฒนาการ ความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนโดยการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่าน เนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่าน เนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป	50
6	เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเร็ว ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่าน เนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่าน เนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป	52

ภูมิหลัง

ในการดำรงชีวิตของมนุษย์ปัจจุบันต้องมีการสื่อสารโดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง ในการติดต่อสมาคมตั้งแต่สังคมครอบครัวจนถึงสังคมภายนอก ทักษะที่สำคัญของการสื่อสาร มีทั้งการรับเข้า และการส่งออก เครื่องมือที่ใช้ในการรับเข้านั้นคือ การฟัง และการอ่าน ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการแสดงออก คือ การพูดและการเขียน การอ่านมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิตได้อย่างมาก ผู้ที่มีความสามารถพิเศษในการอ่าน มักจะได้รับความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และรุ่งเรืองกว่าผู้ที่ไม่ค่อยมีนิสัยรักการอ่าน (ลีทชา ฟินิจวาคล 2516 : 10) นอกจากนี้แล้วผลจากการอ่านยังช่วยในการคิด การตัดสินใจ การแก้ปัญหา และการวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลอีกด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ 2519 : 7) สำหรับนักเรียนนั้น ถ้าเขามีทักษะในการอ่านอย่างดีแล้ว การเรียนวิชาอื่น ๆ ก็จะมีประสิทธิภาพรวดเร็ว การอ่านเป็นกระบวนการอันสำคัญในการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าในด้านการพิมพ์และเทคโนโลยีอื่น ๆ ทำให้วิทยากรต่าง ๆ เผยแพร่ออกมาในรูปของสิ่งพิมพ์เป็นจำนวนมาก นั่นคือ การอ่านจึงได้กลายเป็นเครื่องมือของนักเรียน นิสิต และนักศึกษาเพื่อใช้สำหรับการเรียนรู้วิชาการต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง (สนธิ ตั้งหวี 2526 : 1) จึงอาจกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นหัวใจของกิจกรรมทั้งหลายในการเรียนของนักเรียน (กอด สวัสดิทาณิย์ 2505 : 26) การอ่านมิได้มีความสำคัญต่อนักเรียนหรือผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันเท่านั้น สำหรับบุคคลทั่วไปก็สามารถแสวงหาความรู้ได้จากการอ่านด้วย จึงนับได้ว่าการอ่านเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ (Getes. 1947 : 3)

การศึกษาในปัจจุบันต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้ต่าง ๆ ทั้งนี้ ความสามารถในการอ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง และนักเรียนควรได้รับการฝึกฝนด้านนี้ให้มาก (Tinker. 1952 : 5) กล่าวได้ว่า ความ

เข้าใจเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางของการอ่านทุกชนิด เพียงมีความเข้าใจที่แจ่มแจ้ง
แต่อย่าง เดียวก็เพียงพอแก่การรวบรวมความคิดในสิ่งที่อ่านได้

การอ่านจะได้ประโยชน์อย่างแท้จริง ซึ่งความเข้าใจที่เกิดขึ้นในตัวของผู้อ่าน
การรวบรวมจัดลำดับความคิดในเรื่องที่อ่าน ผู้สอนควรเน้นทักษะการสอนในเรื่อง
ความเข้าใจในการอ่าน

ฟรอสต์ (Frost. 1967 : 43) ได้สรุปองค์ประกอบพื้นฐานของความ
เข้าใจในการอ่านไว้สามประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านคำและความหมายของคำ (Word Factor) หมายถึง
รูปแบบของคำและความหมายของคำนั้น (Individual Word Form and Their
Meanings)
2. องค์ประกอบด้านการเรียงถ้อยคำ (Verbal Factor) หมายถึง
ความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายของคำต่าง ๆ และความสามารถในการจัด
ลำดับขั้นตอน (Organization) ของข้อความได้
3. องค์ประกอบด้านความคิดเหตุผลเชิงนามธรรม (Abstract
Reasoning) เพื่อสังเคราะห์ใจความของเรื่องที่อ่าน

จากการเรียนการสอนในชั้นการอ่าน องค์ประกอบข้อที่ 1 และข้อ 2 มักจะ
ไม่ค่อยมีปัญหากับผู้อ่านมากนัก ศัพท์ และโครงสร้างเพียงสองประการไม่สามารถจะสื่อ
ให้ผู้อ่านเข้าใจ เรื่องที่อ่านหรือสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นปัญหา
ที่ผู้อ่านได้พบก็คือ ไม่สามารถแยกแยะได้ว่า ตอนใดเป็นสาระสำคัญของเรื่อง (Main
Idea) และส่วนที่เป็นสาระย่อย (Minor Ideas) ที่สนับสนุนสาระสำคัญแต่ละสาระ
ผู้แต่งตำราจึงพยายามที่จะแก้ปัญหานี้โดยการจัดความคิดรวบยอดของเรื่องไว้ตอนต้น
บทเรียน หรือการใช้ตัวพิมพ์หนา ตัวพิมพ์เอียง ชีตเส้นใต้ข้อความ รวมทั้งการจัดสรุป
ความคิดรวบยอดของเรื่องที่อ่าน และการจัดแบบอื่น ๆ (Proger. 1970 : 28)
วิธีการนี้เป็นไปตามทฤษฎีของ ออสซูเบล (Ausubel. 1968 : 111) ที่ได้หาวิธีช่วย
ให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่อง สามารถจดจำเรื่องได้โดยการจัดข้อความชี้แนวทางเพื่อให้เกิด

ความคิดในเรื่องที่อ่านไว้ล่วงหน้า (Advanced Organizer) ซึ่งบางท่านเรียกว่า การนำเรื่อง (Introductory) และวิธีจัดข้อความในลักษณะสรุปไว้หลัง เรื่องที่อ่าน (Post Organizer) เช่น ซิงห์ (Singh. 1980 : 78) ได้ศึกษาวิธีการสอนอ่าน ภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาโดยหาวิธีที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านโดยสรุปเป็นใจความภาษาแม่ กับสรุปใจความเป็นภาษาอังกฤษอย่างง่าย และเอื้อมพร จตุขำรัง (เอื้อมพร จตุขำรัง 2521 : 128) ได้เสนอการจัดความคิดรวบยอดของ เนื้อเรื่อง โดยวิธีจัดความคิดรวบยอดก่อนอ่านเนื้อเรื่อง ต้ายเรื่อง และภายในเรื่อง เพื่อช่วยในความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ในวิชาการสอนอ่านภาษาไทย ครูผู้สอนมักประสบปัญหาในเรื่องความเข้าใจ ในการอ่านโดยเฉพาะในด้านการจัดลำดับ สาระสำคัญของเรื่อง และสาระย่อย ซึ่ง จะนำไปสู่ความเข้าใจในการอ่าน โดยเฉพาะในระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งมีปัญหาด้าน การอ่าน กล่าวคือ ยังมีนักเรียนส่วนมากที่อ่านหนังสือแล้วไม่สามารถจับใจความเรื่อง ที่อ่านได้ (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ 2514 : 4) ดังนั้น การจัดลำดับความคิดใน รูปลักษณะบทสรุปเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมการอ่านแก่นักเรียน ดังงานวิจัยของ เจียมจิต ห้าวหาญ (เจียมจิต ห้าวหาญ 2522 : 121) ได้ทดลองความเข้าใจ ในการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีนำเรื่อง 3 แบบ คือ บทย่อ แบบโครงเรื่อง และแบบมีข้อทดสอบถูกผิด และเอื้อมพร จตุขำรัง เสนอวิธีอ่านบทความที่มีการจัด ความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยวิธีต่าง ๆ (เอื้อมพร จตุขำรัง 2521 : 128)

นอกจากนี้ หลักสูตรในการสอนภาษาไทยยังได้เน้นในเรื่องการอ่านในใจ สำหรับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้กำหนดจุดประสงค์ในการอ่านไว้ว่า ให้พัฒนาทักษะทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ให้รู้ภาษาอย่างมีศิลปะตามประเพณีและวัฒนธรรม โดยพึงเล็ง การอ่านในใจเป็นอันดับแรก (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 3)

นอกจากนี้การอ่านในใจต้องมียุทธวิธีประกอบของความสามารถในการอ่านได้เร็ว ผู้อ่านสามารถอ่านและชันนาการอ่านให้เร็วขึ้น โดยมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่าน โดยการฝึกอ่าน การส่งเสริมในด้านการอ่านแก่นักเรียนเพื่อให้สามารถอ่านจับใจความสำคัญได้อย่างรวดเร็วขึ้น และในเรื่องดังกล่าวได้มีผู้ศึกษาร่างเครื่องมือฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วขึ้น เพื่อปรับปรุงความสามารถในการอ่านไว้เป็นจำนวนมาก ในปี 1963 ฟราย (Fry. 1963 : 2) ได้ฝึกทักษะการอ่านเร็วกับนักเรียน และนักศึกษา โดยการจับเวลา และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านโดยใช้เวลา 7 สัปดาห์ ปรากฏว่า หลังจากการฝึก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีอัตราการอ่านเร็วเพิ่มขึ้น และในปี 2524 จินตนา พวงแดง (จินตนา พวงแดง 2524 : 3) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านเร็ว จะต้องมีความเข้าใจควบคู่ไปด้วย และสัมพันธ์กับความง่ายของเรื่องที่อ่าน ตลอดจนชนิดของเรื่องที่อ่าน ในปี 2527 สุวัฒน์ จันทร์ลอย (สุวัฒน์ จันทร์ลอย 2527 : 3) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพในการอ่านเร็วของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยชุดการอ่านที่มีคำถามก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนทั้งสามกลุ่มมีสมรรถภาพในการอ่านเร็วแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับการฝึกจากชุดการอ่านที่มีคำถามประกอบหลังการอ่าน มีสมรรถภาพในการอ่านเร็วสูงกว่าอีก 2 กลุ่ม

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้นักวิจัยซึ่งมีความเห็นว่า การเรียนการสอนในเรื่องความเข้าใจในการอ่าน ควรจะมีวิธีการช่วยผู้เรียนให้จัดลำดับความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่อง โดยวิธีการสรุปข้อความ ส่งเสริมให้นักเรียนอ่าน จับใจความสำคัญได้อย่างรวดเร็วขึ้น จึงมีความสนใจจะศึกษาว่า การจับบทสรุปก่อนการอ่านเนื้อเรื่อง และการจับบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง ตลอดจนศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านเร็วจะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านอย่างไร เพื่อนำผลจากการศึกษาครั้งนี้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจากการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนจากการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง
3. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนแต่ละกลุ่มจากการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทสรุปที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ครู ผู้บริหาร นักวิชาการ และผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปปรับปรุงการสอนอ่าน
2. เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียน ตาราง และหนังสืออ่านประกอบต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประสิทธิภาพด้านความสามารถในการอ่านเร็ว และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน
3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูที่จะนำไปทดลองกับนักเรียนของตน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง จำนวน 120 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบง่ายโดยนำมา Equate Group โดยใช้ข้อสอบ G.P.A. ในวิชาภาษาไทย
 - 1.1 กลุ่มทดลองที่ 1 เป็นกลุ่มที่สอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง

1.2 กลุ่มทดลองที่ 2 เป็นกลุ่มที่สอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มี
บทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง

1.3 กลุ่มควบคุม เป็นกลุ่มที่สอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่ไม่มี
บทสรุป

2. เวลาที่ใช้ในการทดลอง ใช้เวลาทำการสอน 12 คาบ สอนสัปดาห์ละ
3 คาบ ๆ ละ ประมาณ 50 นาที

3. เนื้อหาที่ไว้สอน ได้แก่ ศิลปินเอก ความสามัคคี นิทานชาดกมหาภิลาทร
ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด จากหนังสือแบบเรียนทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 ในระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ของกระทรวงศึกษาธิการ

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ คือ การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุป
ในช่วงเวลาต่าง ๆ กันดังนี้

4.1.1 บทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง

4.1.2 บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง

4.1.3 บทเรียนที่ไม่มีบทสรุป

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

4.2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

4.2.2 ความสามารถในการอ่านเร็ว

คานิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการแปลความ
ขยายความ ที่ความ และจับใจความสำคัญจากข้อความภาษาไทยซึ่งวัดได้จากคะแนน
แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเร็วคำนวณความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้นและนำไปทดลองหาคุณภาพแล้ว

2. การจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการอ่าน และเข้าใจ ในข้อความที่อ่านโดยสรุปสาระสำคัญของเรื่องได้ จับประเด็นสำคัญของเรื่องได้ ระบุนิเจตนารมณ์ของผู้เขียนได้

3. การสอนอ่านภาษาไทย หมายถึง การสอนอ่านวิชาภาษาไทยโดยผู้สอน มีวิธีการสอน 3 วิธี ดังนี้

3.1 การสอนอ่านบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง หมายถึง วิธีสอนอ่านข้อความที่สรุปเนื้อหาให้ผู้เรียนอ่านก่อนเนื้อเรื่อง

3.2 การสอนอ่านบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง หมายถึง วิธีสอนอ่านข้อความที่จัดสรุปเนื้อหาให้ผู้เรียนอ่านหลังเนื้อเรื่อง

3.3 การสอนอ่านบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป หมายถึง วิธีสอนอ่านข้อความที่ไม่ได้จัดสรุปเนื้อหาให้ผู้เรียนอ่านทั้งก่อนและหลังเนื้อเรื่อง

4. อัตราความเร็ว หมายถึง ความสามารถในการอ่านข้อความต่าง ๆ ในอัตราความเร็วที่คิดได้จากจำนวนคำที่อ่านได้ในเวลา 1 นาที หาค่ายเวลาเป็น นาทีที่ใช้อ่านข้อความนั้น ใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราความเร็ว} = \frac{\text{จำนวนคำในข้อความที่อ่าน}}{\text{เวลาที่ใช้อ่านข้อความนั้นคิดเป็นนาที}}$$

5. ความสามารถในการอ่านเร็ว หมายถึง ความสามารถในการอ่านข้อความ เพื่อความเข้าใจโดยวัดได้จากข้อสอบความเข้าใจในการอ่านข้อความนั้น แล้วนำไปคำนวณ

$$\text{ความสามารถในการอ่านเร็ว} = \frac{\text{อัตราเร็วในการอ่าน} \times \text{ความเข้าใจในการอ่าน (ร้อยละ)}}{100}$$

สมมติฐานในการวิจัย

1. การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน
2. การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเร็วแตกต่างกัน
3. การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป ทำให้นักเรียนพัฒนาการของความสามารถในการอ่านเร็วแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน
2. ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับกระบวนการคิด
3. งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านเร็ว
 - 3.1 การวิจัยในต่างประเทศ
 - 3.2 การวิจัยในประเทศ
4. งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านกับการจัดความคิดรวบยอด
5. งานวิจัยเกี่ยวกับทศรูปในการอ่าน

ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนอ่าน และได้เขียนเป็นทฤษฎีไว้ดังนี้

คอว์สัน (Dawson. 1959 : 7) กล่าวว่า การสอนอ่านควรมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เราใจให้นักเรียนสนใจทั้งเพื่อความเพลิดเพลินและเพื่อเสริมสร้างสติปัญญา
2. เพื่อสร้างความพร้อม ในการอ่านของแต่ละระดับชั้น
3. เพื่อให้มีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น
4. เพื่อให้มีนิสัยรักทั้งการอ่านและการฟัง
5. ให้สามารถเลือกหนังสือและอุปกรณ์การเขียนที่เหมาะสมตรงกับจุดมุ่งหมายในการสอนได้

แฮร์ริส (Harris. 1956 : 478) มีความเห็นว่า วิธีที่จะส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่าน ควรชักจูงให้อ่านด้วยวิธีการที่เหมาะสม คือ ในชั้นแรกควรจะให้เด็กเรียนอ่านหนังสือที่ง่าย สั้น และตรงกับความต้องการ เมื่อเด็กเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการอ่านแล้ว เด็กจะหาหนังสือชนิดต่าง ๆ มาอ่านเอง

รัสเซล (Russell, 1961 : 393) เสนอความคิดเห็นสรุปได้ว่า เด็กจะสนใจอ่านหนังสือประเภทใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น เพศ อายุ ความสามารถทางสมอง และสิ่งแวดล้อม

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ 2524 : 21) กล่าวว่า เนื้อหาที่จะนำมาฝึกฟัง พูด อ่าน เขียน ควรเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจ และมีความหมายต่อชีวิตนักเรียน

กุหลาบ มลลิกะมาส (กุหลาบ มลลิกะมาส 2511 : 2) กล่าวว่า เด็กอายุ 16 - 18 ปี เป็นระยะเตรียมตัวจะออกไปประกอบอาชีพ การอ่านควรเชื่อมโยงไปถึงอาชีพด้วย การส่งเสริมให้เด็กรักการอ่านจึงควรให้อ่านเรื่องที่ตรงกับความต้องการของเด็กตามวัย ประสบการณ์ และส่งเสริมให้มีการอ่านต่อเนื่องกันไป

การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องถึงทักษะหลาย ๆ ด้าน กล่าวคือ ความเข้าใจ ความหมายของศัพท์ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง การรู้จักคิดในขณะที่อ่าน ได้แก่ ความสามารถใช้ความคิดในเชิงวิจารณ์และสร้างสรรค์ ทักษะเหล่านี้ไม่ใช่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้เอง ครูจะต้องช่วยฝึกให้นักเรียน ในการฝึกทักษะการอ่านให้เกิดขึ้นแก่นักเรียนนี้ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อคิดเห็นและแนะแนวทางไว้หลายวิธีดังนี้

1. ความเข้าใจในการอ่าน

ฟิงเกอร์ (Finker. 1952 : 15) กล่าวว่า ความเข้าใจเป็นจุดหมายปลายทางของการอ่านทุกชนิด ความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งเพียงอย่างเดียวก็เพียงพอแก่การที่จะรวบรวมความคิดในสิ่งที่อ่านมา ฉะนั้นการย้ำความสำคัญของการอ่าน จึงควรส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านให้มาก

วิลเลียม วิลเลียม (William. 1958 : 204) กล่าวถึงคุณประโยชน์ของความเข้าใจในการอ่านว่า การที่จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจอันดีในการอ่านนั้นเป็นการช่วยพัฒนาศักยภาพส่วนบุคคล (Individual Potentiality) ซึ่งจะช่วยให้ความหมายของถ้อยความเข้าใจว่า เป็นความสามารถในการผสมแคว่ขยายความรู้ความเข้าใจให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อน
2. รู้ความเกี่ยวข้องของความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้อย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายถึงสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง
4. เมื่อพบสิ่งอื่นใดที่มีสภาพทางองเดียวกันกับที่เคยเรียนรู้มาแล้ว ก็สามารถอธิบายได้

ความเข้าใจสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยแปลความลักษณะของนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้สำหรับเรื่องราวนั้น ๆ โดยเฉพาะ
 2. การตีความ (Interpretation) คือ สามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความย่อย ๆ ของเรื่องนั้น และสามารถนำมากล่าวแบบนัยหนึ่งได้
 3. การขยายความ (Extrapolation) คือ สามารถขยายความหมายของนัยของเรื่องนั้น ๆ ให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้
- สมิท (Smith. 1963 : 161) ได้จัดระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับกว้าง ๆ คือ

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร เป็นระดับความเข้าใจพื้นฐานที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้โดยตรง
2. ระดับความเข้าใจขั้นดีความเป็นระดับที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าระดับแรก เพราะผู้อ่านต้องตีความที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจน แต่เป็นความหมายที่แฝงอยู่ในข้อความ

3. ระดับความเข้าใจขั้นวิจารณ์ เป็นระดับที่ต้องอาศัยความเข้าใจในสองระดับแรกเป็นพื้นฐาน เนื่องจากการอ่านระดับนี้ต้องใช้ความคิดเพื่อวิเคราะห์ตัดสินและประเมินค่าสิ่งที่อ่าน

เปลื้อง ณ นคร (เปลื้อง ณ นคร 2520 : 34) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนรู้ความหมายของคำอ่านดังนี้ การที่เด็กเรียนรู้ความหมายของคำที่เป็นเครื่องมือแสดงความรู้ความเข้าใจและการเรียน เมื่อคำต่าง ๆ มารวมกันเป็นลักษณะของข้อความ ฉะนั้นการที่นักเรียนอ่านหนังสือรู้เรื่องก็เพราะนักเรียนเข้าใจความหมายของคำกับติดตามเรื่องทีอ่านไปได้ การเรียนครั้งนี้เรียกว่า เรียนความคิด (Ideal Learning)

2. ความเข้าใจในเนื้อเรื่อง

การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องมีประสิทธิภาพในด้านความเร็ว การเก็บใจความสำคัญ การย่อหรือสรุปใจความสำคัญของเรื่อง (Broome. 1951 : 4) และต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน เพราะความเข้าใจเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของการอ่านทุกชนิด เมื่อผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้อย่างแจ่มแจ้ง จะสามารถรวบรวมความคิดในสิ่งที่อ่านได้ (Tinker. 1952 : 15)

ดอว์สัน (Dawson. 1959 : 177) ได้ให้แนวการอ่านเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องดังนี้

1. สอนให้นักเรียนเข้าใจคำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความสั้น ๆ
2. ฝึกให้นักเรียนสามารถจับความคิดสำคัญได้ โดยการตั้งคำถามให้นักเรียนคิดถึงเรื่องที่อ่านไปแล้วทั้งหมด เช่น เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร สอนว่าอย่างไร
3. ฝึกให้อ่านเพื่อคาดการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป หรือแก้ปัญหาโดยการเล่าเรื่องแล้วทิ้งท้ายให้เด็กเรียบเรียงต่อไปว่าจะเป็นอย่างไร หรือดำเนินเรื่องให้ถึงจุด ๆ หนึ่งแล้วให้นักเรียนคิดวิพากษ์วิจารณ์ หรือแก้ปัญหาเองจะช่วยให้จับใจความได้ดี
4. ฝึกให้อ่านโดยกำหนดให้ว่า ต้องการให้รู้เรื่องอะไรบ้าง

5. ฝึกให้อ่านเพื่อให้มีจินตนาการเพิ่มขึ้น โดยให้ดูภาพ หรือสิ่งอื่นที่ให้อ่าน
ประสาททั้งห้า

6. ฝึกให้อ่านเพื่อทราบการจัดระเบียบ หรือแนวการจัดลำดับความของ
ผู้เรียบ

7. ฝึกให้อ่านเพื่อสังเกตรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกัน โดยกำหนดให้อ่านและ
วิพากษ์วิจารณ์สิ่งที่อ่าน

รัสเซลล์ (Russell. 1961 . 198 - 199) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความ
เข้าใจเนื้อเรื่องนั้น ครูจะมีวิธีฝึกดังนี้ คือ

1. ให้นักเรียนหาข้อความหรือประโยคที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้านั้น
2. ให้นักเรียนกล่าวลำดับเหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้น
3. กำหนดแนวทางที่ต้องการให้นักเรียนก่อนที่จะให้นักเรียนอ่าน
4. รวบรวมความคิดจากเรื่องที่อ่านแล้วเขียนโดยใช้คำพูดของนักเรียน

เบอร์ตัน (Burton. 1956 . 321) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องความ
เข้าใจในการอ่านว่า ต้องอาศัยความสามารถหลายด้านประกอบกัน คือ

1. การเข้าใจความหมายของศัพท์
2. การเรียงลำดับความได้
3. จับความกึ่งสำคัญได้
4. การสังเกตความสัมพันธ์ของข้อความที่อ่าน
5. แยกประเภทและสรุปความได้รวมทั้งคาดการณ์ล่วงหน้าได้

โรบินสัน (Robinson. 1961 29 - 30) ได้เสนอเทคนิคที่เรียกว่า
SQ3R ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่าน อ่านเรื่องได้เข้าใจและรวดเร็ว ดังนี้

1. Survey (S) เป็นการกวาดสายตาไปตามหัวเรื่อง เพื่อหาจุดสำคัญของ
เรื่อง ถ้าหากมีการสรุปก็ให้อ่านบทสรุปก่อน วิธีทำนี้จะทำให้อ่านทราบแนวความคิดของ
เรื่องที่จะอ่านต่อไป

2. Question (Q) เป็นการตั้งคำถามกับตัวเองจากหัวข้อที่อ่านเกี่ยวกับความคิดสำคัญของเรื่อง เพื่อจะอ่านได้อย่างมีจุดหมาย ในขณะที่อ่านก็พยายามตอบคำถามที่ตั้งไว้ให้ได้

3. Read (R) อ่านเพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้ นั่นคือ อ่านโดยมีจุดหมาย

4. Recite (R) ทดสอบตนเองว่าตอบคำถามที่ตั้งไว้ได้หรือไม่ ถ้ายังตอบไม่ได้ ก็ให้ย้อนกลับไปอ่านเรื่องใหม่ ขณะที่อ่านอาจจะจดความคิดของเรื่องที่อ่านลงในกระดาษในรูปของโครงเรื่อง

5. Review (R) เมื่ออ่านจบแล้วลองสำรวจดูว่าตนสามารถจับจุดสำคัญของเรื่องได้ทุกจุดหรือไม่ สามารถจดจำเรื่องราวและจุดสำคัญของเรื่องได้ โดยพยายามนึกบทวนจุดสำคัญของเรื่อง แล้วโยงความคิดมายังรายละเอียดของเรื่อง วิธีการอ่านแบบนี้จะทำให้นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจและจดจำเรื่องได้แม่นยำ

นอกจากนี้ โรบินสัน (Robinson. 1961 : 132) ยังกล่าวว่า การที่ผู้อื่นได้ทราบแนวความคิดเรื่องที่จะอ่านล่วงหน้า ทำให้ทราบว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้น การทราบแนวความคิดล่วงหน้า จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถแปลความหมายของคำแปลก ๆ ใหม่ ๆ ได้ จากเนื้อเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น

โฮล์ม (Holm. 1962 : 64 - 72) ศึกษาพบว่า การอ่านจะมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญหรือจุดสำคัญของเนื้อเรื่องได้ องค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้การอ่านมีความหมาย คือ จะทำให้เกิดความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยให้เด็กเกิดความคิดรวบยอดของเรื่องที่อ่าน ปฐมนิคมานนท์ (ปฐม นิคมานนท์ 2514 : 97) ได้นำแนวความคิดนี้มาศึกษาเกี่ยวกับเด็กไทยพบว่า ความคิดรวบยอดมีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน นักเรียนที่มีความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดสูง มีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดต่ำ

ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับกระบวนการคิด

การอ่านกับกระบวนการคิดเป็นสิ่งที่มีความเกี่ยวพันกันอย่างไม่สามารถจะแยกออกจากกันได้ ทั้งนี้เพราะการอ่าน คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ ในกระบวนการอ่านแต่ละขั้นตอน ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิด เพื่อทำความเข้าใจสิ่งที่ตนอ่านอยู่ตลอดเวลา มีนักจิตวิทยา นักภาษาศาสตร์ นักจิตภาษา หลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านที่แสดงให้เห็นว่าการอ่านกับการคิดต้องควบคู่กันอยู่ตลอดเวลา เช่น

กู๊ดแมน (Goodman. 1967 : 126 - 135) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่มีแบบแผน ประกอบด้วยความถูกต้อง รายละเอียด เป็นความเข้าใจที่เป็นไปตามลำดับขั้น และยังหมายถึง การพิจารณาตัวอักษร คำ การสะกดคำ และหน่วยของภาษาที่กว้างออกไป แอโรวสมิท (Arrowsmith. 1972 : 84) ให้นิยามของการอ่านว่าเป็นความคิด ความรู้สึก หรือมโนภาพที่เกิดขึ้นในใจ จากความเข้าใจในตัวอักษรที่พิมพ์อยู่บนกระดาษหรือความเข้าใจในการอ่านที่สมบูรณ์เกิดขึ้นเมื่อความคิด ความรู้สึก หรือมโนภาพที่เกิดขึ้นในใจของผู้อ่าน และจะเป็นความคิดความรู้สึก หรือมโนภาพเดียวกันที่เกิดขึ้นในใจของผู้เขียน

เดอเชนต (Dechant. 1970 : 3) กล่าวว่า การอ่านเป็นการทำปฏิกิริยาระหว่างการมองเห็นกับองค์ประกอบในการแปลความหมาย โดยผู้อ่านจะเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัดของตัวอักษรจากซ้ายไปขวา และหยุดทำความเข้าใจคำ แล้วรวบรวมเข้าเป็นหน่วยความคิด ผู้อ่านจะตีความหมายสิ่งที่เขาอ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อประมวลเข้าเป็นความคิด การพิจารณา และการสรุปความเห็น ซึ่งความคิดนี้ตรงกับความเห็นของ บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 19) ที่ได้ให้ความเห็นว่า การอ่านเป็นการจำสัญลักษณ์หรือเขียนสัญลักษณ์เป็นสิ่งที่เราให้ผู้อ่านนึกถึงความหมายของคำ ซึ่งผู้อ่านรับรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ความหมายใหม่จะเกิดขึ้นจากการผสมผสานของสิ่งที่ผู้อ่านมีอยู่ หรืออาจจะกล่าว

ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นว่า การอ่าน คือ การที่ผู้อ่านทำความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบ ผู้อ่านสามารถตีความหรือประเมินค่าจากความหมายที่อ่านนั้นได้

ลาโด (Lado. 1964 : 14) นักภาษาศาสตร์กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะในการถอดความ การวิเคราะห์ค่า ความหมายของคำ ความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่ปรากฏ การตีความ การให้ความคิดเห็น ส่วนนักภาษาศาสตร์อีกท่านหนึ่ง คือ ฟรีส (Fries. 1963 : 131) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นการตอบสนองสัญลักษณ์ทางภาษา ซึ่งเป็นตัวแทนของภาษาพูด หัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมาย

ความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า เป็นกระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ ด้วยความเข้าใจโดยอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐาน และความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง การแปลความ การตีความ และการขยายความของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป การทำความเข้าใจในการอ่านนั้นเป็นความสามารถของผู้อ่านที่ใช้ความคิด ติดตามข้อความที่ผู้เขียนได้เขียนไว้

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย 2528 : 1 - 8) กล่าวว่า หลักการอ่านเกี่ยวข้องกับกระบวนการอยู่ 2 กระบวนการ คือ การติดตามว่าผู้เขียนพูดว่าอะไร และติดตามว่าผู้เขียนหมายถึงอะไร ในกระบวนการอ่านจำนวนเวลาที่ใช้ในการคิดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกัน เช่น ความสามารถในการอ่านของแต่ละคน โครงสร้างทางประวัติศาสตร์ ทางตรรกวิทยา ความคุ้นเคยในเนื้อหาและขอบข่ายของการอ้างอิง ตลอดจนจุดมุ่งหมายของตัวผู้อ่านเองด้วย พร้อมกันนั้นยังได้ชี้ให้เห็นว่าวิธีสอนและเทคนิคการสอนอ่านนั้นผู้สอนแต่ละคนอาจใช้วิธีการสอนต่างกันไป แต่อย่างไรก็ตาม ผู้สอนก็มักจะยึดถือหลักของการสอนอ่านตามกระบวนการที่นักเรียนจะสามารถค้นพบแนวทางแห่งประสบการณ์ของตนเองในการที่จะหาเหตุผลของข้อความที่อ่านซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการที่รวมกันระหว่างการอ่านและการคิด

เทคนิคและวิธีสอนต่าง ๆ ที่ผู้ชำนาญการสอนอ่านได้ค้นคว้าไว้ และเป็นวิธีที่ยอมรับของครูที่นำมาใช้สอนในชั้นตามกระบวนการคิด (Thinking Process) มีหลายวิธี เช่น

Top - Level Structure Method เป็นวิธีที่เน้นหนักในการสอนที่จะให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ด้วยตนเอง ในการที่จะพรรณนาว่าความคิดหรือปัญหาของข้อความนั้นไปในแนวใด เมื่อเข้าใจสมมติฐานในการเขียนหรือวิธีการเขียน นักเรียนก็จะพบความคิดหลัก (Main Idea) และรายละเอียดอื่น ๆ ด้วย

The Reader Selected Miscues Technique เป็นวิธีที่เน้นให้นักเรียนอภิปรายกันเพื่อที่จะหาความหมายของคำยากที่พบในข้อความที่อ่าน หลังจากที่ย่านแล้ว การอธิบายของครูจะช่วยให้เข้าใจขึ้น และรู้ว่าตนเองมีจุดบกพร่องตรงไหน

The Cloze Procedure เป็นวิธีที่ให้นักเรียนอภิปรายถึงคำที่ลบออกไป ซึ่งพวกเขาจะต้องหามาเติมให้ได้ความสมบูรณ์ โดยคิดจากข้อความที่แวดล้อมอยู่

The ERICA Model Method เน้นให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ด้วยตนเอง โดยผ่านกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ

1. Prepare for Reading (การเตรียมสำหรับอ่าน)
 2. Thinking Through the Reading (การคิดในสิ่งที่ได้อ่าน)
 3. Extracting and Organizing Information (การแยกแยะและรวบรวมความรู้ที่ได้)
 4. Translating Information (การแปลความหรือตีความความรู้นั้น)
- จะเห็นได้ว่าการที่ผู้อ่านจะสามารถรับรู้สารที่ผู้เขียนต้องการสื่อ นั้น จะต้องผ่านกระบวนการรับรู้สัญลักษณ์ แปลความ ตีความ ขยายความ ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้ต้องอาศัยการคิดทั้งสิ้น

กมลอมวงศ์ ล้ายอุดมรรคผล (กมลอมวงศ์ ล้ายอุดมรรคผล 2526 : 529 - 532) ได้กล่าวถึงกระบวนการอ่านว่ามีความสัมพันธ์กับกระบวนการคิดไว้ดังนี้

กระบวนการอ่าน มีกระบวนการดังนี้

ขั้นแรก - การรู้จักคำ

กระบวนการอ่านเกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านรับรู้ความหมายของถ้อยคำภาษาที่ผู้เขียนถ่ายทอดด้วยตัวอักษรได้เข้าใจตรงกัน ตามปกติเราไม่ค่อยอ่านคำ ๆ เดียว แต่อ่านเป็นวลี ประโยค ข้อความหรือเรื่องราว ดังนั้นเมื่ออ่านข้อความที่ยาวขึ้น หากรู้จักคำมากเท่าใด ก็จะยิ่งเข้าใจเรื่องราวมากขึ้นเท่านั้น ถึงแม้จะมีคำบางคำที่ไม่รู้จักมาก่อน คำที่รู้จักก็อาจช่วยให้เข้าใจความหมายของคำใหม่ได้

ขั้นที่สอง - การเข้าใจความหมายของสาร

สาร คือ ความหมายที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ ในการอ่านแต่ละคนจะเข้าใจความหมายไปตรงกันที่เดียว คำเดียวกันอาจมีความหมายเพียงนัยเดียวหรือหลายนัยสำหรับคนอื่น การเข้าใจสารของแต่ละคนขึ้นอยู่กับการศึกษา ซึ่งแตกต่างกันหรือคล้ายกันแล้วแต่ความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับคำ ประโยค หรือข้อความนั้น ๆ ขริบทเป็นส่วนช่วยให้เข้าใจสารได้ตรงหรือใกล้เคียงกับเจตนาของผู้เขียน ผู้อ่านจะต้องฝึกฝนการตีความจนสามารถับความรู้สึก อารมณ์ และความคิด ตลอดจนเจตนาของผู้เขียนได้

ขั้นที่สาม - การมีปฏิกิริยาต่อสาร

ตามปกติเมื่อเราอ่านสิ่งใด เราย่อม "คิด" คล้อยตามหรือคัดค้าน แยกแยะข้อมูล และเปรียบเทียบความคิดต่าง ๆ ว่าส่วนใดเหมาะสมหรือตรงกับความหมายที่แท้จริงของเรื่องที่อ่าน ดังนั้นปฏิกิริยาที่มีต่อสารจึงมีทั้งด้านอารมณ์และความคิด ผู้ที่อ่านจะเป็นผู้ที่มีวิจารณ์คุณค่าตัดสินสารนั้นได้โดยใช้ประสบการณ์การอ่านและประสบการณ์ชีวิตรวมกับความรู้ความเข้าใจที่สะสมมาแต่เดิม ถ้าผู้อ่านขาดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องนั้นก็ไม่อาจอ่านให้เข้าใจได้ เมื่อไม่เข้าใจก็ตัดสินไม่ได้ว่าตอนใดสำคัญ ตอนใดเป็นความจริง ตอนใดเป็นความคิด จึงไม่สามารถสรุปความคิดและแก้ปัญหาใด ๆ ได้

ขั้นที่สี่ - การรวบรวมความคิด

เมื่อผู้อ่านผ่านกระบวนการความคิดจากขั้นแรกถึงขั้นที่สามแล้วก็จะถึงขั้นที่สี่เป็นขั้นที่ตัดสินว่าอ่านแล้วเข้าใจเพียงใด เพราะความเข้าใจจะวัดได้ก็โดยผู้อ่านสามารถสรุปรวบรวมความรู้ความคิดจากสิ่งที่อ่านมาประสมประสานกับความรู้เดิม ผู้อ่านจะ

เปรียบเทียบสิ่งเก่ากับสิ่งใหม่ แล้วเลือกรับเฉพาะสิ่งที่รับได้ ความรู้ความคิดที่ประสานกัน
ขั้นนี้จะทำให้เกิดความเข้าใจใหม่ ๆ ขึ้น ทำให้ความรู้ความคิดเดิมได้รับการแก้ไข
เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มขึ้น ผู้อ่านอาจจะเริ่มสนใจอะไรใหม่ ๆ หรือมีทัศนคติใหม่ ๆ
เกิดขึ้นก็ได้

หากได้พยายามรวบรวมความคิดแล้วก็ยังไม่เข้าใจสิ่งที่อ่านอยู่ ก็แสดงว่า
ผู้อ่านขาดความรู้พื้นฐานขั้นที่สองและสามตามลำดับผู้อ่านจำเป็นต้องพัฒนาทักษะพื้นฐาน
การอ่านตั้งแต่ขั้นแรก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเร็ว

1. งานวิจัยในต่างประเทศ

ในต่างประเทศโดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา มีการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง
การอ่านอย่างกว้างขวาง เพราะเห็นความสำคัญของทักษะด้านนี้ แฮริส (Harris.
1968 : 206 อ้างอิงมาจาก Braes) ได้ศึกษาเพื่อจะหาคำตอบว่า การปรับความเร็ว
ในการอ่านนั้น สามารถฝึกได้โดยฝึกอ่านเร็วกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา เพื่อเตรียมตัว
ให้มีความสามารถในการอ่าน สำหรับการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยในภาคฤดูร้อน
เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ก่อนทำการฝึก ประมวล ได้ทดสอบอัตราการอ่านเร็ว ปรากฏว่า
อัตราเฉลี่ยของการอ่านเร็วที่สุด และช้าที่สุดของนักเรียนในเนื้อหาประเภทต่าง ๆ
5 ประเภท แตกต่างกันไปเพียง 19 คำต่อนาที หลังจากทดลองฝึกอัตราเฉลี่ยของการอ่านเร็ว
ทุกประเภทสูงขึ้น รวมทั้งความแตกต่างระหว่างความเร็วสูงที่สุดและต่ำที่สุดเพิ่มขึ้นถึง
180 คำต่อนาที

ต่อมาในปี 1969 วิทตี (Witty. 1969 : 157) ได้ฝึกเพิ่มความเร็วใน
การอ่านกับนิสิตมหาวิทยาลัยนอร์ทเวสเทิร์น จำนวน 180 คน ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยแล้ว
นิสิตสามารถอ่านได้เร็วเพิ่มขึ้น และมีความเข้าใจสูงขึ้น อัตราเร็วเฉลี่ยที่นิสิตอ่านได้ก่อน
เริ่มเรียนโปรแกรมการฝึกอ่านเร็วเท่ากับ 272 คำต่อนาที และหลังจากเรียนโปรแกรม
การฝึกอ่านเร็วแล้ว นิสิตอ่านได้ด้วยอัตราเฉลี่ย 474 คำต่อนาที

ในปีเดียวกันนั้น มาโซนี (Manony. 1969 : 1142-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบวิธีสอน เพื่อเพิ่มความเร็วในการอ่าน 3 วิธี ได้แก่ การใช้เครื่องช่วยเร่งอัตราเร็วในการอ่าน (Accelerators) การอ่านโดยอิสระ (Free Reading) และการอ่านเร็วตามที่กำหนดไว้ในหนังสือ (Marked - Book Packing) ซึ่งต้องใช้เวลาฝึกจำเวลาให้สัญญาณทุก ๆ 3 นาที ในหนังสือจะมีเครื่องหมายบอกทุก ๆ 1,050 คำ ในการอ่านต้องอ่านด้วยความเร็ว 350 คำต่อนาที เมื่อครบ 3 นาที จะได้ยินสัญญาณเพื่อให้นักเรียนเปรียบเทียบตำแหน่งที่ตนอ่านกับตำแหน่งที่กำหนดไว้ในหนังสือ กลุ่มตัวอย่างต้องอ่านให้ได้เร็วตามที่กำหนดให้ การศึกษาครั้งนี้ทำกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในรัฐเมสซาชูเซต จำนวน 260 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม ส่วนกลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนตามหลักสูตรปกติ การทดลองใช้เวลารวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง ผลการศึกษารูปได้ว่า กลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่มอ่านได้เร็วกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในช่วงการทดลองกลุ่มที่ใช้เครื่องช่วยในการอ่านเร็วสามารถอ่านได้เร็วกว่ากลุ่มอื่น ๆ อย่างไรก็ตามการทดสอบหลังเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว 6 สัปดาห์ ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ส่วนด้านความเข้าใจก็พบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มเช่นเดียวกัน แสดงว่า การสอนอ่านทั้งสามวิธีทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านใกล้เคียงกัน

รัค (Rudd. 1963 . 235 - 237) ได้ฝึกทักษะการอ่านแก่ครูสอนภาษาอังกฤษ ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา และผู้บริหารจากประเทศกานา ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมดมีความสามารถต่างกัน ได้รับการฝึกด้วยวิธีการเดียวกัน คือ ฝึกอ่านเป็นหน่วยคำ วลี ประโยค ภายในเวลาจำกัด ฝึกอ่านหนังสือที่แต่ละคนเลือก ฝึกอ่านจับเวลา และตอบคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ผลการฝึกพบว่า ผู้ได้รับการฝึกสามารถเพิ่มทักษะหลายด้าน เช่น การปรับอัตราในการอ่านให้เหมาะสมกับเนื้อหาและจุดประสงค์ในการอ่าน การเพิ่มอัตราเร็วในการอ่านซ้ำและอ่านจับใจความที่สำคัญได้อย่างรวดเร็ว

ฟีทอม่า ฟิตเพทริก (Fitzpatrick. 1970 : 2789-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีสอนการอ่านที่มีประสิทธิภาพสำหรับเด็กมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการอ่านข้ามคำ และการอ่านอย่างเจาะจง (Skimming and Scanning) กลุ่มตัวอย่าง

วโรต

เป็นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษา 10 และ 11 จำนวน 131 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มควบคุมเรียนตามหลักสูตรปกติ โดยไม่ได้รับการช่วยเหลือทางการเงิน การอ่านเป็นนิเหมายอย่างใดทั้งสิ้น ส่วนกลุ่มทดลองฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกสำหรับอ่านข้ามคำ โดยเฉพาะซึ่งมีความยาว 40 หน้า และแบบฝึกหัดเพื่อเพิ่มความเร็วในการอ่าน อีก 42 บท แบบฝึกดังกล่าวเน้นทักษะต่าง ๆ เช่น การเคลื่อนสายตา การอ่านข้ามคำ เพื่อหาข้อเท็จจริง หรือหาขอบบางประการ การสำรวจหนังสือและหัวข้อสำคัญ การอ่านสารบัญ การใช้ดัชนี การอ่านคำถามนาเพื่อช่วยในการอ่าน การอ่านข้ามข้อความที่ไม่สำคัญ การอ่านโดยมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แน่นอน การจำเรื่องที่อ่าน การอ่านกราฟ และตารางต่าง ๆ และการอ่านข้ามคำเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นต้น ผลการศึกษาสรุปได้ว่า กลุ่มทดลองสามารถอ่านได้เร็วกว่า และมีความเข้าใจในการอ่านดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แซมมูเอล และคนอื่น ๆ (Samuel and Others. 1975 - 1976 : 73) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความเร็วในการบอกความหมายศัพท์ที่นักเรียนรูแล้ว กับกลวิธีในการอ่านของผู้่านที่มีความสามารถและความชำนาญสูง และผู้อ่านที่ไปมีความชำนาญ โดยทำการวิจัยกับนักเรียน 2 ระดับ คือ นักเรียนเกรด 4 กับนักศึกษามหาวิทยาลัย ปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านได้เร็วจะมีความสามารถสูงกว่าผู้อ่านได้ช้า ในทักษะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ ความสามารถบอกความหมายคำศัพท์ที่ตนรูแล้วได้เร็วกว่า และความสามารถจำแนกคำถูกผิดได้ดีกว่า

2. งานวิจัยในประเทศ

การศึกษาเรื่องการอ่านเร็วในประเทศไทย ส่วนใหญ่ศึกษาเฉพาะอัตราการอ่านเร็ว และความเข้าใจในการอ่าน แสงวณ (แสงวณ 2505 : 125) ศึกษาอัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจับเวลาในการอ่านเป็นรายบุคคลด้วยนาฬิกาจับเวลา พบว่า นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีอัตราอ่านเร็วเฉลี่ย 153 คำต่อนาที ความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยร้อยละ 74.07

จิตนา แกลง (จิตนา แกลง 2505 : 59 - 61) ทำการวิจัย เรื่องอัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ด้วยวิธีการเช่นเดียวกับ แสง ผลดา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีอัตราเร็วเฉลี่ย 193 คำต่อนาที ความเข้าใจเฉลี่ยร้อยละ 66

สุพิศ จิตรานนท์ (สุพิศ จิตรานนท์ 2505 : 115 - 118) ศึกษาอัตราเร็วในการอ่านด้วยวิธีเดียวกัน คือ ใช้นาฬิกาจับเวลาในการอ่านเป็นรายบุคคล กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยปรากฏว่า มีอัตราเร็วในการอ่าน 279 คำต่อนาที มีความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยร้อยละ 60 และอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนไม่สัมพันธ์กันทั้งหมด

สุนทร บุญยรัตพันธุ์ (สุนทร บุญยรัตพันธุ์ 2507 : 79 - 101) ทำการวิจัย เรื่องอัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยทดสอบด้วยแบบทดสอบ ซึ่งนำมาจากหนังสือสารคดี และข่าวจากหนังสือพิมพ์ ให้ นิสิตอ่านและจับเวลา ผลการวิจัยพบว่า อัตราเร็วในการอ่านของนิสิตเฉลี่ย 389 คำต่อนาที มีความเข้าใจเฉลี่ยร้อยละ 71.19 และพบว่า อัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กัน

กอบา นิทัศน์ เสมอพิทักษ์ (นิทัศน์ เสมอพิทักษ์ 2524 : 66) สร้างชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว จำนวน 6 ชุด ประกอบด้วยแบบฝึกการเคลื่อนไหวสายตา การจก การอ่านเป็นวลี การอ่านแบบเจาะจง การอ่านข้ามคำ และความเข้าใจในการอ่านแล้วนำไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 100 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว มีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุวัฒน์ จันทร์ลอย (สุวัฒน์ จันทร์ลอย 2527 : 336) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และสมรรถภาพการอ่านเร็วชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 75 คน กลุ่มทดลองที่ 1 ฝึกจากชุดการอ่านที่มีคำถามประกอบ

การอ่าน ก่อนการอ่าน กลุ่มทดลองที่ 2 ผิดจากชุดการอ่านที่มีคำถามประกอบระหว่าง การอ่านและกลุ่มควบคุมผิดจากชุดการอ่านที่มีคำถามประกอบหลังการอ่าน ใช้เวลา 4 สัปดาห์-ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในด้านสมรรถภาพการอ่านเร็ว นั้น พบว่า กลุ่มควบคุมมีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่ากลุ่มทดลองทั้ง 2 อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบอีกว่าสมรรถภาพการอ่านเร็วของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง มีพัฒนาสูงขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน เกี่ยวกับการจัดความคิดรวบยอด

การอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้หรือมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างดี สำหรับการสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน มีองค์ประกอบที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่ ความคิดรวบยอด รัสเซล (Russell. 1961 : 120) ให้ความเห็นว่า เด็กที่มีความคิดรวบยอดถูกต้องและสมบูรณ์ย่อมแสดงถึงความสำเร็จในการอ่านและการเรียนรู้ของเขา นอกจากนี้ โฮล์ม (Holm. 1962 : 64 - 72) ได้ศึกษาพบว่า ความคิดรวบยอดเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้การอ่านมีความหมาย คือ ทำให้เกิดความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน

ความคิดรวบยอดเป็นองค์ประกอบในโครงสร้างระบบความคิด (Cognitive Structure) ซึ่งประกอบด้วยความคิดรวบยอดที่ถูกจำกัดตามลำดับเป็นระบบจากความคิดรวบยอดที่มีความหมายกว้างที่สุดไปยังความคิดรวบยอดที่มีความหมายแคบลง (Estarveerasingam. 1971 : 235-A) ออสซูเบล (Ausubel. 1968 : 26 - 27) ได้กล่าวไว้ว่า โครงสร้างของระบบความคิดของบุคคล จะจัดลำดับความรู้ในสาขาใดสาขาหนึ่งไว้ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ ซึ่งจะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และความจำข้อมูลใหม่ ๆ ในสาขาเดียวกัน จะหาหน้าที่บังคับซึ่งความเที่ยงตรงและความแจ่มชัดถึงความหมายของสิ่งที่เขียน ซึ่งผ่านเข้ามาในขอบข่ายของความคิด

(Cognitive Field) กระบวนการเช่นนี้ถือว่าเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ถ้าโครงสร้างของระบบความคิดจัดลำดับไว้เหมาะสม ชัดเจน และมีความมั่นคงแล้ว การเรียนความรู้ใหม่ก็จะเกิดขึ้นได้และจำได้แม่นยำ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าโครงสร้างของระบบความคิดจัดลำดับสับสนไม่ชัดเจนและไม่มั่นคงแล้ว จะรับรู้และจากความรู้นั้นน้อยหรือไม่ยอมรับรู้เลย ดังนั้นจึงต้องหาวิธีการที่จะทำให้ขอบข่ายของความคิดมีความสัมพันธ์กับเรื่องที่จะเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จะได้จำได้ง่ายขึ้น

สำหรับการจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่อง เป็นบทสรุปนั้น เป็นการจัดความคิดรวบยอด ของเรื่องที่อ่านซึ่งจะเป็นตัวช่วยให้เกิดการเรียนรู้ โดยประกอบเข้าไปในบทความที่ให้นักเรียนอ่าน

บรูนนิง (Brunning. 1970 : 187) ได้กล่าวถึงลักษณะของข้อความที่เป็นตัวช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นไว้ดังนี้

1. บอกขอบข่ายของบทความ
2. ช่วยอธิบายสนับสนุนบทความที่อ่าน

ออสซูเบล (Ausubel อ้างอิงมาจาก Cluwson and Brane.

1973 : 11) ได้แนะนำลักษณะของการเขียนข้อความที่ช่วยในการจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องที่จัดให้อ่านล่วงหน้าและไว้ทบทวน (Pre - Post Organizer) ดังนี้

1. จัดแสดงในลักษณะของข้อความที่แยกออกมาจากเนื้อเรื่องโดยการรวมความคิดรวบยอดหรือสรุปสาระสำคัญของ เรื่องที่จะอ่านได้อย่างครบถ้วน
2. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายในการเขียนความคิดรวบยอดที่ยากและสับสน
3. ในกรณีเขียนไว้ท้ายเรื่อง จะทำหน้าที่เป็นบทสรุปของ เนื้อหานั้น
4. บรรยายเน้นสาระสำคัญของเนื้อหาไว้เด่นชัด

ดังนั้น สิ่งที่ช่วยในการจัดความคิดรวบยอดจึงหมายถึง สิ่งที่จัดขึ้นเพื่อช่วยในการเตรียมโครงสร้างของระบบความคิดของผู้อ่าน เป็นประโยชน์ต่อความเข้าใจ ความคงทนในการจำเนื้อหาสาระที่ได้อ่านและยังทำหน้าที่เป็นบทสรุปสั้น ๆ ของเนื้อหา

ที่มีรายละเอียดปลีกย่อยมากอีกด้วย อาจจัดในรูปของบทย่อ (Paragraph Abstract) แก่โครง (Sentence Outline) คำถาม รูปภาพ หรือในลักษณะอื่น ๆ การจัดจะยึดหลักตามความเหมาะสมในการอธิบายเพื่อให้สอดคล้องกลมกลืนกับเนื้อเรื่องที่อ่าน

ออสซูเบล (Ausubel. 1968 : 81 - 83) ได้กล่าวถึงเหตุผลของการจัดความคิดรวบยอดไว้ล่วงหน้า (Advance Organizer) ว่า ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านและว่าเนื้อเรื่องใด ๆ 2 ประการ ดังนี้

1. ทำให้ผู้เรียนได้มองเห็นขอบข่ายอย่างกว้าง ๆ ของเนื้อเรื่อง (General Overview) ก่อนที่จะอ่านเรื่อง
2. ช่วยรวมเนื้อหาในเรื่องที่อ่านและความคิดรวบยอดที่สัมพันธ์กับเรื่องนั้นที่มีอยู่แล้วในโครงสร้างของระบบความคิดเข้าด้วยกัน เป็นการใช้ประโยชน์ความรู้ที่มีอยู่แล้วมาช่วยในการสร้างความคุ้นเคยกับเนื้อหาใหม่ และช่วยให้เนื้อหานั้นมีลักษณะที่จะเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น โดยช่วยบูรณาการระหว่างความรู้เก่าและใหม่ ซึ่งให้เห็นว่าความคิดรวบยอดเดิมที่มีอยู่ในโครงสร้างของระบบความคิดจะแตกต่างหรือคล้ายคลึงกับความรู้ใหม่อย่างไร จึงกล่าวได้ว่า สิ่งที่ช่วยในการจัดความคิดรวบยอดของความรู้ใหม่จะช่วยถึงความคิดรวบยอดในโครงสร้างของระบบความคิดมาใช้ และทำหน้าที่เป็นตัวช่วยให้รวมเข้ากับความคิดรวบยอดของเนื้อหาใหม่ ซึ่งกระบวนการทำงานนี้จะช่วยประหยัดเวลาในการเรียนรู้ได้มาก ทั้งยังช่วยเพิ่มความสามารถในการแยกแยะความแตกต่างระหว่างความรู้เก่าและใหม่ ผู้เรียนจะเข้าใจความคิดและข้อมูลในบทเรียน ทำให้เรียนรู้ได้มากขึ้น เพราะจะช่วยจัดสิ่งที่จะทำให้เข้าใจในเนื้อหากลุ่มเครือ การเข้าใจความหมายชัดแจ้ง ความคิดรวบยอดผิด ๆ ที่เกิดขึ้นจากความคิดรวบยอดเดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน เพื่อสิ่งที่เรียนรู้ชัดเจนขึ้น ความสับสนในความหมายใหม่จะน้อยลง การจดจำไว้ได้จะสูงขึ้น

แต่อย่างไรก็ตาม อิทธิพลของการจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องไว้ล่วงหน้าจะขึ้นอยู่กับลักษณะของการจัดเนื้อหาของบทความด้วย ถ้าเนื้อหา มีการจัดลำดับภายในอย่างดี มีการแยกแยะระหว่างความคิดรวบยอดใหญ่และย่อยของเนื้อเรื่อง (ซึ่งไม่ค่อย

ปรากฏในหนังสือทั่ว ๆ ไป) อิทธิพลของการจัดความคิดรวบยอดของ เนื้อเรื่องไว้ล่วงหน้า จะลดลงและในกรณีที่เนื้อเรื่อง เป็นบทย่ออยู่แล้ว การจัดความคิดรวบยอดของ เนื้อเรื่องไว้ล่วงหน้าจะให้ผลน้อยเช่นกัน เพราะบทย่อมิได้มีลักษณะการจัดลำดับภายในที่อยู่มากแล้ว

สำหรับการจัดความคิดรวบยอดของ เนื้อเรื่องไว้ในตอนท้ายของ เนื้อเรื่องหรือ หลังบทเรียน (Post - Organizer) จะเป็นบทสรุปของเรื่องนั้น

โปรเกอร์ ยังจำแนกสิ่งที่จะช่วยจัดความคิดรวบยอดตามช่วงเวลาของการให้ สิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดในการเรียนการสอนออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. ให้ล่วงหน้าการสอน
2. ให้ระหว่างการสอนดำเนินอยู่
3. ให้ตอนท้ายของการสอน

(Proger and Others. 1970 : 25)

โปรเกอร์ ยังจำแนกสิ่งที่จะช่วยจัดความคิดรวบยอดได้เป็น 4 ชนิด คือ

1. เรื่องย่อ
2. โครงเรื่อง
3. คำถามถูกผิด
4. คำถามแบบเติมคำ

นอกจากนี้ ออสซูเบล (Ausubel. 1960 . 267 - 272) ได้ศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับผลของการให้สิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดไว้ล่วงหน้าเนื้อเรื่อง โดยได้ทดลอง ค้นคว้ารวม 3 ครั้ง ครั้งแรก ออสซูเบล ได้ค้นคว้าวิจัยด้านตัวของเขาเองโดยตั้ง สมมติฐานว่า การเรียนรู้และความคงทนในการจำเนื้อเรื่องที่มีความหมายแก่ผู้อ่าน และผู้อ่านไม่คุ้นเคยมาก่อนจะง่ายขึ้น ถ้าให้สิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดชนิดเรื่องย่อที่มี ใจความตรงกับเรื่องไว้ก่อนเรียน บทเรียนหรือก่อนเสนอบทเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็น

นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยปีที่ 4 จำนวน 120 คน ซึ่งกำลังศึกษาวิชาจิตวิทยาในมหาวิทยาลัยอินดีแอนา ประเทศสหรัฐอเมริกา กำหนดให้กลุ่มทดลองศึกษาบทความที่มีบทย่อตรงกับเนื้อเรื่อง ส่วนกลุ่มควบคุมอ่านบทความที่มีบทย่อไม่ตรงกับเนื้อเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่อ่านบทความที่มีบทย่อตรงกับเนื้อเรื่องมีการเรียนรู้และความคงทนในการจำเนื้อเรื่องได้ดีกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง

โปรเกอร์ และคนอื่น ๆ (Proger and Others. 1970 : 28 - 33) ได้ร่วมกันเสนอผลการวิจัยที่เขาได้ค้นหาผลการเรียนรู้ที่เกิดจากการให้สิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดไว้ล่วงหน้าหรือก่อนบทเรียนในลักษณะต่าง ๆ กัน ดังนี้

1. แบบบทย่อที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่อง
2. แบบบอกโครงเรื่อง
3. แบบมีชี้คทดสอบแบบถูกผิดก่อนอ่านเนื้อเรื่อง
4. แบบได้เติมคำให้สมบูรณ์ก่อนอ่านเนื้อเรื่อง

ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 124 คน แบ่งเป็น 4 กลุ่มทดลอง แต่ละกลุ่มยังแบ่งเป็นระดับความสามารถทางภาษากลุ่มละ 5 ระดับ คือ ระดับความสามารถทางภาษาต่ำสุด ต่ำ ปานกลาง สูงกว่าปานกลาง และสูงสุด ผลการวิจัยพบว่า การให้สิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดทั้ง 4 แบบ จะให้ผลการเรียนรู้สูงในกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำสุด ต่ำ และปานกลาง ส่วนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงกว่าปานกลาง และกลุ่มสูงสุด จะไม่แตกต่างกัน และได้พบว่า วิธีการให้สิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดแบบย่อที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่อง และแบบบอกโครงเรื่องจะให้ผลการเรียนรู้สูงกว่าวิธีการจัดแบบสอบถูกผิดและแบบเติมคำให้สมบูรณ์

คลอว์สัน และบรานซ์ (Clawson and Branex. 1973 : 11)

ได้เสนอแนะลักษณะการเขียนบทนำเรื่องที่จะช่วยให้มีลักษณะสรุปสาระสำคัญของเนื้อเรื่อง ดังนี้

1. จัดแสดงในลักษณะของข้อความที่แยกออกมาจากเนื้อเรื่อง โดยการสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่จะอ่านได้อย่างครบถ้วน

2. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายในการเขียนจากเรื่องที่ยากและสับสน

3. เน้นสาระสำคัญของเนื้อหาไว้เด่นชัด

ข้อเสนอนี้คล้ายกับข้อเสนอของ ฟินนอคเชียโร (Finocchiaro.

1974 : 81) ที่ได้เสนอวิธีการช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจภาษาอังกฤษฐานะเป็นภาษาที่สองว่า หลังจากการสอนศัพท์และไวยากรณ์แล้วครูอาจทดสอบความเข้าใจโดยถามคำถามหลาย ๆ แบบในประโยคหรือข้อความเดิม โดยเสนอบทสรุปในแต่ละอนุเจต ซึ่งประกอบด้วยข้อสรุปสำคัญลำดับ เรื่องหรือบอกสาระสำคัญของข้อความจะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านดีขึ้น

นอกจากนี้ ลูคัส (Lucas. 1972 : 3390-A) ยังได้กำหนดชนิดของสิ่งที่จะช่วยในการจัดความคิดรวบยอดตามลักษณะของการช่วยจัดความคิดรวบยอดและการรับรู้ได้เป็น 3 ชนิด คือ

1. ชนิดโสทสัมผัส

2. ชนิดจำกัสัมผัส

3. ชนิดสิ่งพิมพ์

งานวิจัยเกี่ยวกับบทสรุปในการอ่าน

ในเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบการนำเรื่องแบบต่าง ๆ ซึ่ง (Singa. 1976 : 76) ได้ศึกษาทดลองการนำเรื่องในการสอนอ่าน โดยเขาเป็นผู้ควบคุมนิสิตฝึกสอนปีที่ 4 ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาเดวอส (Dawas) ของอินเดียนให้สอนกลวิธี

ที่ได้ตั้งขึ้นโดยทดลองตั้งแต่ปี ค.ศ. 1971 ถึง ปี ค.ศ. 1976 ใช้สอนการอ่าน 20 บท การทดลองเริ่มด้วยการให้บทสรุปที่มีใจความตรงกับบทความที่จะอ่านเป็นการนำบทเรียนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียนเป็นการรวบรวมความสนใจ ความตั้งใจของนักเรียน เพื่อที่จะได้สอนศัพท์และโครงสร้างใหม่ ๆ ก่อนการสอนการอ่านกลวิธีนี้เร้าแรงที่ใช้มีดังนี้ คือ

1. ให้บทสรุปเป็นภาษาอินเดีย
2. ให้บทสรุปเป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ
3. ให้บทสรุปเป็นภาษาง่าย ๆ ตามด้วยบทสรุปที่เป็นภาษาอินเดีย
4. ให้บทสรุปที่เป็นภาษาอินเดียตามด้วยบทสรุปที่เป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ

ผลปรากฏว่า กลวิธีที่ให้ก่อนการสอนอ่านที่ได้ประสิทธิภาพสูงสุดคือการให้บทนำที่เป็นบทสรุปที่เป็นภาษาอินเดียตามด้วยบทสรุปที่เป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ

การวัดความถี่รวมยอดของเนื้อเรื่องให้รูปของบทย่อแต่ละรูปโครงเรื่องจะให้ผลสูงกว่าการวัดความถี่รวมยอดในรูปข้อทดสอบแบบถูกผิดและแบบเติมคำให้สมบูรณ์ ทอม่า เบเกอร์ (Baker. 1974 : 6629-A) ได้ทำการวิจัยกับนักเรียนระดับ 9 โดยวัดความถี่รวมยอดของเนื้อเรื่องในการเรียนวิชาสังคมศึกษา สรุปผลได้ดังนี้

1. การวัดความถี่รวมยอดของเนื้อเรื่องไว้ล่วงหน้า จะทำให้เกิดการเรียนรู้ และความคงทนในการจำเนื้อหาวิชาสังคมศึกษาทั้งกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงและต่ำ
2. การวัดความถี่รวมยอดของเนื้อเรื่องไว้ล่วงหน้า จะช่วยให้จำความรู้ของเนื้อหาได้นานกว่า 6 สัปดาห์ ในกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูง แต่ไม่ส่งผลต่อกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ

เคนเนดี้ (Kennedy. 1975 : 786-A) ได้ทดลองหาประสิทธิภาพของการวัดความถี่รวมยอดให้รู้เรียนก่อนการเรียนเรื่องระบบเมตริก กับนักเรียนระดับวิทยาลัย จำนวน 60 คน โดยจัดในรูปของบทย่อแบบที่มีใจความตรงกับเนื้อหาที่จะเรียน

กับบทนาที่เกี่ยวกับความเป็นมาของเรื่องที่จะเรียน (Historical Introduction) ได้พบว่า

1. ทั้งบทเรียนที่จัดในรูปของบทย่อที่มีใจความตรงกับ เนื้อหาที่จะเรียนกับ บทนาที่เกี่ยวกับความเป็นมาของ เรื่องที่เรียน จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนสูง
2. นักเรียนที่มีระดับประสบการณ์ทางการเรียนต่างกัน ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนจะไม่แตกต่างกัน
3. บทเรียนที่จัดให้ทั้ง 2 แบบ จะให้ผลในด้านความจำเนื้อหาได้มาก แต่บทเรียนที่จัดในรูปบทย่อที่มีใจความตรงกับ เนื้อเรื่อง จะให้ผลสูงกว่าบทเรียนที่จัด ในรูปบทนาเกี่ยวกับความเป็นมาของเรื่อง
4. นักเรียนที่มีความสามารถทางคณิตศาสตร์สูงจะจำเนื้อหาได้ดีกว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางคณิตศาสตร์ต่ำ

ชมพูรัก (Shmurak. 1974 . 2075-A) ได้ทดลองใช้วิธีการจัดความคิด รวบรวมของเรื่องก่อน ให้อ่านเนื้อเรื่องเกี่ยวกับปฏิกิริยาของ อินซูลิน โดยทดลองกับ นักเรียนเกรด 8 จำนวน 161 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 120 คน ให้อ่านบทย่อก่อนที่ จะอ่านบทเรียน ที่เหลือเป็นกลุ่มควบคุม โดยจำแนกตามเพศ ระดับความสามารถใน การอ่านและแบบการคิด ผลการทดลองไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม ที่จำแนกตามตัวแปรดังกล่าว และพบว่า ความสามารถในการอ่านมีความ สัมพันธ์อย่างสูงกับการ เรียนรู้และความจำของนักเรียนทั้งสองเพศ

เคอร์สเทน (Kersten. 1976 : 3577-A) ได้ทดลอง 2 ครั้ง

ครั้งแรก ทดลองกับนักศึกษาที่เรียนพืชคณิต จำนวน 70 คน

ครั้งที่สอง ทดลองกับนักศึกษาที่เรียนพืชคณิต จำนวน 49 คน โดยใช้วิธีการจัด ความคิดรวมของ เนื้อหาที่จะเรียนไว้ล่วงหน้าในลักษณะของบทนาแบบบทย่อเกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาที่เรียน และแบบที่กล่าวถึงที่มาของ เนื้อเรื่อง โดยศึกษาเกี่ยวกับเด็กที่มีระดับความ สามารถในการอ่านสูง กลาง และต่ำ เนื้อหาที่เรียนจัดเป็นบทเรียนแบบโปรแกรม (Programmed Instructional Units) และบทเรียนแบบปรกติที่เรียงลำดับจาก

ง่ายไปหายาก ผลปรากฏว่า ไม่พบความแตกต่างระหว่างการจัดความคิดรวบยอดแบบหย่อนกับแบบที่กล่าวถึงที่มาของเนื้อเรื่อง และการวัดพบทั้ง 2 แบบ ไม่มีผลต่อวิธีการจัดเนื้อหาทั้งสองวิธี ทั้งไม่มีผลต่อนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับการวิจัยของ เคนเนดี้ ที่กล่าวถึงข้างต้นที่พบว่า การจัดความคิดรวบยอดในรูปแบบหย่อนได้ผลสูงกว่าการจัดแบบที่กล่าวถึงที่มาของ เนื้อเรื่อง

ลอว์ตัน (Lawton. 1977 . 25 - 43) ได้ทดลองใช้การจัดความคิดรวบยอดไว้ล่วงหน้าในการสอนการคิดหาเหตุผลและเรื่องความคิดรวบยอดทางสังคมศึกษาให้แก่เด็กเรียนอายุ 6 ขวบ และ 10 ขวบ กลุ่มละ 60 คน โดยกลุ่มทดลองจะได้รับการสอนกระบวนการเกี่ยวกับความคิดรวบยอดและความคิดรวบยอดทางสังคมศึกษา ซึ่งจัดไว้ในรูปแบบย่อแต่ครอบคลุมเนื้อหากว้าง ๆ ซึ่งกลุ่มควบคุมจะได้รับการสอนไปตามปกติ ผลปรากฏว่า การเรียนรู้และการจำในเรื่องการคิดหาเหตุผลตามทฤษฎีของ เปียเจต์ (Piaget) ของเด็กอายุ 6 ขวบ ในกลุ่มทดลองจะก้าวหน้าไปกว่าปกติที่เด็กวัยนี้ควรจะเป็น บรีเวอร์ (Brewer. 1975 . 1035-A) ได้นำวิธีการจัดความคิดรวบยอดไว้ล่วงหน้าไปใช้ในการอบรมวิชาการบริหารให้กับนักศึกษา 84 คน โดยจัดหาเนื้อหาที่จะอบรมให้ก่อนทุก ๆ วัน แต่ปรากฏว่าไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการอบรม ส่วน วอล์คเกอร์ (Walker. 1976 : 6379-A) ได้ทดลองใช้รูปภาพเป็นตัวนำที่จะช่วยในการจัดความคิดรวบยอดของ เนื้อหาวิชาสังคมศึกษาในการสอนนักเรียนเกรด 5 และเกรด 7 จำนวน 312 คน ได้พบว่า กลุ่มที่เรียนโดยใช้รูปภาพเป็นตัวนำในการจัดความคิดรวบยอด จะหาคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้รูปภาพโดยเฉพาะนักเรียนหญิงเกรด 7 และกลุ่มที่มี I.Q. สูง แต่ผลการศึกษาของ บอนเนอร์ (Bonner. 1975 : 842-A) ที่ทดลองใช้การจัดความคิดรวบยอดของ เนื้อหาวิชาสังคมศึกษาให้นักเรียนก่อนที่จะเรียนจากโทรทัศน์โดยทดลองกับนักเรียนเกรด 9 กลับปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ บอนเนอร์ได้อภิปรายผลไว้ว่า อาจจะขึ้นอยู่กับลักษณะเนื้อหาที่ให้นักเรียน เรียนก็ได้

ผลการทดลองของ ลูคัส (Lucas) และเบอร์นาร์ด (Bernard) ต่างก็ไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมเช่นเดียวกัน โดยลูคัส (Lucas. 1972 : 3390-A) ได้ทำการทดลองกับนักเรียนเกรด 7 จำนวน 120 คน ที่เรียนวิชาชีววิทยา โดยการจัดความถี่รวมยอดของเรื่องที่เรียนไว้ล่วงหน้าแก่กลุ่มทดลอง 3 แบบ คือ

1. แบบที่ใช้อุปกรณ์ในการฟัง
2. แบบที่ใช้อุปกรณ์ทางการเห็น
3. แบบข้อความที่เขียนหรือพิมพ์

ส่วนกลุ่มควบคุมให้เรียนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า การจัดความถี่รวมยอดของเรื่องที่เรียนให้แก่วิธีเรียนก่อนไม่ทำให้ผลการเรียนแตกต่างจากกลุ่มควบคุมและไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน แต่ลูคัสก็ได้อภิปรายผลการทดลองไว้ว่า อาจจะได้เกิดจากประสบการณ์เดิมในวิชาวิทยาศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่ส่งผลต่อความรู้ในวิชานี้ ส่วน เบอร์นาร์ด (Bernard. 1976 : 5933-A) ได้ทดลองโดยใช้วิธีการจัดความถี่รวมยอดของเรื่องที่อ่านไว้ล่วงหน้า ในการอ่านของนักเรียนเกรด 12 จำนวน 208 คน พบว่า การจัดความถี่รวมยอดของเนื้อเรื่องที่อ่านไว้ล่วงหน้าไม่ส่งผลต่อการอ่านร้อยแก้ว และไม่สัมพันธ์กับระดับการอ่าน แต่เบอร์นาร์ดก็ได้แสดงความคิดเห็นว่า การใช้วิธีการจัดความถี่รวมยอดของเนื้อเรื่องที่อ่านไว้ล่วงหน้าจะช่วยให้ผู้อ่านแยกแยะเนื้อหาที่อ่านออกเป็นหมวดหมู่ได้

★การจัดความถี่รวมยอดของเนื้อเรื่องโดยจัดเป็นรูปย่อ นอกจากจะจัดไว้ล่วงหน้าแล้ว มีการจัดไว้ตอนท้ายเนื้อเรื่อง ซึ่งเรียกว่า "Post - Organizer" การจัดแบบนี้จะช่วยสรุปความคิดรวมยอดสำคัญ ๆ ของเรื่องที่อ่านให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านสมบูรณ์ขึ้น และได้มีผู้ศึกษาการใช้วิธีการจัดความถี่รวมยอดของสิ่งที่อ่านและเรียนไว้ท้ายเรื่อง อาทิ ชแนล (Schneel. 1972 : 907-A) ได้ศึกษาการใช้วิธีการจัดความถี่รวมยอดของเนื้อเรื่องไว้ท้ายเรื่อง และการจัดความถี่รวมยอดของเนื้อเรื่องไว้ล่วงหน้า เพื่อช่วยในด้านการเข้าใจในการอ่านของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีจากการทดลอง ชแนล ได้สรุปผลไว้ 2 ข้อ ดังนี้

1. กลุ่มทดลองที่อ่านเนื้อเรื่องที่มีการจัดความคิดรวบยอดให้ทั้ง 2 วิธี จะมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม
2. การจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องไว้ท้ายเรื่อง จะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มอื่น

คัลลีแฮน (Callihan, 1975 7975-A) ได้ทดลองการจัดความคิดรวบยอดของเรื่องที่สอนในวิชาสถิติ ให้กับนักศึกษาวิชาวิศวกรรม จำนวน 60 คน โดยจัดไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะเรียนกับเมื่อเรียนจบแล้ว ผลการทดลองพบว่า การจัดความคิดรวบยอดให้หลังจากสอนแล้วจะส่งผลต่อความจำในระยะสั้น ไม่ส่งผลต่อความจำในระยะยาว และสูงกว่ากลุ่มควบคุมในด้านการส่งผลต่อการจัดระบบโครงสร้างทางสติปัญญา คัลลีแฮน ยังได้สรุปว่า

1. ประโยชน์ทั่วไปของการจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องไว้ล่วงหน้าที่มีต่อการเรียนและความก้าวหน้าขึ้นในวิชาคณิตศาสตร์ ในระดับวิทยาลัยนี้เป็นที่น่าสงสัยว่าจะส่งผลได้มากกว่าการที่จะศึกษาต่อไป
2. การจัดความคิดรวบยอดไว้ตอนท้าย จะส่งผลกระทบต่อผลการเรียนรู้หรือการจำระยะสั้นในเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ที่อาจารย์อธิบาย

ในการสอนวิชาคณิตศาสตร์นี้ สมิธ (Smith, 1976 : 3482-A) ได้ทำการทดลองกับนักศึกษาปีที่ 4 จำนวน 235 คน โดยแบ่งเป็นความสามารถของนักศึกษาในด้านระดับการคิดหาเหตุผลในแบบนามธรรม ผลปรากฏว่า นักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถทางการคิดหาเหตุผลในแบบนามธรรมต่ำ จะได้รับอิทธิพลจากการจัดความคิดรวบยอดของเรื่องที่เรียนทั้ง 2 แบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในเรื่องการจดจำจะได้ผลเฉพาะกลุ่มที่ได้รับอิทธิพลจากการจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องไว้ล่วงหน้า ส่วนกลุ่มที่จัดความคิดรวบยอดไว้ท้ายเรื่อง ไม่แตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดลองนี้ขัดแย้งกับการทดลองของ สแวนเน (Swaney) และเอทเซอร์วีราซิงค์ (Etterveerasingam)

สเวนเน (Sweeney. 1974 : 245-A) ได้ทดลองใช้การจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องให้หลังจากสอนวิชาแคลคูลัสแก่นักศึกษาวานาน 39 คน โดยจัดในรูปแบบทสรุปย่อที่แตกต่างกันดังนี้

1. สรุปในรูปแบบของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
2. สรุปในรูปแบบของปัญหา
3. สรุปเกี่ยวกับปัญหา

หลังจากทดลองแล้ว การจัดความคิดรวบยอดในรูปแบบทสรุปทั้ง 3 แบบไม่แตกต่างกัน ส่วน เอทเธอร์วีราซิงค์ (Ethirveerasingham. 1971 : 235-A) ได้ทดลองเปรียบเทียบการจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องไว้ล่วงหน้ากับจัดไว้ท้ายเรื่องในรูปแบบย่อและไคอะแกรมในการอ่านบทความยาวประมาณ 2,500 คำ ของนักเรียนเกรด 11 วานาน 182 คน หลังจากการทดลองพบว่า การจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องทั้ง 2 วิธีการไม่แตกต่างกัน

การจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องที่อ่านหรือที่เรียน นอกจากจะจัดในรูปแบบย่อโครงเรื่อง คำถาม การให้เติมคำ ไคอะแกรม และรูปภาพแล้ว ยังมีผู้จัดในรูปแบบที่แตกต่างออกไปอีก เช่น โอมูระ (Omura) และสแกนดัวร์กับเวลล์ (Scandure and Wells) เป็นต้น

โอมูระ (Omura. 1971 : 5618-A) ได้ทดลองจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องที่ให้อ่านในรูปแบบของแผนผังการสอน โดยเปรียบเทียบกับวิธีอื่นดังนี้

1. การจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องไว้ล่วงหน้าในรูปแบบย่อ
2. การจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องในรูปแบบของคำถามหลังบทความ
3. การจัดแผนผังการสอนซึ่งแผนผังนี้จะบอกความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องที่ให้อ่านและลำดับขั้นตอนของความคิดรวบยอดในเรื่อง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มที่ใช้แผนผังการสอนจะให้ผลต่อความเข้าใจในการอ่านสูงที่สุด

สแกนดูรา และเวลส์ (Scandura and Wells, 1967 . 295 - 301) ได้จัดในรูปแบบเกมคณิตศาสตร์กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 104 คน ในการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ปรากฏว่า กลุ่มที่เรียนโดยมีเกมคณิตศาสตร์นำก่อนการเรียนจะมีผล ในการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

โพรเกอร์ และคนอื่น ๆ (Proger and Others, 1973 : 451 - 456) ได้ทดลองนอกเหนือจากการจัดความคิดรวบยอดของเรื่องทีอ่านไว้ล่วงหน้าและไว้ ทอนท้ายของเรื่อง โดยจัดเน้นใจความสำคัญที่แสดงความคิดรวบยอดของ เรื่องไว้ ภายในเรื่องที่เรียกว่า "Concurrent Organizer" ซึ่งอาจจัดในรูปของการพิมพ์ ตัวเอน ตัวพิมพ์หนา หรือการขีดเส้นใต้ ฯลฯ และได้เปรียบเทียบวิธีการจัดเน้นใจความ ที่แสดงความคิดรวบยอดของ เนื้อเรื่องไว้ภายในเรื่อง กับวิธีการจัดความคิดรวบยอด ของเนื้อเรื่องไว้ล่วงหน้า แต่ไม่พบความแตกต่างของวิธีการทั้งสองและพบว่า กลุ่ม ตัวอย่างที่มีความวิตกกังวลสูงจะมีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ง่ายกว่าเมื่อได้อ่าน เนื้อเรื่องที่จัดความคิดรวบยอดของ เรื่องทั้ง 2 วิธี แต่กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำจะมีความ เข้าใจในการอ่านสูง เมื่อได้อ่านเนื้อเรื่องที่จัดเน้นความคิดรวบยอดไว้ภายในเรื่อง

แจคสัน (Jackson, 1976 : 5566-4) ได้ทำการทดลองกับนักเรียน เกรด 6 และ 8 จำนวน 250 คน ในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีการจัด เน้น ข้อความที่แสดงความคิดรวบยอดของ เนื้อเรื่องไว้ภายในเรื่องกับกลุ่มอื่นอีก 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ใช้รูปภาพ เป็นตัวนำในการจัดความคิดรวบยอดของ เรื่องและกลุ่มควบคุม ซึ่งไม่ได้จัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องให้ ผลการศึกษาพบว่า ทุกกลุ่มก็มีคะแนน ความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยภายในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2520 เอื้อมพร จตุรธำรง (เอื้อมพร จตุรธำรง 2521 : 55 - 56) ได้วิจัยเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความคงทนในการจำ เนื้อเรื่องระหว่างการอ่านบทความที่ไม่ได้ให้สิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่อง กับการอ่านบทความที่ให้สิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องสามวิธี คือ

1. การจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องไว้ล่วงหน้า
2. การจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องไว้ท้ายเรื่อง
3. การจัดเน้นข้อความที่แสดงความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องไว้ภายในเรื่อง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2520 จำนวน 335 คน จัดแบ่งออกเป็นกลุ่ม ตามระดับความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่านรวมสามกลุ่ม คือ กลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ โดยใช้คะแนนจากการทำแบบทดสอบมาตรฐาน แล้วสุ่มลงกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่า ๆ กัน จากนั้นให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม อ่านบทความสามเรื่องแล้วทดสอบทันที แล้วทิ้งไว้หนึ่งสัปดาห์กลับมาทดสอบอีกครั้ง เพื่อ ความคงทนในการจำ ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านบทความที่จัดความคิด รวบยอดให้แต่ละแบบในการอ่านบทความแต่ละเรื่องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติในด้านความคงทน ในการจำเช่นเดียวกัน แนวโน้มของคะแนนเฉลี่ยพบว่า การ อ่านบทความที่จัดความคิดรวบยอดไว้ล่วงหน้า บทความที่เน้นข้อความที่จัดความคิดรวบยอด ของเรื่องไว้ภายในเนื้อเรื่องมีผลคะแนนความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำ มากกว่ากลุ่มอื่น

ในปี พ.ศ. 2522 เจียมจิต ห้าวหาญ (เจียมจิต ห้าวหาญ 2522 : 61) ได้วิจัยเพื่อศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำของนักเรียนที่เรียน โดยใช้บทความการนำเรื่องสามแบบคือ แบบบทย่อที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่อง แบบบอก โกร่งเรื่อง และแบบมีข้อสอบถูกผิด ซึ่งทำกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ของโรงเรียนวัดลาดหญ้า อำเภอมะนัง จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน แต่ละกลุ่มที่อ่านบทความที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบ มีความเข้าใจในการอ่านพอ ๆ กัน ไม่มี

การนำเรื่อง ในปี พ.ศ. 2524 ฉลวย ชาวนาวิก (ฉลวย ชาวนาวิก 2524:43) ได้วิจัยเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่ไม่มีการนำเรื่องกับการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่อง 3 แบบ คือ การนำเรื่องด้วยบทสรุปเป็นภาษาไทย การนำเรื่องด้วยบทสรุปภาษาอังกฤษ และการนำเรื่องด้วยคำถามที่ต้องการคำตอบแบบบรรยายและเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษ ที่มีการนำเรื่องที่แตกต่างกันสามแบบ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) ที่กำลังเรียนวิชาทักษะการอ่าน² ในปีการศึกษา 2523 โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 124 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม กลุ่มละ 31 คน ผลการศึกษาพบว่า การอ่านข้อความภาษาอังกฤษโดยมีการนำเรื่องด้วยบทสรุปเป็นภาษาไทย บทสรุปภาษาอังกฤษ และบทสรุปที่เป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยายกับการอ่านข้อความภาษาอังกฤษ โดยไม่มีการนำเรื่อง และมีการนำเรื่อง มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านคล้ายคลึงกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง อำเภอพระโขนง กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคการศึกษา ที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร 3 ห้องเรียน จำนวน 120 คน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 12 ห้องเรียน จำนวน 500 คน แล้ว นามาคละกันโดยนาคะแนน G.P.A วิชาภาษาไทยในหมวดภาษาไทย ภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ของกลุ่มตัวอย่างมาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม โดยวิธี equate group แล้วสุ่มให้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมดังนี้

1. กลุ่มทดลอง 1 เป็นกลุ่มที่สอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง
2. กลุ่มทดลอง 2 เป็นกลุ่มที่สอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง
3. กลุ่มควบคุม เป็นกลุ่มที่สอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการสอนอ่านบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง 12 แผน
2. แผนการสอนอ่านบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง 12 แผน
3. แผนการสอนอ่านบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป 12 แผน
4. บทสรุปเนื้อเรื่อง
5. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและความสามารถในการอ่านเร็ว

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การเขียนแผนการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองดังต่อไปนี้
 - 1.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทย จุดมุ่งหมายในการอ่านวิชาภาษาไทย คู่มือครู แบบเรียน และขอบข่ายเนื้อหาที่จะสอน
 - 1.2 เลือกวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทย ท. 203
 - 1.3 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่คัดเลือกในแต่ละเรื่องก่อนสร้างแผนการสอน
 - 1.4 สร้างแผนการสอน 3 แบบ
 - 1.4.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการ การจัดกิจกรรมและลำดับชั้นการสอน

จากแผนการสอน หนังสือคู่มือครู การใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาไทย ท 203 และ ท 204 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เพื่อสร้างแผนการสอน จำนวน 12 แผน โดยยึดจุดประสงค์และเนื้อหาเกี่ยวกับกับที่ใช้ในแผนการสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.4.2 หลังจากสร้างแผนการสอน 3 แบบเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้นำแผนการสอนดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย กรรมการผู้ควบคุมปริญญาโท จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบแผนการสอน

1.4.3 นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องและทดสอบเวลาที่เหมาะสมในการสอน หลังจากนั้นผู้วิจัยแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปใช้ทดลองสอนจริงต่อไป

2. ขั้นตอนในการสร้างบทสรุปเนื้อเรื่อง

บทสรุปเนื้อเรื่องที่นำมาใช้เป็นบทสรุปที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดบทสรุปและการจัดความคิดรวบยอดในรูปแบบทราเร่อร์ในการอ่าน

2.2 ศึกษาหลักสูตร ความมุ่งหมายของหลักสูตร จุดประสงค์ทั่วไปของรายวิชา และขอบข่ายวิชาภาษาไทย ท 203 -ท 204 จากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

2.3 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะนำมาสร้างเป็นบทสรุปสำหรับทดลองจากหนังสือแบบเรียนทักษะสัมพันธ์ เรื่อง ศิลปินเอก ความสามัคคี นิทานชาดกมหากปฬาวรรณและความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด

2.3.1 กำหนดจุดมุ่งหมายทั่วไป

2.3.2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

2.4 สร้างบทสรุปจากเนื้อหาดังกล่าว โดยจัดเป็นบทสรุปซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญของเรื่อง

3. ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการอ่านเร็ว แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน เป็นข้อสอบปรนัยชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ มีขั้นตอนการสร้างต่อไปนี้

3.1 วิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหา รายวิชา ท.203 - 204 แล้วนำมาสร้างข้อสอบตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร โดยร่วมพิจารณากับอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 ท่าน

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบภาษาไทยจากหนังสือ เทคนิคการเขียนข้อสอบของ ขวาล พรตันนกุล (ขวาล พรตันนกุล 2520 : 1 - 407) และดาร์เขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย-ของ วาทีมา พรหมโชติกุล (จินทิมา พรหมโชติกุล 2522 : 9 - 77)

3.3 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและความสามารถในการอ่านเร็ว วัดความสามารถของผู้ทดสอบ 2 ด้านคือ อัตราความเร็วในการอ่าน (Reading Rate) นับเป็นจำนวนคำที่อ่านได้ต่อนาที และความเข้าใจในการอ่าน (Comprehension) แล้วมาคะแนนความสามารถทั้ง 2 ด้าน มาคำนวณเพื่อหาความสามารถในการอ่านเร็ว

3.4 ผู้วิจัยเลือกเนื้อเรื่องจากเรื่องสั้น บทความ และนิทานชาดก ซึ่งไม่เกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน คือเรื่อง จันทรกุมารชาดก ของทรัพย์ ประกอบสุข บนเส้นทางแห่งเกียรติและผลงาน บทความของหว่าก้อ และเรื่องสั้นเรื่อง หนาว ! ช่วยหนูก๊วย ของณรงค์ สวัสดิ์ ซึ่งมีสำนวนภาษา ความยากง่าย ความยาว ความน่าสนใจ เหมาะกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมปฏิญาณพนธ์ 2 ท่าน และอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และพฤติกรรมการอ่านที่ต้องการวัดให้สัมพันธ์กับจำนวนข้อทดสอบของแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.6 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 170 คน

3.7 นำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบมากรวจให้คะแนนข้อที่ตอบถูก 1 คะแนน ตอบผิด 0 คะแนน แล้วนำไปวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อหาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27 % แล้วใช้ตารางสำเร็จรูปของ จุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ไว้ใช้ในการวิจัย

3.8 ผลการวิเคราะห์ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย จากข้อ 3.7 ปรากฏว่า ข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์พอเหมาะ 60 ข้อ ผู้วิจัยจึงคัดเลือกอีกครั้ง ได้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 50 ข้อ ซึ่งค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแต่ละข้อได้แสดงไว้ในภาคผนวก

3.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ไปหาความเชื่อมั่นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 171 คน โดยใช้สูตร KR-20 (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2529 : 169) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ .61

การดำเนินการทดลองและการเก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการอ่านเร็วผู้วิจัยได้วางแผนการทดลองไว้เป็น 2 แบบ คือ

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการอ่านเร็ว ใช้แผนการทดลองแบบ Randomized Control group Post-test only Design (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 299)

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเร็วก่อนและหลังการทดลอง ภายในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control group Pre-test Post-test Design

3. ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง

3.1 เมื่อได้กำหนดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแล้ว ได้ดำเนินการสอนก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและความสามารถในการอ่านเร็ว

3.2 การทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โดยกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเวลาที่ใช้ในการทดลอง 4 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง

3.3 วิธีดำเนินการทดลอง ดำเนินตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยปฏิบัติดังต่อไปนี้

3.3.1 จัดตั้งนาฬิกาไว้หน้าชั้นเรียน ไว้สำหรับให้นักเรียนบันทึกเวลา ครูอธิบายสำนวนภาษา ประโยคที่ปรากฏในเรื่อง ครูแจกบทสรุปให้กลุ่มทดลองที่อ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง กลุ่มที่อ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และกลุ่มที่อ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป โดยให้สัญญาณนักเรียนเริ่มอ่านพร้อมกันกับบันทึกเวลาเริ่มต้นการอ่านเมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้บันทึกเวลาอีกครั้ง เมื่อในการสิ้นสุดการอ่านตามเวลาที่ปรากฏอยู่หน้าชั้นเรียน

3.3.2 ครูจดบันทึกเวลาที่ใช้ในการอ่าน แล้วนำไปคำนวณหาค่าความสามารถในการอ่านเร็ว

3.3.3 เมื่อเสร็จสิ้นจากการทดสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยดำเนินการสอนแต่ละกลุ่มตัวอย่างตามแผนการสอนที่กำหนดไว้

3.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลของความสามารถในการอ่านเร็วไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐานต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยของคะแนน
2. หาค่าความแปรปรวนของคะแนน
3. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบองค์ประกอบเดียว
4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการ **Scheffe's test**
5. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเร็วภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ **t-test** ชนิด **Dependent group**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระหว่างกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง
2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเร็วระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
3. เปรียบเทียบพัฒนาการความสามารถในการอ่านเร็วภายในกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป โดยการวิเคราะห์ ความแปรปรวน

ตาราง 1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีการสรุปในกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม

แหล่งตัวแปร	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	169.7	84.85	7.6**
ภายในกลุ่ม	117	1307.1	11.17	
รวม	119	1476.8		

**p < .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 1 พบว่า ความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่องมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผลการทดสอบได้แสดงในตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป

กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง 1 $\bar{X}_1 = 17.95$	กลุ่มทดลอง 2 $\bar{X}_2 = 18.85$	กลุ่มควบคุม $\bar{X} = 16$
กลุ่มทดลอง 1	-	0.9	1.95**
กลุ่มทดลอง 2	-		2.85**
กลุ่มควบคุม			

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 พบว่า

1 การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่องกับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่าการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง

2. การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่องกับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง

3. การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่องกับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างจากการสอนอ่านจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง .

2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเร็วระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ตาราง 3 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเร็วโดยการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งตัวแปร	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	13426.36	6713.18	2.5
ภายในกลุ่ม	117	312674.14	2672.43	
รวม	119	326100.5		

$$p > .01$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 พบว่า ความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนที่ได้รับการอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่องและบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเร็วไม่แตกต่างกัน

3 เปรียบเทียบพัฒนาการความสามารถในการอ่านเร็วระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ตาราง 4 เปรียบเทียบพัฒนาการความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนที่ได้รับ การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุป หลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่องโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งตัวแปร	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	86872.07	43436.04	22.91**
ภายในกลุ่ม	117	221834.92	1896.02	
รวม	119	308706.99		

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 4 พบว่า การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียน ที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่องบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มี บทสรุปเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีพัฒนาการของความสามารถในการอ่านเร็วแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแต่ละวิธีสอนแตกต่างกัน ดังผลการวิเคราะห์ ในตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของพัฒนาการ ความสามารถในการอ่านเร็วจาก การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุป หลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป

กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง 1 $\bar{X}_1 = 147.65$	กลุ่มทดลอง 2 $\bar{X}_2 = 110.85$	กลุ่มควบคุม $\bar{X}_3 = 81.9$
กลุ่มทดลอง 1	-	36.8*	65.75**
กลุ่มทดลอง 2	-	-	28.95**
กลุ่มควบคุม	-	-	-

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5

1. การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง และ บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีพัฒนาการ ความสามารถในการอ่าน เร็วแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียน ที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านเร็ว สูงกว่าการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง

2. การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่องและบทเรียน ที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านเร็วแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่าน เนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านเร็วสูงกว่าการสอนอ่าน ภาษาไทยจากบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง

3. การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่องและบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านเร็วแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการ ความสามารถในการอ่านเร็วสูงกว่าการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง

4. เปรียบเทียบพัฒนาการความสามารถในการอ่านเร็วภายในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
ความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากบทเรียนที่มีบทสรุป
ก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง ซึ่งมีรายละเอียด
ดังนี้

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจากการ
สอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่าน
เนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนจากการสอน
อ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อ
เรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง
3. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียน
แต่ละกลุ่มจากการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียน
ที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง

สมมุติฐานในการวิจัย

1. การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียน
ที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจใน
การอ่านแตกต่างกัน

2. การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเร็วแตกต่างกัน

3. การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการของความสามารถในการอ่านเร็วแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 ดังนี้

1. ก่อนดำเนินการทดลอง ได้มีการชี้แจงวัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย ตลอดจนวิธีการสอนให้กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มทราบ
2. ทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเร็วตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น
3. ดำเนินการสอนอ่านจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่องและบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป จำนวน 12 คาบ
4. เมื่อการสอนอ่านภาษาไทยแต่ละกลุ่มเสร็จสิ้นแล้วจึงทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเร็วและความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยต่อมาตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ความสามารถในการอ่านเร็ว ระหว่างกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 1 ตัวประกอบ

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเร็วภายในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม โดยใช้ t-test ชนิด Dependent groups

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนี้

การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนและหลังอ่านเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง แต่การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่องและบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

2. ความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเร็วไม่แตกต่างกัน

3. การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีพัฒนาการของความสามารถในการอ่านเร็วแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย

การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีพัฒนาการของความสามารถในการอ่านเร็วสูงกว่าการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง

การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีพัฒนาการของความสามารถในการอ่านเร็วสูงกว่าการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง

การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีพัฒนาการของความสามารถในการอ่านเร็วสูงกว่าการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง

4. การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการของความสามารถในการอ่านเร็วเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้ง 3 วิธี

การอภิปรายผล

จากผลการทดลองผู้วิจัยได้อภิปรายไปตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการสอนภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่องและบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่าการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป แต่การสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน ซึ่งตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 แสดงให้เห็นว่า การใช้บทสรุปเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่านและเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่านมากขึ้นไม่ว่าจะวางตำแหน่งของบทสรุปไว้ก่อนหรือหลังเนื้อเรื่อง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ บรูนนิง (Bruning, 1970 : 187) ซึ่งวิจัยพบว่าลักษณะของข้อความที่เป็นตัวช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย เช่น การจัดเป็นบทนำเรื่อง หรือจัดในรูปของโครงเรื่อง เรื่องย่อ บทสรุป จะเป็นตัวช่วยในการเรียนรู้ และการจัดข้อความในลักษณะบทสรุปเนื้อเรื่องที่วางไว้ก่อนเนื้อเรื่อง หรือวางไว้หลังเนื้อเรื่อง จะทำหน้าที่เป็นบทสรุปในเนื้อเรื่องนั้น ๆ ดังงานวิจัยของโปรเจอร์ และคนอื่น ๆ

(Proger and others. 1970 : 25) และจากผลการวิจัยของโปรเจอร์นี้ สอดคล้องกับความคิดเห็นของ พวา พันธุ์เมฆา (พวา พันธุ์เมฆา 2518 : 39) ที่ว่าการให้ผู้อ่านไต่ทราบบทเรื่องก่อนที่จะอ่านจะทำให้ผู้อ่านทราบว่า ข้อความที่อ่านต่อไปนั้นจะเป็นอย่างไร ชลธิรา กลัค้อย (ชลธิรา กลัค้อย 2521 : 185) ก็กล่าวไว้เช่นกันว่าการจัดลำดับโครงสร้างส่วนรวมของเนื้อหาช่วยให้ผู้อ่านหาเนื้อหาได้ เช่นเดียวกันงานวิจัยของ ฟิโนเชียร์ (Finochiero. 1974 : 81) ที่ได้เสนอวิธีการช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้บทสรุปซึ่งประกอบด้วยข้อสรุปสาระสำคัญของเรื่องหรือบอกสาระสำคัญของเรื่อง ขวดยข้อความช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อเรื่องดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซิงห์ (Singh. 1976 : 76) ซึ่งวิจัยพบว่า การให้บทสรุปก่อนการสอนอ่านนั้นทำให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่าบทสรุปเนื้อเรื่องในแต่ละตำแหน่งของการอ่านได้ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน และผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สแนล (Snell. 1972 : 907-A) ที่ได้พบว่า การใช้วิธีจัดบทสรุปไว้ก่อนเนื้อเรื่อง หลังเนื้อเรื่องจะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้วิธีจัดบทสรุปเนื้อเรื่อง และการจัดบทสรุปไว้ท้ายเรื่องจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มอื่น

งานวิจัยของ ฉนวน ชวนาวิก (ฉนวน ชวนาวิก 2524 : 43) ที่ได้พบว่า การใช้บทสรุปเป็นบทนำเรื่องจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้บทนำเรื่อง จากงานวิจัยดังกล่าวทำให้เห็นว่าบทสรุปเนื้อเรื่องมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และความเข้าใจในการอ่านซึ่งผลการทดลองครั้งนี้ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกัน

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง มีความสามารถในการอ่านเร็วไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 แสดงว่าการใช้บทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่องทำให้ความ

สามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนแตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ มาโฮนี (Mahony. 1969 : 1142-A) ซึ่งได้วิจัยพบว่า ผลของการใช้สื่อในการเพิ่มอัตราความเร็วในการอ่านนั้นไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม และงานวิจัยของ สุปิศ จิตรานนท์ (สุพิศ จิตรานนท์ 2505 : 115 - 118) พบว่า ความเข้าใจในการอ่านและอัตราความเร็วในการอ่านของนักเรียนไม่สัมพันธ์กันทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฟราย (Fry. 1963 : 34) ที่ว่า ผู้อ่านเร็วบางคนอ่านด้วยความเข้าใจต่ำในขณะที่ผู้อ่านบางคนก็อ่านด้วยความเข้าใจสูง นักเรียนบางคนที่มีเรื่ออัตราความเร็วในการอ่านเพิ่มขึ้น คะแนนความเข้าใจมักลดลง

เหตุผลที่ทำให้ความสามารถในการอ่านเร็วในการศึกษาค้นคว้านี้ไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยเห็นว่าอาจเนื่องจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 เนื้อหาของเรื่องที่อ่าน

ความสามารถในการอ่านเร็วมีความสัมพันธ์กับความยากง่ายของเรื่องที่อ่าน และชนิด ประเภทของเรื่อง ซึ่งเนื้อหาในการอ่านครั้งนี้เป็นเนื้อหาที่แตกต่างกัน คือ มีทั้งบทความ นิทาน และเรื่องสั้น มีความแตกต่างกันทั้งขนาดความยาว ความยาก ง่ายของสำนวนภาษาซึ่งนักเรียนต้องอ่านหาความเข้าใจเรื่องให้มากที่สุด และต้องใช้เวลาอ่านอย่างรวดเร็ว ผลจากการทดลองนี้เช่นเดียวกับผลงานของ สมิธ (Smith. 1977 : 4926-A) วิจัยว่า เมื่อนักเรียนต้องเร่งอัตราความเร็วในการอ่านมากขึ้น ทำให้ความเข้าใจในเรื่องลดลงซึ่งจะมีผลในความสามารถในการอ่านเร็วลดลง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ แฮริส (Harris. 1967 : 507) ที่วิจัยพบว่า เมื่อเรื่องที่อ่านแตกต่างกัน ผู้อ่านก็ต้องใช้อัตราความเร็วในการอ่านแตกต่างกันด้วย ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งคือ ความสามารถในการอ่านเร็ว นักเรียนได้รับการฝึกการอ่านเร็วเหมือนกันในระหว่างทดลองทุกกลุ่ม จึงทำให้ความสามารถในการอ่านเร็วของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

2.2 ระยะเวลาในการอ่าน

การอ่านครั้งนี้ใช้เวลาเพียง 3 สัปดาห์ นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ยังไม่เคยชินต่อการสอนอ่านเร็ว โดยใช้บทสรุปเนื้อเรื่องมาก่อนจึงไม่พบความแตกต่างของความสามารถในการอ่านเร็วได้อย่างชัดเจนได้ คังงานวิจัยของ วิทตี้ (Witty, 1969 : 157) ที่พบว่า นักเรียนสามารถเพิ่มความเร็วในการอ่านได้หลังจากการสอนโดยใช้เวลา 1 ภาคเรียน ดังนั้น ถ้านักเรียนได้รับการฝึกการอ่านเร็วสม่ำเสมอและเป็นระยะเวลานาน คาดว่า นักเรียนจะมีความสามารถในการอ่านเร็วแตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบพัฒนาการของความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียน แต่ละกลุ่มจากการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่องและบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีพัฒนาการของความสามารถในการอ่านเร็วแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีพัฒนาการของความสามารถในการอ่านเร็วสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปหลังเนื้อเรื่อง และกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการของความสามารถในการอ่านเร็วสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง และกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่องทำให้นักเรียนมีพัฒนาการของความสามารถในการอ่านเร็วสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยจากบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฟราย (Fry, 1963 : 34) ที่ตั้งกล่าวไว้ในข้อที่ 2 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทตี้ (Witty, 1969 : 157) ที่พบว่านิสิตสามารถอ่านได้เร็วเพิ่มขึ้นจากเดิมหลังจากการฝึกทักษะการอ่านเร็วแล้วจะมีความเข้าใจสูงขึ้นด้วย ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ สุวัฒน์ จันทรลอย ที่ (สุวัฒน์ จันทรลอย 2527 : 84)

พบว่า การใช้ชุดการอ่านที่มีคำถามก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน ส่งผลให้นักเรียนมีสมรรถภาพในการอ่านเร็วแตกต่างกัน และกลุ่มทดลองมีพัฒนาการในการอ่านเร็วสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ใช้ชุดคำถามประกอบการอ่าน สรุปได้ว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนจากบทเรียนที่มีบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง บทเรียนที่มีบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง และบทเรียนที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง มีพัฒนาการความสามารถในการอ่านแตกต่างกันและสูงขึ้นควยอาจจะมาจากสาเหตุดังนี้ คือ

1. บทสรุปเนื้อเรื่อง ได้สร้างขึ้นอย่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เป็นส่วนที่ช่วยจัดความถี่รวบยอดในการอ่านเป็นลำดับขั้น นักเรียนจึงสามารถเรียนรู้และเข้าใจ เรื่องที่อ่านอย่างคร่าว ๆ มาแล้ว จึงทำให้สามารถเร่งอัตราเร็วในการอ่านเมื่ออ่านเนื้อเรื่อง อธิพิพลของการจัดบทสรุปซึ่งเป็นสื่อในการอ่านนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของการจัดเนื้อหาของข้อความควย ถ้าจัดบทสรุปเป็นลำดับขั้นตอนก็ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เร็ว และส่งผลให้อัตราความเร็วในการอ่านสูงขึ้น

2. วิธีสอนที่มีกิจกรรม การใช้สื่อการสอน วิธีการสอนแบบใหม่ ซึ่งมีการจับเวลาและมีคะแนนเป็นการเสริมแรง ทำให้นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนมากขึ้นและเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่ความสามารถในการอ่านเร็ว วิธีการเรียนมีลักษณะเป็นการแข่งขันกับตนเอง จึงทำให้นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจในการเรียนการสอน โดยสามารถสังเกตจากการทดลอง เมื่อนักเรียนเรียนจบในแต่ละคาบ นักเรียนจะมาซักถามและขอทราบผลของการอ่านและอัตราความเร็วของตนโดยไม่ไปเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น เมื่อบทเรียนน่าสนใจ จูงใจผู้อ่าน เป็นส่วนที่ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน เช่นเดียวกับ ซีโรต้า (Sirota, 1971 : 2520-1) ได้วิจัยพบว่า กิจกรรมการอ่านที่ครูจัดให้นักเรียนในแต่ละวันควยวิธีแตกต่างกัน จะมีผลต่อประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียน กล่าวคือนักเรียนจะรักการอ่านมากขึ้น เกิดการพัฒนาความสามารถในการอ่านเร็วของตนได้ควย

3. การชักจูงนิสัยที่เป็นอุปสรรคในการอ่านเร็วในขณะเรียน ผู้สอนได้พยายามช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด โดยการแนะนำวิธีการอ่านที่ถูกต้อง และการให้นักเรียน

ได้อ่านอย่างต่อเนื่อง คือ ฝึกการอ่านทุกวัน วันละหนึ่งกบ จนครบเวลาการทดลอง การฝึกให้นักเรียนอ่านอย่างต่อเนื่องทำให้ทักษะด้านต่าง ๆ ในการอ่านได้รับการพัฒนาความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดีทั้งความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่อง และอัตราความเร็ว ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเร็วเพิ่มขึ้นทุกกลุ่ม

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอความคิดที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 การเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ รู้จักจับใจความสำคัญและสามารถจดจำเรื่องราวที่อ่านได้ ครูควรนำบทสรุปไปใช้โดยพิจารณาเลือกจัดเนื้อหาที่เหมาะสม

1.2 จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า การใช้บทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่องและการใช้บทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่องส่งผลให้ความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป ดังนั้นในการเรียนการสอน ครูสามารถจัดทำบทสรุปเนื้อเรื่องไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและฝึกทักษะในด้านการอ่านเร็วได้ด้วย

1.3 การฝึกความสามารถในการอ่านเร็วควรจรรยาบรรณในจุดมุ่งหมายในการเรียนวิชาภาษาไทยไม่ว่าจะเป็นรายวิชาบังคับ หรือรายวิชาเลือก เพราะความสามารถในการอ่านเร็วเป็นทักษะที่ควรส่งเสริมให้มีการฝึกอย่างต่อเนื่องในระดับชั้นมัธยมต้นและมัธยมปลาย ซึ่งความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการอ่านเร็วจะมีความสัมพันธ์กันด้วย

1.4 ในการทำแบบทดสอบหรือกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรให้ข้อมูลย้อนกลับในทันทีเพื่อให้นักเรียนทราบผลนั้น จะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนการสอน โดยเฉพาะในการฝึกการอ่านเร็ว

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านจากบทเรียนที่มีบทสรุปและบทเรียนที่ไม่มีบทสรุป
- 2.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ใช้ในการอ่านกับความเข้าใจในเนื้อเรื่อง
- 2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านกับการจัดความคิดรวบยอดโดยวิธีการต่าง ๆ
- 2.4 ควรนำการจัดบทสรุปเนื้อเรื่องไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับภาษาไทย เช่น ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก้อ สวัสดิ์พาณิชย์ การสอนอ่านในชั้นประถม โรงพิมพ์ศาสนา 2505, 199 หน้า
- ✓ กุหลาบ มัลลิกะมาส "การปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน" ใน เอกสารประกอบการสัมมนา
ผู้ทีหาหน้าที่บรรณารักษ์โรงเรียนสาธิต 1 - 7 พฤษภาคม หน้า 2 กรมการฝึกหัดครู
กระทรวงศึกษาธิการ 2511
- เกษม สุริยวงศ์ ผลของการใช้สิ่งช่วยในการจัดความคิดรวบยอดเทคนิคโสตสัมผัสแบบต่าง ๆ
ก่อนการเสนอสไลด์เทปที่มีผลต่อการเรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้ ปรินิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 115 หน้า อัดสำเนา
- จันทิมา พรหมโชติกุล การเขียนข้อสอบภาษาไทย เอกสารประกอบการบรรยายในการ
อบรมครูวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา 2528, 85 หน้า อัดสำเนา
- เจียมจิต ห้าวหาญ การส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในความจำ
โดยวิธีการทำเรื่องสามแบบ ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2522, 221 หน้า อัดสำเนา
- จินตนา พวงแดง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเร็วของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ปรินิพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 200 หน้า
- จินตนา แดงเที่ยง ศึกษาอัตราความเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505, 92 หน้า อัดสำเนา
- ฉลวย ขาวนาวิก การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีและ
ไม่มีการนำเรื่องในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 100 หน้า อัดสำเนา
- ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการเขียนข้อสอบ โรงพิมพ์คุรุสภา 2520, 407 หน้า
- ✓ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ ปัญหาภาษาไทยในสังคมปัจจุบัน เอกสารประกอบการบรรยาย
แผนกวิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, อัดสำเนา

- ณรงค์ สวัสดิ์ เรื่องสันนิยตยสารขวัญเรือน สิงหาคม 2528, 125 หน้า
- ทรัพย์ ประกอบสุข หนังสือวรรณคดีชาคก โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ 2526, 120 หน้า
- นิทัศน์ เสมอพิทักษ์ การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2524, 232 หน้า อัดสำเนา
- ประสิทธิ์ ภาพักกลอน แบบเรียนภาษาไทย ท.401 หลักภาษาไทยและการใช้ภาษา
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไทยวัฒนาพานิช 2520, 253 หน้า
- เปลื้อง ณ นคร "จิตวิทยาครุศาสตร์" วารสารจันทร์เกษม 35 : 139 มิถุนายน
 2520
- สนิท ตั้งมณี เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยโดยใช้การไม่ใช้บทเสริม
ทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม ปรินิพนธ์
 กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 161 หน้า
- สิทธิา พิณภูวคณ การเขียนและการพูด โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2526,
 200 หน้า
- สุนทรี บุญยรัตนพันธ์ อัตราความเร็วในการอ่านภาษาไทยของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2507, 105 หน้า
 อัดสำเนา
- สุพิศ จิตรานนท์ อัตราความเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505, 92 หน้า อัดสำเนา
- สุวัฒน์ จันทร์ลอย เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านสมรรถภาพการอ่านเร็ว
และเจตคติของการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากชุดการอ่าน
ที่มีคามาก่อนการอ่านระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน ปรินิพนธ์ กศ.บ.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 97 หน้า
- แสวง ผลนาย การทดลองฝึกอ่านเมื่ออ่านอัตราเร็วของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505, 92 หน้า อัดสำเนา

สมถวิล วิเศษสมบัติ วิธีสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา อักษรเจริญทัศน์ 2525,
325 หน้า

สมบุรณ์ ชิตพงศ์ เอกสารประกอบการเรียนการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำนักทดสอบ
ทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ม.ป.ป.,
162 หน้า อักสาเนา

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย เอกสารเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับกระบวนการความคิด
2528

หว่าก้อ "บทเส้นทางแห่งเกียรติและผลงาน" หนังสือนิเทศสารสกุลไทย สิงหาคม 2528,
82 หน้า

อังกา สายยศ วิธีการวิจัยทางการศึกษา สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 265 หน้า

การวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม วิจัยและวัดผล พัฒนาศึกษา 2525,
165 หน้า

เอี่ยมพร จตุรขำรง การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านบทความที่มีการจัดความคิด
รวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยวิธีต่าง ๆ กับบทความที่ไม่ได้จัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่อง
ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2521, 128 หน้า อักสำเนา

Ausubel, David P. Education Psychology A Cognitive View.
New York, Holt, Rinehart and Winston, 1968. 685 p.

Ausubel, David P. and Fitsorvald D. "Organizers General Background
and Antecedent Learning," Journal of Educational Psychology.
53 : 243 - 249, 1968.

Bonner, Forrest Michael. "Comparative Organizers Effectiveness
in Television Ninth Grade Social Studies," Dissertation
Abstracts International. 36 : 842-A, August, 1975.

Baker, Robert Lawrence. "The Use of Information Organizers in
Ninth Grade Social Studies," Dissertation Abstracts
International. 35(10) : 6629-A, April, 1974.

- Brewer, Donald William. "An Analysis of the Effect of Achievement of Adult Students Using Learning Organizers in short Intensive Managerment Technigue Course," Dissertation Abstracts International. 36(7) : 4240-A, January, 1975.
- Bernard, Edwin Michael. "The Effects of Advance Organizers and within Text Questions on the Learning of a Taxonomy of Concepts," Dissertation Abstracts International. 36 : 59, 33-A, March, 1976.
- Broome, M.E. Effective Reading Instruction. New York, McGraw-Hill Co., 1951. 499 p.
- Burton, William H. Reading in Child Development. New York, Bobbs Menill Co., Inc., 1956. 608 p.
- Clowson, E.U. and B.R. Branes. "The Effects of Organizers on the Learning of Structure Antropology Material in Elementary Grade," Journal of Experimental Education. 42(1) : 11 - 15, Fall, 1873.
- Dawson, Mildred Agnes. Fundemental of Basic Reading Instruction. New York, Language, Green and Co., Inc., 1959. 304 p.
- Ethirersingam, Nagalingum. "The Effect of Advance Presentation of Organizers on Complete Verbal Learning and Retention by Vocational Argriculture Students in New York State," Dissertation Abstracts International. 32(1) : 235-A, July, 1971.
- Fan, Chung, Teh. Item Analysis Table. New Jersey, Education Testing Service, Princeton, 1952. 32 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. 2nd.ed., New York, McGraw-Hill, 1966. 446 p.
- Finnocchiaro, Mary. English as a Second Language : From Theory to Practice. New York, Regents Publishing Company, Inc., 1974. 230 p.
- Fizpatrick, W. Edmund Ph.D. "Application of Education Technology to Designing the Curriculum and Individualization Instruction," Dissertation Abstracts International. 31 : 2250-A, 1970.
- Frost, Joc. L. Issue and Innovations in the Teaching of Reading. Illinois, Scott Foresman and Company, 1967. 43 p.
- Fry, Edward. Teaching Faster Reading. London, A Manual, The Cambridge University Press, 1963. 42 p.

- Gates, Aurthur I. The Improvement of Reading. Macmillian Co., New York, 1974. 657 pp.
- Harris, David Payne. Testing English as a Second Language. New York, McGraw-Hill Book Company, 1969. 151 p.
- Jackson, James Edward. "A Study of Diffevential Effects of Concurrent Cognitive Organizers Pictures and underline Words of Literal and Inferntial Comprehension in Sixth, Senventa and Eighth Grade Students," Dissertation Abstracts International. 32(12) : 7786-A, June, 1975.
- Kenedy, Keith Alvin. "The Effectiveness of a Comparative Advance Organizer in Learning and **Retention** of Metric System Concepts," Dissertation Abstracts International. 35(12) 7786-A, June 1975.
- Kersten, Thomas L. "The Effect of an Advance Organizer on the Learning and **Retention** of Selected College Algebra Concepts," Dissertation Abstracts International. 57(6) : 3577-1, December 1976.
- Lawton, Joseph T. "The Use of Advance Organizers in the Learning and Retention of Logical Operations and Social Studies Concepts," American Educational Research Journal. 14(1) : 25 - 43, Winter, 1977.
- Lucas, Stephen. Bernard. "The Effect of Utilizing Three Types of Advance Organizers of Learning a Biological Concept in Seventh Grade Science," Dissertation Abstracts International. 33 : 3390-A, 1972.
- Omura Akimichi. "Advanced Organizer as and Aid Learning from Texts," Dissertation Abstracts International. 32(10) : 5618-A, April, 1972.
- Mahony, Joseph Edward. "A Comperison of three Metnods of Building Speed with College-Bound School Sophomores," Dissertation Abstracts International. 31 : 1142-A, September, 1969.
- Proger, Berton B. and others. "Conceptual - Pre - Structure for Detailed Verbal Passages," The Journal of Educational Research. 54(1) : 28 - 33, September 1970.
- Rudd, J.C. "A New Approach to Reading Efficiency," English Language Teaching. 13 : 231 - 237, May, 1969.
- Russell, David Harris. Children's Thinking. Boston, Ginn, 1956. 449 p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- แผนการสอน
- บทสรุป
 - ก่อนอ่านเนื้อเรื่อง
 - หลังอ่านเนื้อเรื่อง
 - ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง
- แบบฝึกหัดวัดความเข้าใจในการอ่าน

คาบที่ 1

แผนการสอน

การอ่านและการทดสอบความสามารถในการอ่านเร็ว

เวลา 1 คาบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านข้อความโดยสามารถจับใจความสำคัญ
สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านโดยสามารถตีความ ขยายความ
2. เพื่อให้ นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านเร็ว จนการ
อ่านตามคำสั่งตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถทำความเข้าใจในความหมายของสำนวนโวหารที่ใช้
ในเนื้อเรื่องได้โดยอธิบายหรือเขียนได้
2. นักเรียนสามารถ บอกถึงหลักภาษาที่ใช้ในข้อความได้
3. นักเรียนสามารถบอกระดับความสามารถในการอ่านเร็วที่แท้จริงของ
ตนเองได้ (การวัดผลก่อนเรียน)

เนื้อหา

1. เรื่องวันพฤหัสบดี
2. บทความ
3. เรื่องสั้นเรื่อง นาวา ช่วยหนูด้วย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูชี้แจงประโยชน์ และความสำคัญของการอ่าน และการหาความเข้าใจ
ในการอ่าน และรวบรวมสนทนาเกี่ยวกับความจำเป็นที่ต้องมีการฝึกอ่านเร็ว

2. ครู ว่างให้นักเรียนทราบว่า เมื่อนักเรียนผ่านการทดสอบแล้ว สามารถทราบและบอกความสามารถในการอ่านเร็วของตนเองได้

3. ครูสนทนาและซักถามในเรื่องต่อไปนี้

3.1 ประโยชน์ในการทำแบบทดสอบ

3.2 วิธีการอ่านเร็ว

3.3 ปัญหาและอุปสรรคในการอ่านและข้อเสนอนะ

3.4 วิธีการทำแบบทดสอบ

4. ครูดำเนินการทดสอบโดยเตรียมอุปกรณ์ดังต่อไปนี้

- นาฬิกาข้อมือขางฝา

- เนื้อเรื่อง

- แบบทดสอบและกระดาษคำตอบ

จากนั้นก็ลงมือทำการทดสอบ โดยแจกแบบทดสอบและกระดาษคำตอบให้นักเรียนพร้อมอธิบายวิธีทำแบบทดสอบอย่างละเอียด

5. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการอ่านเร็ว

6. ครูเก็บสำรวจนักเรียนทำแบบทดสอบ สังเกตความตั้งใจในการทำแบบทดสอบ

7. สรุปการทำแบบทดสอบของนักเรียน และนำเสนอไปเปรียบเทียบผลการสอบหลังการฝึก การอ่านเร็ว

คาบที่ 2 กลุ่มทดลองที่อ่านบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง
 แผนการสอนเรื่อง คิลบีนเอก (จำนวน 2,000 คำ)
 เวลา 4 คาบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนจบหน่วยนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. สามารถย่อความ สรุปความ แปลความ ตีความ และขยายความ
 จากเรื่องที่กำหนดให้
2. สามารถใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องตามหลักภาษาในเรื่องเครื่องหมาย
 วรรคตอน
3. สามารถพัฒนาการอ่านได้เร็วขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เปิดใจเรียนอ่านในใจสามารถจับใจความสำคัญ ในเนื้อเรื่องที่อ่านได้
2. จินตนาการเรื่องหมายวรรคตอนที่ปรากฏในเรื่องได้
3. บอกแนวการอ่าน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเร็วได้

เนื้อหา

1. ทักษะสัมพันธ์เล่ม 2 เรื่อง คิลบีนเอก
2. หนังสือหลักภาษา

การใช้ภาษา

- ฟัง - จับใจความจากข้อความที่ฟัง
 พูด - เล่าเรื่องเกี่ยวกับประวัติและผลงานของผู้แต่ง
 อ่าน - อ่านในใจจับใจความสำคัญจากเรื่อง

๐ กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน โดยแบ่งกลุ่มทายภาพปริศนา ภาพผู้แต่งเรื่อง กิลบินเอก โดยนำภาพของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช มาขยายและตัดเป็นส่วน ๆ ให้นักเรียนแข่งขันกันประกอบภาพ
2. ครูซักถามเกี่ยวกับผลงานการประพันธ์ และผลงานด้านอื่น ๆ ของผู้เขียน และเรื่องให้นักเรียนชอบอ่าน
3. ครูให้นักเรียนอ่านประวัติ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช วาดบทนำเรื่อง หรือให้ตัวแทน นักเรียนขึ้นมาอ่านให้นักเรียนทั้งห้องฟัง แล้วให้นักเรียนสรุปความบนกระดานในหัวข้อที่กำหนด คือ สถานที่เกิด วัน เดือน ปีเกิด การศึกษา ผลงานด้านการประพันธ์ผลงาน ด้านการเมือง
4. ครูอธิบายถึง ส่วนวนภาษาและให้ข้อสังเกตเรื่องเครื่องหมายวรรคตอน ที่ปรากฏในบทนำเรื่อง และแบ่งกลุ่มเล่นเกมค้นหาเครื่องหมายวรรคตอน ที่ปรากฏพร้อมบอกชื่อเครื่องหมายวรรคตอน แล้วบันทึกลงในแผ่นกระดาษที่ครูแจก
5. ครูแนะนำให้ให้นักเรียนรู้จักสิ่งซึ่งช่วยทำให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน คือ เช่น การวิเคราะห์ชื่อเรื่อง การอ่านบทสรุป การแปลความจากโวหาร
6. ครูเริ่มตั้งเวลาหน้าชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนจับเวลาในการอ่าน และบอกจุดประสงค์ในการอ่าน
7. ครูให้นักเรียนลงมืออ่านบทสรุป เรื่องกิลบินเอก และเนื้อเรื่อง
8. นักเรียนบันทึกเวลาเริ่มต้นการอ่านและลงมืออ่านพร้อมกัน
9. เมื่ออ่านจบแล้ว และสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านตลอด ก็ให้บันทึกเวลาที่เสร็จสิ้นการอ่านทันที
10. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดทำความเข้าใจในการอ่านเรื่องกิลบินเอก
11. ครูสังเกตการอ่านของนักเรียนว่าปฏิบัติได้ผลเพียงไร โดยสรุปความคิดเห็นของนักเรียนและชี้แจงให้ทราบ

12. ครูนากระถามคำถามของนักเรียนพร้อมแจ้งผลความสามารถในการอ่านเร็วในคาบต่อไป

13. หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้ว ก็แบ่งกลุ่มนักเรียนร่วมกันอภิปรายความคิดเห็น แล้วบันทึกเป็นรายงานของกลุ่ม ในคาบต่อไป ในหัวข้อต่อไป

ก. อธิบายเปรียบเทียบการตั้งชื่อเรื่องภาพยนตร์ในเรื่อง และปัจจุบัน พร้อมยกตัวอย่าง เพื่อสังเกตการใช้สำนวนโวหารและฝึกการพูด

ข. นักเรียนแสดงความคิดเห็นในด้านการกระทำของตัวละครในเรื่อง

ค. ลักษณะการใช้ภาษาและสำนวนโวหารในเรื่อง

14. ครูให้นักเรียนแต่ละคนเขียนเรียงความ แสดงความคิดเห็นและความรู้สึกในหัวข้อ "ถ้าฉันเป็นคารา"

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
2. บัตรคำเครื่องหมายวรรคตอน
3. หนังสือทักกับสัมพันธ์ เล่ม 2 กระดาษสีการศึกษาธิการ
4. หนังสือหลักภาษา
5. บทสรุป

การประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรม
2. ตรวจผลงานจากแบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่อ่านบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนจบหน่วยนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. สามารถบอกความ สรุปความ แปลความ ตีความ และขยายความจาก เรื่องที่กำหนดให้อ่าน

2. สามารถใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องตามหลักภาษาในเรื่อง เครื่องหมาย

วรรคตอน

3. สามารถพัฒนาการการอ่านได้เร็วขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อนักเรียนอ่านในใจสามารถจับใจความสำคัญ ใบ เนื้อ เรื่องที่อ่านได้

2. ชีบ่ง เครื่องหมายวรรคตอนที่ปรากฏในเรื่องได้

3. บอกแนวการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเร็วได้

เนื้อหา

1. ทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 เรื่องศิลปินเอก

2. หนังสือหลักภาษา

การใช้ภาษา

ฟัง - จับใจความจากข้อความที่ฟัง

พูด - เล่าเรื่องเกี่ยวกับประวัติและผลงานของผู้แต่ง

อ่าน - อ่านในใจจับใจความสำคัญจากเรื่อง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียนโดยแบ่งกลุ่มทายภาพปริศนา ภาพผู้แต่ง เรื่อง ศิลปินเอก โดยบอกภาพของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช มาขยายและตัดเป็นส่วน ให้นักเรียนแข่งขันกันประกอบภาพ

2. ครูชักถามเกี่ยวกับผลงานการประพันธ์ และผลงานด้านอื่น ๆ ของผู้เขียน และเรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน

3. ครูให้นักเรียนอ่านประวัติ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช จากบทนำเรื่อง หรือให้ตัวแทนนักเรียนขึ้นมาอ่านให้นักเรียนทั้งห้องฟัง แล้วให้นักเรียนสรุปความบนกระดานในหัวข้อที่กำหนด คือ สถานที่เกิด วัน เดือน ปีเกิด การศึกษา ผลงานด้านการประพันธ์ผลงานด้านการเมือง

4. ครูอธิบายถึงสำนวนภาษาและให้ข้อสังเกตเรื่องเครื่องหมายวรรคตอนที่ปรากฏในบทนำเรื่อง และแบ่งกลุ่มเล่นเกมค้นหาเครื่องหมายวรรคตอนที่ปรากฏ พร้อมบอกชื่อเครื่องหมายวรรคตอน แล้วบันทึกลงในแผ่นกระดาษที่ครูแจก

5. ครูแนะนำให้นักเรียนรู้จักสิ่งที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านดีขึ้น เช่น การวิเคราะห์ชื่อเรื่อง การอ่านบทสรุป การแปลความจากโวหาร

6. ครูเริ่มตั้งเวลาหน้าชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนจับเวลาในการอ่าน และบอกจุดประสงค์ในการอ่าน

7. ครูให้นักเรียนลงมืออ่านเนื้อเรื่อง และบทสรุปเรื่องศิลปินเอก

8. นักเรียนบันทึกเวลาเริ่มต้นการอ่านและลงมืออ่านพร้อมกัน

9. เมื่ออ่านจบแล้ว สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านตลอดก็ให้บันทึกเวลาที่เสร็จสิ้นการอ่านทันที

10. ให้นักเรียนหาแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน เรื่องศิลปินเอก

11. ครูสังเกตการอ่านของนักเรียนว่าปฏิบัติได้ผลเพียงไร โดยสรุปความคิดเห็นของนักเรียน และชี้แจงให้ทราบ

12. ครูนำกระดาษคำตอบของนักเรียนพร้อมแจ้งผลความสามารถในการอ่านไว้ในความต่อไป

13. หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้ว ก็แบ่งกลุ่มนักเรียนร่วมกันอภิปรายความคิดเห็น แล้วบันทึกเป็นรายงานของกลุ่ม ในความต่อไป ในหัวข้อต่อไปนี้

- ก. อธิบายเปรียบเทียบการตั้งชื่อเรื่องภาพยนตร์ในเรื่อง และ
ปัจจุบัน พร้อมยกตัวอย่าง เพื่อสังเกตการใช้สำนวนโวหารและฝึกการพูด
- ข. นักเรียนแสดงความคิดเห็นในคำวิจารณ์กระทำของตัวละครในเรื่อง
- ค. สก๊မ်းการใช้ภาษาและสำนวนโวหารในเรื่อง
14. กรุ๊ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนเรียงความแสดงความคิดเห็นและความรู้สึก
ในหัวข้อ "ถ้าฉันเป็นคารา" "

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
2. บัตรคำเครื่องหมายวรรคตอน
3. หนังสือทักซ์สัมพันธ์ เล่ม 2 กระทรวงศึกษาธิการ
4. หนังสือหลักภาษา
5. บทสรุป

การประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรมการ
2. ตรวจผลงานจากแบบฝึกหัด

กลุ่มทดลองที่ได้อ่านบทสรุปเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนจบหน่วยนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. สามารถย่อความ สรุปความ แปลความ ตีความ และขยายความจากเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
2. สามารถใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องตามหลักภาษาในเรื่องเกร็ดหมายวรรคตอน
3. สามารถพัฒนาการการอ่านได้เร็วขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อนักเรียนอ่านในใจสามารถจับใจความสำคัญในเนื้อเรื่องที่อ่านได้
2. ชีบงเกร็ดหมายวรรคตอนที่ปรากฏในเรื่องได้
3. บอกแนวการอ่านเพื่อพัฒนาความสารถในการอ่านเร็วได้

เนื้อหา

1. ทักษะสัมพันธ์เล่ม 2 เรื่องกิลปินเอก
2. หนังสือหลักภาษา

การใช้ภาษา

- ฟัง - จับใจความจากข้อความที่ฟัง
 พูด - เล่าเรื่องเกี่ยวกับประวัติและผลงานของยูเนสโก
 อ่าน - อ่านในใจจับใจความสำคัญจากเรื่อง

กิจกรรมการเฝ้าการสอน

1. ชื่นนาเข้าสู่บทเรียนโดยแบ่งกลุ่มทายภาพปริศนา ภาพผู้แต่งเรื่อง ศิลปินเอก โดยนาภาพของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช นายายและศักดิ์เป็นส่วน ๆ ให้นักเรียนแข่งขันกันประกอบภาพ
2. ครูซักถามเกี่ยวกับผลงานการประพันธ์ และผลงานด้านอื่น ๆ ของผู้เขียน และเรื่องที่นักเรียนชอบอ่าน
3. ครูให้นักเรียนอ่านประวัติ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช จากหน้าเรื่อง หรือให้ตัวแทนนักเรียนขึ้นมาอ่านให้นักเรียนทั้งห้องฟัง แล้วให้นักเรียนสรุปความบน กระดานในหัวข้อที่กำหนด คือ สถานที่เกิด วัน เดือน ปีเกิด การศึกษา ผลงานด้านการประพันธ์ ผลงานด้านการเมือง
4. ครูอธิบายถึงส่วนวนภาษาและให้ข้อสังเกตเรื่อง เครื่องหมายวรรคตอนที่ปรากฏในบทนำเรื่องและแบ่งกลุ่มเล่นเกมค้นหาเครื่องหมายวรรคตอนที่ปรากฏพร้อม บอกชื่อเครื่องหมายวรรคตอน แล้วบันทึกลงในแผ่นกระดาษที่ครูแจก
5. ครูแนะนำให้นักเรียนรู้จักสิ่งซึ่งช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน คือ เช่น การวิเคราะห์เรื่อง การอ่านบทสรุป การแปลความจากโวหาร
6. ครูเริ่มตั้งเวลาหน้าชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนจับเวลาในการอ่าน และบอกจุดประสงค์ในการอ่าน
7. ครูให้นักเรียนลงมืออ่านเรื่องศิลปินเอก
8. นักเรียนบันทึกเวลาเริ่มต้นการอ่านและลงมืออ่านพร้อมกัน
9. เมื่ออ่านจบแล้ว ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน แล้วให้บันทึกเวลา
10. ให้นักเรียนหาแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องศิลปินเอก
11. ครูสังเกตการอ่านของนักเรียนว่าปฏิบัติได้ผลเพียงไร โดยสรุปความคิดเห็นของนักเรียนและชี้แจงให้ทราบ

12. กรุณำกระตาคำตอบของนักเรียน "ร่วมแจ้งผลความสามารถในการอ่านเร็วในคาบต่อไป

13. หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้ว ก็แบ่งกลุ่มนักเรียนร่วมกันอภิปรายความคิดเห็น แล้วบันทึกเป็นรายงานของกลุ่ม ในคาบต่อไป ในหัวข้อต่อไปนี้

ก. อธิบายเปรียบเทียบการตั้งชื่อเรื่องภาพยนตร์ในเรื่อง และปัจจุบัน พร้อมยกตัวอย่าง เพื่อสังเกตการใช้สำนวนและฝึกการพูด

ข. นักเรียนแสดงความคิดเห็นในคำนำธุกระทำของตัวละครในเรื่อง

ค. ลักษณะการใช้ภาษาและสำนวนโวหารในเรื่อง

14. ครูให้นักเรียนแต่ละคนเขียนเรียงความแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกในหัวข้อ "ถ้าฉันเป็นคารา"

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพหมอบราชวงศ์คีฤกษ์ ปราโมช
2. ปกิรคาเกรื่องหมายวรรณตอน
3. หนังสือกับสัมพันธ์ เล่ม 2 กระทรวงศึกษาธิการ
4. หนังสือหลักภาษา

การประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรม
2. เกรวผลงานจากแบบฝึกหัด

คาบที่ 3

เรื่องศิลป์ในเอก

(2 คาบ)

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อ่านในใจ เก็บความสำคัญได้
2. อ่านออกเสียงสวดบทกวีได้เหมาะสม
3. เล่าเรื่องย่อได้
4. บอกข้อคิดของเรื่องได้
5. บอกขั้นตอนของการอ่านเร็วได้

เนื้อหา

ทักษะสัมพันธ์ เรื่องศิลป์ในเอก

การใช้ภาษา

- ฟัง - เก็บใจความจากข้อความที่ฟัง
พูด - เล่าเรื่องย่อได้
อ่าน - ออกเสียงได้ถูกต้องในการแสดงอารมณ์
เขียน - อธิบายศัพท์ สำนวนโวหาร
หลักภาษา - คำควบกล้ำ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูนำภาพการถ่ายภาพยนตร์รุ่นแรก - รุ่นใหม่ มาสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่นักเรียนชอบ
2. เนื่องจากครูให้อ่านเนื้อเรื่องในฉบับที่แล้ว จึงให้นักเรียนคนหนึ่งเล่าเรื่องย่อ ๆ
3. ให้นักเรียนฟังการอ่านสวดแทรกอารมณ์จากครูหรือแถบบันทึกเสียง แล้วให้นักเรียนเตรียมการอ่านแสดงอารมณ์ในเรื่องที่จับใจในความต่อไป

คำที่ 4

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาพูดโดยใช้เสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อเรื่องในเรื่อง ศิลปินเอก
2. หลังจากแสดงจบ ให้นักเรียนแสดงแง่คิดในด้านคุณธรรมและความเพียรที่ได้อากเรื่อง
3. แข่งขันกันเขียนศัพท์ยาก และคำควบกล้ำที่ปรากฏในเรื่อง
4. ครูแจ้งผลคะแนนที่นักเรียนได้ปฏิบัติในคาบเรียนที่ 2 แล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุปวิธีการอ่านเพื่อปรับปรุงอัตราความเร็ว และความสามารถในการอ่านเร็ว โดยคำนึงถึงเวลาที่ใช้ในการอ่าน และผลของคะแนนที่ได้จากการหาแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ภาพลารภาพยนตร์ในสมัยปัจจุบัน
2. เกมบันทึกเสียงจะครวียุทธหรือโทรทัศน์
3. บัตรคำ คำควบกล้ำ

การประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรม
2. ตรวจผลจากคะแนนแบบฝึกหัด

คาบที่ 5 - 6

แผนการสอนเรื่องมหากปิลวานราชคก (625 คำ)

(2 คาบ)

กลุ่มที่อ่านบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถสืบวงสาระสำคัญ หรือใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องและรู้จักใช้การราชาศัพท์ได้ และปรับปรุงความสามารถในการอ่านเร็วได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่าประวัติและผลงานสำคัญของผู้นำได้
2. นักเรียนสามารถบอกถึงสาระสำคัญของเรื่องได้
3. นักเรียนสามารถบอกความหมายของการราชาศัพท์ได้
4. บอกข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการอ่านเร็วได้

เนื้อหา

เรื่อง มหากปิลวานราชคก จากหนังสือทักขิสัมพันธ์เล่ม 2

ฟัง - อ่าน - แสดงความคิดจากเรื่องที่ฟังและอ่านได้

พูด - แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดจากเรื่อง

เขียน - เขียนเรียงความโดยใช้เทศนาโวหาร

หลักภาษา - การราชาศัพท์ในหนังสือหลักภาษา กระทรวงศึกษาธิการ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน โดยให้นักเรียนเตรียมรูปเกี่ยวกับ พระพุทธรูป หรือพระสงฆ์ ที่มีชื่อเสียงทาง เมตตาธรรม จากนั้นให้แบ่งเป็นกลุ่มแล้วตั้งคำถามในหัวข้อดังนี้

1.1 พระพุทธรูปคือตัวแทนของใคร

1.2 พระสาวกเกี่ยวข้องกับอย่างไร

1.3 มีคำสอนว่าด้วยเรื่องใดบ้าง

2. ครูอธิบายความรู้เพิ่มเติมโดยการสนทนาความรู้เกี่ยวกับพระพุทธเจ้า

3. ครูให้นักเรียนอ่านบทนำเรื่องและช่วยกันสรุปคำว่า "ชาคก"

4. ครูแบ่งคำศัพท์ให้แต่ละกลุ่มไปค้นหาความหมายและออกมาเล่าเรื่องชาคกในคาบต่อไป

5. ครูเริ่มตั้งเวลานำชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนจับเวลาในการอ่าน และบอกจุดประสงค์ในการอ่านจับใจความ และหาความสามารถในการอ่านเร็ว

6. ครูให้นักเรียนลงมืออ่านบทสรุปเรื่องมหากบิลวานราชาคก และเนื้อเรื่อง

7. นักเรียนบันทึกเวลาเริ่มต้นการอ่านและลงมืออ่านพร้อมกัน

8. เมื่ออ่านจบแล้ว และสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านตลอด ก็ให้บันทึกเวลาที่เสร็จสิ้นการอ่านทันที

9. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องมหากบิลวานราชาคก

10. ครูสังเกตการอ่านของนักเรียนว่าปฏิบัติได้ผลอย่างไร โดยสรุปความคิดเห็นของนักเรียน และชี้แจงให้ทราบ

11. ครูนำกระดาษคำตอบไปตรวจ และแจ้งผลความสามารถในการอ่านเร็วในคาบต่อไป

12. ครูให้งานโดยให้นักเรียนไปค้นคว้าชาติต่าง ๆ ของพระพุทธเจ้ามาแล้วให้เพื่อน ๆ พังหน้าห้อง ในคาบต่อไป

13. กรุณากำหนดหัวข้อให้นักเรียนเขียนเรียงความเชิงเทศนาโวหาร โดย
ครูอ่านตัวอย่างเรียงความที่มีเทศนาโวหารแทรกอยู่ จากนั้นกรูณากำหนดหัวข้อดังต่อไปนี้

- ก. สวมคิณาสู่ข
- ข. ยาเสพติดเป็นพิษต่อตน
- ค. ความกตัญญู

14. กรุณาแจ้งผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านเร็วในค่านเวลา
และอัตราความเร็ว

สื่อการเรียน

- 1. รูปภาพเกี่ยวกับพระพุทธรูป พระภิกษุ วัด
- 2. รูปบัตรการราชาศัพท์
- 3. กระเป๋าน้ำดื่ม
- 4. นทสรูป

การประเมินผล

- 1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
- 2. จากการตอบคำถาม ทำแบบฝึกหัด
- 3. จากการเขียนเรียงความ

คาบที่ 5 - 6

แผนการสอน เรื่องมหากบิลวานราชกก (625 คำ)

กลุ่มทดลองที่อ่านบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถสืบค้นสาระสำคัญ หรือใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องและรู้จักใช้การราชาศัพท์ได้ และปรับปรุงความสามารถในการอ่านเร็วได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่าประวัติและผลงานสำคัญของผู้แต่งได้
2. นักเรียนสามารถบอกถึงสาระสำคัญของเรื่องได้
3. นักเรียนสามารถบอกความหมายของการราชาศัพท์ได้
4. บอกข้อเสนอนะเกี่ยวกับการอ่านเร็วได้

เนื้อหา

เรื่อง มหากบิลวานราชกก จากหนังสือทักสิลสัมพันธ์ เล่ม 2

ฟัง - อ่าน - แร่ดงความคิดจากเรื่องที่ฟังและอ่านได้

พูด - แร่ดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดจากเรื่อง

เขียน - เขียนเรียงความโดยใช้เทศนาโวหาร

หลักภาษา - คำราชาศัพท์ในหนังสือหลักภาษา กระทรวงศึกษาธิการ

กิจกรรมการเริมการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน โดยให้นักเรียนเตรียมรูปเกี่ยวกับพระพุทธรูป หรือพระสงฆ์ที่มีชื่อเสียงทางเมตตธรรม จากนั้นให้แบ่ง เป็นกลุ่มแล้วตั้งคำถามในหัวข้อ ดังนี้

1.1 พระพุทธรูปคือตัวแทนของใคร

1.2 พระสาวกเกี่ยวข้องกับอย่างไร

1.3 มีการสอนว่าด้วยเรื่องใดบ้าง

2. ครูอธิบายความรู้เพิ่มเติมโดยการสนทนาความรู้เกี่ยวกับพระพุทธเจ้า

3. ครูให้นักเรียนอ่านบทนาเรื่องและช่วยกันสรุปคำว่า "ชาตก"

4. ครูแบ่งคำศัพท์ให้แต่ละกลุ่มไปค้นหาความหมายและออกมาเล่าเรื่อง

ชาตกในคาบต่อไป

5. ครูเรียงตั้งเวลาหน้าชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนจับเวลาในการอ่าน และบอกจุดประสงค์ในการอ่านจับใจความ และหาความสามารถในการอ่านเร็ว

6. ครูให้นักเรียนลงมืออ่านเนื้อเรื่อง และบทรูปเรื่องมหากบิลวานรชาตก

7. นักเรียนบันทึกเวลาเริ่มต้นการอ่านและลงมืออ่านพร้อมกัน

8. เมื่ออ่านจบแล้ว และสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านตลอด ก็ให้บันทึกเวลาที่เสร็จสิ้นการอ่านทันที

9. ให้นักเรียนหาแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องมหากบิลวานร

ชาตก

10. ครูสังเกตการอ่านของนักเรียนว่าปฏิบัติได้ผลอย่างไร โดยสรุปความคิดเห็นของนักเรียนและชี้แจงให้ทราบ

11. ครูเอาระบบคำตอบไปตรวจและแจ้งผลความสามารถในการอ่านเร็วในคาบต่อไป

12. ครูในงานโดยให้นักเรียนไปค้นคว้าชาติต่าง ๆ ของพระพุทธเจ้ามาแล้วให้เพื่อน ๆ พังหน้าห้องในคาบต่อไป

13. ครูถามเด็กหัวข้อให้นักเรียนเขียนเรียงความเชิงเทศนาโวหาร โดยครูอ่านตัวอย่างเรียงความที่มีเทศนาโวหารแทรกอยู่ จากนั้นครูกำหนดหัวข้อดังต่อไปนี้

- ก. ว่างก็คืนาสุข
- ข. ยาเสพติดเป็นพิษต่อคน
- ค. ความกตัญญู

14. ครูแจ้งผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านเร็วในด้านเวลา และอัตราความเร็ว

สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพเกี่ยวกับพระพุทธรูป พระภิกษุ วัด
2. รูปบัตรคำราชาศัพท์
3. กระเป๋าเทียบ
4. บทสรุป

การประเมินผล

1. สังเกตการรวมกิจกรรม
2. จากการตอบคำถาม ทาแบบฝึกหัด
3. จากการเขียนเรียงความ

คาบที่ 5 - 6

แผนการสอนเรื่องมหากบิลวานรชาค (625 คา)

กลุ่มทดลองที่ไม่เป็นทสรูปเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถจับสาระสำคัญ หรือใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องและรู้จักใช้คำราชาศัพท์ได้ และปรับปรุงความสามารถในการอ่านเร็วได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่าประวัติและผลงานสำคัญของผู้แต่งได้
2. นักเรียนสามารถบอกถึงสาระสำคัญของเรื่องได้
3. นักเรียนสามารถบอกความหมายของการราชาศัพท์ได้
4. บอกชักเสนอแนะเกี่ยวกับการอ่านเร็วได้

เนื้อหา

เรื่องมหากบิลวานรชาค จากหนังสือทักษะขั้นต้น เล่ม 2

ทั้ง - อ่าน - แสดงความคิดจากเรื่องที่ทั้งและอ่านได้

พูด - แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดจากเรื่อง

เขียน - เขียนเรียงความโดยใช้เทศนาโวหาร

หลักภาษา - คำราชาศัพท์ในหนังสือหลักภาษา กระบวนการศึกษาวิชาการ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นำเข้าสู่บทเรียน โดยให้นักเรียนเตรียมรูปเกี่ยวกับพระพุทธรูปหรือพระสงฆ์ ที่มีชื่อเสียงทางเมตตาศรรณ จากนั้นให้แบ่งเป็นกลุ่มแล้วตั้งคำถามในหัวข้อดังนี้

1.1 พระพุทธรูปคือตัวแทนของใคร

1.2 พระสาวกเกี่ยวกับตัวอย่างไร

1.3 มีภาสอนว่าด้วยเรื่องใดบ้าง

2. ครูอธิบายความรู้เพิ่มเติมโดยการสนทนาความรู้เกี่ยวกับพระพุทธเจ้า

3. ครูให้นักเรียนอ่านบทนำเรื่องและชวกับสรุปคำว่า "ชาคก"

4. ครูแบ่งคำศัพท์ให้แต่ละกลุ่มไปค้นหาความหมายและออกมาเล่าเรื่อง

ชาคกในคาบต่อไป

5. ครูเริ่มตั้งเวลาหน้าชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนจับเวลาในการอ่าน และบอกจุดประสงค์ในการอ่านจับใจความ และหาความส่าวนรกในการอ่านเร็ว

6. ครูให้นักเรียนลงมืออ่านเรื่อง มหาภมิลวานรชาคก

7. นักเรียนบันทึกเวลาเริ่มต้นการอ่านและลงมืออ่านพร้อมกัน

8. เมื่ออ่านจบแล้ว ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน แล้วให้นักเรียนบันทึกเวลาที่เสร็จสิ้นการอ่านที่เห็น

9. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องมหาภมิลวานรชาคก

10. ครูสังเกตการอ่านของนักเรียนว่าปฏิบัติไค้ดลอย่างไร โดยสรุปความคิดเห็นของนักเรียนและชี้แจงให้ทราบ

11. ครูนำกระดาษคำหอบไปตรวจและแจ้งผลความสามารถในการอ่านเร็วในคาบต่อไป

12. ครูทำงานโดยให้นักเรียนไปค้นคว้าชาติต่าง ๆ ของพระพุทธเจ้า มาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังหน้าห้องในคาบต่อไป

13. ครูนำภาพหัวข้อให้นักเรียนเขียนเรียงความเชิงเสกนาโวหาร โดยครุอ่านตัวอย่างเรียงความที่มีเทศนาโวหารแทรกอยู่ จากนั้นครูกำหนดหัวข้อดังต่อไปนี้

- ก. จามก็คือน้ำสุข
- ข. ยาเสพติดเป็นพิษต่อตน
- ค. ความกตัญญู

14. กรุณาแจ้งผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านเร็วในด้านเวลา และอัตราความเร็ว

สื่อการเรียนรู้

- 1. รูปภาพเกี่ยวกับพระพุทธรูป พระภิกษุ วัด
- 2. รูปบัตรการราชาศัพท์
- 3. กระเป๋าทึบ

การประเมินผล

- 1. สังเกตการรวมกิจกรรม
- 2. ทางการตอบคำถาม ทำแบบฝึกหัด
- 3. จากการเขียนเรียงความ

คาบที่ 7

ความถี่ที่ไม่รู้จักสิ้นสุด (600 กว.)

(2 คาบ)

กลุ่มที่อ่านบทสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านคาบประพันธ์ประเภทร้อยกรองและเข้าใจ
ข้อความ ที่ความหมายได้ พิจารณาสำนวนโวหารที่ใช้ในการเปรียบเทียบ รู้จัก
กลวิธีการเพิ่มอัตราความเร็วในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องแล้วบอกสาระสำคัญของเรื่องได้
2. นักเรียนสามารถบอกเจตนาของผู้เขียนได้
3. สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการเปรียบเทียบได้
4. บอกวิธีการเพิ่มอัตราความเร็วในการอ่านได้

เนื้อหา

เรื่องความถี่ที่ไม่รู้จักสิ้นสุด ในหนังสือทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2
การใช้ภาษา

ฟัง - การออกเสียงคำควบกล้ำ

พูด - อธิบาย อภิปรายในหัวข้อที่กำหนด

อ่าน - อ่านจับใจความสำคัญ และเจตนาของผู้เขียน

เขียน - เขียนจดหมายตามสถานการณ์ที่กำหนด

ทำรายงานเกี่ยวกับบุคคลสำคัญและผลงาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครู แจกผลคะแนนที่นักเรียนปฏิบัติในคาบที่เรียนผ่านมา จากนั้นให้ข้อสังเกตว่าผลการอ่านก้าวหน้าขึ้นหรือไม่ ครูเปิดแถบบันทึกเสียงในบทความเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ เช่น สุนทรภู่ หรือกวีท่านอื่น แล้วให้นักเรียนฟัง เติตกำที่ใช่ควบกล้ำ แล้วให้นักเรียนทำไว้ในกระดาษ
2. ครูให้นักเรียนมาเขียนคำควบกล้ำบนกระดานโดยพิจารณาคำที่ถูกต้อง และตรวจให้คะแนน
3. ครูให้นักเรียนอ่านประวัติเจ้าพระยาบรมมศักดิ์มนตรี ผู้แต่งเรื่อง ความดีไม่รู้จักสิ้นสุด พร้อมกับ พร้อมสังเกตคำที่เพี้ยนคำควบกล้ำ อ่านจนแจ่มชัดใส่สมุดสงครุ
4. ครูอธิบายถึงสำนวนโวหาร ภาษา ที่ใช้ในการประพันธ์แล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุปลักษณะ หัวข้อที่อ่านดังนี้
 - ก. สถานที่ผู้เขียนเกิด
 - ข. ผลงาน
 - ค. เกียรติคุณที่บำเพ็ญประโยชน์
5. ครูเริ่มตั้ง เวลาหน้าชั้นเรียน เพื่อให้ นักเรียนจับเวลาในการอ่าน และบอกจุดประสงค์ในการอ่านจับใจความ และหาความสามารถในการอ่านเร็ว
6. ครูให้นักเรียนลงมืออ่านบทสรุปเรื่องความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด และเนื้อเรื่อง
7. นักเรียนบันทึกเวลาเริ่มต้นการอ่านและลงมืออ่านพร้อมกัน
8. เมื่ออ่านจบแล้ว และสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านตลอด ก็ให้นักเรียนเวลาที่เสร็จสิ้นการอ่านทันที
9. ให้นักเรียนหาแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด

10. กรุณาสังเกตการอ่านของนักเรียนว่าปฏิบัติได้ผลอย่างไร โดยสรุป
ความคิดเห็นของนักเรียนและชี้แจงให้ทราบ

11. กรุณำกระต่ายคำตอบตรวจและแจ้งผลความสามารถในการอ่านเร็ว
ในคาบเรียนต่อไป

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบบันทึกเสียงเกี่ยวกับชีวิตประวัติของบุคคลสำคัญ
2. หนังสือทักษะสัมพันธ์เล่ม 2
3. บทสรุป

คาบที่ 7

ความคิดที่ไม่รู้จักสิ้นสุด (600 คำ)

(2 คาบ)

กลุ่มทดลองที่อ่านบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำประพันธ์ประเภทร้อยกรองและเข้าใจ
ข้อความ ที่ความได้ พิจารณาสำนวนโวหารที่ใช้ในการเปรียบเทียบ รู้จัก
กลวิธีการเพิ่มอัตราความเร็วในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่าน เรื่องแล้วบอกสาระสำคัญของเรื่องได้
2. นักเรียนสามารถบอกเจตนาของผู้เขียนได้
3. สามารถแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการเปรียบเทียบได้
4. บอกวิธีการเพิ่มอัตราความเร็วในการอ่านได้

เนื้อหา

เรื่องความคิดที่ไม่รู้จักสิ้นสุด ในหนังสือทักษะสัมพันธ์เล่ม 2
การใช้ภาษา

ฟัง - การออกเสียงคำควบกล้ำ

พูด - อธิบาย อภิปรายในหัวข้อที่กำหนด

อ่าน - อ่าน จับใจความสำคัญ และเจตนาของผู้เขียน

เขียน - เขียนจดหมายตามสถานการณ์ที่กำหนด

ทараายงานเกี่ยวกับบุคคลสำคัญและผลงาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูแจ้งผลคะแนนที่นักเรียนปฏิบัติในกาบเรียนที่ผ่านมา จากนั้นให้ข้อสังเกตว่ามีผลการอ่านก้าวหน้าขึ้นหรือไม่ ครูเปิดแถบบันทึกเสียงใบบทความเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ เช่น สุนทรภู่ หรือกวีท่านอื่น แล้วให้นักเรียนสังเกตคำที่ใช้ควบคู่กัน แล้วให้นักเรียนฟังอีกครั้ง
2. ครูให้นักเรียนมาเขียนคำควบกล้ำบนกระดานโดยพิจารณาคำที่ถูกต้องและตรวจให้คะแนน
3. ครูให้นักเรียนอ่านประวัติเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี ผู้แต่งเรื่อง ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสูญ พร้อมกับร่วมสังเกตคำที่เป็นคำควบกล้ำ อ่านจบแล้วออกใส่สมุดสงครุ
4. ครูอธิบายถึงจำนวนโวหาร ภาษา ที่ใช้ในการประพันธ์แล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุปลักษณะหัวข้อที่อ่านดังนี้
 - ก. สถานที่ผู้เขียนเกิด
 - ข. ผลงาน
 - ค. เกียรติคุณที่น่าเพ็ญประโยชน์
5. ครูเริ่มตั้ง เวลาหน้าชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาในการอ่านและบอกจุดประสงค์ในการอ่านจับใจความ และหาความสามารถในการอ่านเร็ว
6. ครูให้นักเรียนลงมืออ่านเนื้อเรื่อง และบอกสรุปเรื่องความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสูญ
7. นักเรียนบันทึกเวลาเริ่มต้นการอ่านและจบพร้อมกัน
8. เมื่ออ่านจบแล้ว จะสามารถเข้าใจ เรื่องที่อ่านตลอด ถ้าบันทึกเวลาที่เร็วขึ้นการอ่านทันที
9. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสูญ

10. ครูสังเกตรถการอ่านของนักเรียนว่าปฏิบัติได้คล้อย่างไร โดยสรุป
ความคิดเห็นของนักเรียนและชี้แจงให้ทราบ

11. กรุณากระต่ายคาตรวจและแจ้งผลความสามารถไปการอ่านเร็ว
ในคาบเรียนต่อไป

สื่อการเรียนการสอน

1. ขอบบันทึกเสียงเกี่ยวกับชีวประวัติของบุคคลสำคัญ
2. หนังสือทักซ์สับพีชเล่ม 2
3. บทสรุป

คาบที่ 7

ความถี่ที่ไม่รู้จักสิ้นสุด (600 คำ)

(2 คาบ)

กลุ่มทดลองที่ไม่มีบทสรุปเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำประพันธ์ประเภทร้อยกรองและเข้าใจข้อความ ที่ความหมายได้ พิจารณาสำนวนโวหารที่ใช้ในการเปรียบเทียบ รู้จักกลวิธีการ เพิ่มอัตราการความเร็วในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่าน เรื่องแล้วบกลักษณะ大意ของเรื่องได้
2. นักเรียนสามารถบอกเจตนาของผู้เขียนได้
3. สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการเปรียบเทียบได้
4. มอกลวิธีการเพิ่มอัตราการความเร็วในการอ่านได้

เนื้อหา

เรื่องความถี่ที่ไม่รู้จักสิ้นสุด ในหนังสือทักกับสันติ์ เล่ม 2
การใช้ภาษา

ฟัง - การออกเสียงคำควบกล้ำ

พูด - อธิบาย อภิปรายในหัวข้อที่กำหนด

อ่าน - อ่านจับใจความสำคัญ และเจตนาของผู้เขียน

เขียน - เขียนจดหมายถามสถานการณ์ที่กำหนด

นารายงานเกี่ยวกับบุคคลสำคัญและผลงาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูแจ้งผอคณะนที่นักเรียนปฏิบัติในคาบเรียนที่ผ่านมา จากนั้นให้ข้อสังเกตว่ามีผลการอ่านการทบทวนขึ้นหรือไม่ ครูเปิดแถบบันทึกเสียงในบทความเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ เช่น สุนทรภู่ หรือกวีท่านอื่น แล้วให้นักเรียนสังเกตคำที่ใช้ควบกล้ำ แล้วให้นักเรียนฟังไว้ในกระดาษ
2. ครูให้นักเรียนมาเขียนคำควบกล้ำบนกระดานโดยพิจารณาว่าคำใดถูกต้อง และตรวจให้คะแนน
3. ครูให้นักเรียนอ่านประวัติเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี ผู้แต่งเรื่องความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุดร่วมกัน พร้อมสังเกตคำที่เป็นคำควบกล้ำ อ่านจบแล้วลวกใส่สมุดส่งครู
4. ครูอธิบายถึงจำนวนโวหาร ภาษาที่ใช้ในการประพันธ์แล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุปด้วยหัวข้อของตัวเองดังนี้
 - ก. สถานที่ผู้เขียนเกิด
 - ข. ผลงาน
 - ค. เกียรติคุณที่บำเพ็ญประโยชน์
5. ครูเรืบทั้งเวลาหน้าชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนจับเวลาในการอ่านและบอกจุดประสงค์ในการอ่านจับใจความ และหาความสามารถในการอ่านเร็ว
6. ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด
7. นักเรียนบันทึกเวลาเริ่มต้นการอ่านและลงมืออ่านพร้อมกัน
8. เมื่ออ่านจบแล้ว ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน แล้วให้นักเรียนใช้เวลาที่เหลือในการอ่านทันที
9. ให้นักเรียนหาแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด

10. กรุณาสังเกตการอ่านของนักเรียนว่าปฏิบัติได้ผลอย่างไร โดยสรุป
ความพึงพอใจของนักเรียนและชี้แจงให้ทราบ

11. กรุณาวิเคราะห์ค่าตรวจและแจ้งผลความสามารถในการอ่านเร็ว
ในคาบเรียนต่อไป

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบบันทึกเสียงเกี่ยวกับชีวประวัติของบุคคลสำคัญ
2. หนังสือทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2

คามที่ 8

ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด
(1 คาม)

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูแจ้งผลความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนในคามที่ผ่านมา
รวมกับอภิปรายถึงผลที่นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่าน และการปรับปรุงในกลวิธี
การอ่าน ครูเสนอแนวทางแก้ไขให้มีอัตราเร็วในการอ่านเร็วขึ้น

2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ให้ระดมความคิดในหัวข้อเพื่ออภิปราย
เกี่ยวกับบุคคลที่หาความดีอยู่เสมอในปัจจุบัน โดยให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอเรื่อง
สิ่งที่บุคคลเหล่านั้นได้กระทำไว้ และนำมาเปรียบเทียบกับภาระหน้าที่ของตนว่า
นักเรียนได้เคยทำความดีหรือประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างไรบ้าง

3. ครูให้นักเรียนเขียนจดหมายโดยมีทำนองให้กำลังใจแก่ทหาร หรือ
ตำรวจชายแดน โดยครูอธิบายแบบฟอร์มการเขียนจดหมาย และให้นักเรียนหาส่ง
เป็นการบ้าน และให้นำมาส่งในคาบต่อไป และครูจัดส่งทางไปรษณีย์ไปหาหน่วยงาน
ของทหารและตำรวจชายแดน

คาบที่ 9

ความคิดที่ไม่รู้จักสิ้นสุด

(1 คาบ)

จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถอธิบายความแล้วสรุปความ แปลความ ตีความ ขยายความ จากเรื่องที่อ่านหรือฟัง และรู้จักอุปสรรคที่ทำให้การอ่านช้าลงได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. สรุปใจความสำคัญ ข้อคิด และคติจากเรื่องได้
2. อธิบายความหมายของคำประพันธ์ได้
3. บอกความหมายของข้อความในลักษณะขยายความได้
4. บอกถึงอุปสรรคที่ทำให้อ่านข้อความช้าลงได้

เนื้อหา

ทักษะขั้นต้น เล่ม 2

การใช้ภาษา

ฟัง - จับใจความสำคัญจากบทความที่ได้อ่าน

พูด - อ่าน - อธิบายเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวกับผู้นำเพื่อประโยชน์

สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไว้

เขียน - แต่งกาพย์ คำประพันธ์โดยมีข้อคิดเตือนใจได้

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นำเข้าสู่บทเรียน โดยครูเปิดเทปเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ ของ พระภิกษุสงฆ์ทางรายการวิทยุแห่งประเทศไทย

2. หลังจากจึงจบ ครูสนทนา อภิปรายกับนักเรียนในเรื่อง บุคคลที่ได้กระทำดีต่อโลก

3. ครูมอบหมายให้นักเรียนแบ่งกันเป็นกลุ่มแล้วระดมความคิดในหัวข้อ "บุคคลสำคัญที่ชาวเราชื่นชอบ" จากนั้นส่งตัวแทนออกมาอภิปรายหน้าห้องพร้อมยกตัวอย่างการกระทำของบุคคลนั้น

4. ครูในผู้ฟังแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปใจความสำคัญแล้วนำมาส่งครู

5. ครูให้นักเรียนเขียนคาขวัญเกี่ยวกับการทำความดี ส่งครูในชั่วโมง

คาบที่ 10

ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด (1 คาบ)

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถเข้าใจถึงประโยชน์ความซื่อสัตย์ และส่วนประกอบของประโยชน์
ชนิดต่าง ๆ และสามารถหาความสามารถในการอ่านเร็วได้ด้วยตนเอง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกได้ว่าประโยคใดเป็นประโยคความเดียว
ความรวม ความซ้อนได้
2. นักเรียนสามารถแต่งประโยคความเดียว ความรวม ความซ้อนได้
3. นักเรียนสามารถบอกถึงประพันธรรพนาม ที่ใช้ประโยคความซ้อนได้
4. นักเรียนบอกวิธีการหาความสามารถในการอ่านเร็วได้

เนื้อหา

หลักภาษา ในแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูยกตัวอย่างประโยคความซ้อน โดยนำตัวอย่างจากประโยคในเรื่อง
ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด จากนั้นแสดงแผนภูมิประโยคความเดียว ความรวม และความซ้อน
2. ครูทบทวนประพันธรรพนาม และหลักเกณฑ์ข้อส่วเกิดประโยคความเดียว
ความรวม และความซ้อน และให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม หาประพันธรรพนามที่ใช้ใน
เนื้อเรื่อง
3. ให้นักเรียนลอกข้อความที่มีประพันธรรพนามดังกล่าวลงในกระดานคำ
ครูกับนักเรียนช่วยกันพิจารณาข้อความ

4. ครูวางบทบาทที่ถ่ายทอดนามารากหนังสือพิมพ์ ให้แต่ละกลุ่มแข่งขันกันหาประโยคความเดียว 5 ประโยค ประโยคความรวม 5 ประโยค ประโยคความซ้อน 5 ประโยค

5. กลุ่มใดที่หาประโยคได้ครบตามคำสั่ง และในเวลาที่เร็วที่สุด เป็นผู้ชนะได้รางวัลจากครู

6. ครูตรวจแบบฝึกหัด และร่วมเฉลยคำตอบเรื่องประโยคกับนักเรียน และให้ทางเฉลย แนะนำ ในเรื่องกิจกรรม ตลอดจนการขวัญที่เขียนได้ลงในกายที่ผ่านมา ขาดาวและทำลงในกระดาษโปสเตอร์ติดภาพสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียน

7. ครูให้นักเรียนบอกวิธีการหาความยาวประโยคในการอ่านเร็ว โดยฝึกจากการอ่านบทความในหนังสือพิมพ์ที่ครูเตรียมมา พร้อมแจ้งผลอัตราความเร็วที่อ่านว่ามีพัฒนาการในการอ่านเป็นอย่างไร

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรกา ประโยค และประพันธ์สรรพนาม
2. บทความที่คัดลอกมาจากหนังสือพิมพ์

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. ผลจากการทำแบบฝึกหัด และการเขียนบทความ

ตอนที่ 11

ความสามัคคี (1400 คำ)

(1 คาบ)

กลุ่มที่อ่านแบบสรุปก่อนอ่านเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถแสดงความเข้าใจจากเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้และเล่าเรื่องโดยลำดับเหตุการณ์และสามารถพัฒนาการอ่านเร็วได้ด้วยตนเอง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจเก็บใจความสำคัญได้
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของสาขาวิชาหรือสาระในเรื่องได้
3. นักเรียนสามารถเขียนและถอดความจากภาพหรือสื่อได้
4. นักเรียนสามารถอ่านตามหลักเกณฑ์ในการฝึกอ่านเร็วได้ด้วยตนเอง

เนื้อหา

ทักษะขั้นต้น เรื่องความสามัคคี

การใช้ภาษา

ฟัง - อารมณ์ - การประทับใจ หรือข้อเขียนหรือภาพเกี่ยวกับความสามัคคี

พูด - อธิบาย หรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องความสามัคคี

เขียน - บอกความจากเรื่องที่กำหนดให้

การเขียนรายงาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมในวันสำคัญของไทย เช่น วันสงกรานต์ วันปีใหม่สากล วันเข้าพรรษา วันลอยกระทง ฯลฯ แล้วแสดงความคิดเห็นว่า วันสำคัญไทยนิยมกระทำพิธีอะไรบ้าง แล้วส่งผู้แทนออกนำเสนอหน้าชั้น
2. ครูสรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่ม แล้วให้นักเรียนเตรียมอ่านเรื่อง ความสามัคคีในแก๊งสี่ตัวกันสัมพันธ์
3. ครูเริ่มตั้งเวลาหน้าชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนจับเวลาในการอ่าน ครูแจ้งจุดประสงค์ในการอ่านจับใจความสำคัญ และความสามารถในการอ่านเร็ว
4. ครูให้นักเรียนลงมืออ่านบทสรุปเรื่อง ความสามัคคี และเนื้อเรื่อง
5. นักเรียนบันทึกเวลาเริ่มต้นการอ่าน และลงมืออ่านพร้อมกัน
6. เมื่ออ่านจบแล้ว และสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านตลอด ก็ให้บันทึกเวลาที่เสร็จสิ้นการอ่านทันที
7. ให้นักเรียนหาแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องความสามัคคี
8. ครูสังเกตการอ่านของนักเรียนว่าปฏิบัติได้คล่องอย่างไร โดยสรุปความคิดเห็นของนักเรียนและชี้แจงให้ทราบ
9. ครูถามคำถามกำกับไปตรวจพร้อมแจ้งผลความสามารถในการอ่านเร็ว ในความต่อไป
10. ครูส่งให้นักเรียนเตรียมนิทานที่เกี่ยวกับความสามัคคีมาเล่าในชั่วโมงต่อไป

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. รูปภาพวันสำคัญ เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง วันเข้าพรรษา
2. หนังสือเกี่ยวกับสัมพันธ์เล่ม 2
3. บทสรุป

การประเมินผล

1. สั่ง เศวจากพฤติกรรมในห้องเรียน
2. การตรวจแบบฝึกหัด

แผนการสอน เรื่อง ความสามัคคี
กลุ่มที่อ่านบทสรุปหลังอ่านเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถย่อความจากเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้และเล่าเรื่องโดยลำดับเหตุการณ์และสามารถพัฒนาการอ่านเร็วได้ด้วยตนเอง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจเก็บความสำคัญได้
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของสำนวนโวหารในเรื่องได้
3. นักเรียนสามารถเขียนและถอดความจากคำประพันธ์ได้
4. นักเรียนสามารถอ่านตามหลักเกณฑ์ในการฝึกอ่านเร็วได้ด้วยตนเอง

เนื้อหา

ทักษะสัมพันธ์ เรื่อง ความสามัคคี

การใช้ภาษา

ฟัง - อ่าน - คำประพันธ์หรือข้อเขียนหรือสุภาษิต เกี่ยวกับความสามัคคี

พูด - อธิบาย หรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องความสามัคคี

เขียน - ย่อความจากเรื่องที่กำหนดให้

การเขียนรายงาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมในวันสำคัญของไทย เช่น วันสงกรานต์ วันปีใหม่สากล วันเข้าพรรษา วันลอยกระทง ฯลฯ แล้วแสดงความคิดเห็นว่า ในสังคมไทย นิยมกระทำพิธีอะไรบ้าง แล้วส่งผู้แทนออกมาพูดหน้าชั้น

2. ครูสรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่ม แล้วให้นักเรียนเตรียมอ่านเรื่อง ความสามัคคีในหนังสือทักษะสัมพันธ์
3. ครูเริ่มตั้งเวลาหน้าชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนจับเวลาในการอ่าน ครู แจกจุดประสงค์ในการอ่านจับใจความสำคัญ และความสามารถในการอ่านเร็ว
4. ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง และบทสรุปเรื่องความสามัคคี
5. นักเรียนบันทึกเวลาเริ่มต้นการอ่าน และลงมืออ่านพร้อมกัน
6. เมื่ออ่านจบแล้ว และสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านตลอด ก็ให้บันทึกเวลาที่เสร็จสิ้นการอ่านทันที
7. ให้นักเรียนหาแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องความสามัคคี
8. ครูสังเกตการอ่านของนักเรียนว่าปฏิบัติได้ผลอย่างไร โดยสรุปความคิดเห็นของนักเรียนและชี้แจงให้ทราบ
9. ครูนำกระดาษคำตอบไปตรวจพร้อมแจ้งผลความสามารถในการอ่านเร็ว ในคาบต่อไป
10. ครูสั่งให้นักเรียนเตรียมนิทานเกี่ยวกับความสามัคคีมาเล่าในช่วงโม่งต่อไป

สื่อการเรียนการสอน

1. รูปภาพวันสำคัญ เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง วันวิสาขบูชา
2. หนังสือทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2
3. บทสรุป

การประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรมในห้องเรียน
2. การตรวจแบบฝึกหัด

คาบที่ 11

ความสามัคคี (1400 คำ)

1 คาบ

กลุ่มที่ไม่อ่านบทสรุปเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถย่อความจากเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้และเล่าเรื่องโดยลำดับเหตุการณ์และสามารถพัฒนาการอ่านเร็วได้ด้วยตนเอง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจเก็บความสำคัญได้
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของสำนวนโวหารในเรื่องได้
3. นักเรียนสามารถเขียนและถอดความจากคำประพันธ์ได้
4. นักเรียนสามารถอ่านตามหลักเกณฑ์ในการฝึกอ่านเร็วได้ด้วยตนเอง

เนื้อหา

ทักษะสัมพันธ์ เรื่องความสามัคคี

การใช้ภาษา

ฟัง - อ่าน คำประพันธ์หรือข้อเขียนหรือสุภาษิตเกี่ยวกับความสามัคคี

พูด อธิบายหรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องความสามัคคี

เขียน ย่อความจากเรื่องที่กำหนดให้

การเขียนรายงาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมในวันสำคัญของไทย เช่น วันสงกรานต์ วันปีใหม่สากล วันเข้าพรรษา วันลอยกระทง ฯลฯ แล้วแสดงความคิดเห็นว่า ในสังคมไทยนิยมกระทำพิธีอะไรบ้าง แล้วส่งผู้แทนออกมาพูดหน้าชั้น

2. ครูสรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่ม แล้วให้นักเรียนเตรียมอ่านเรื่อง ความสามัคคีในหนังสือทักษะสัมพันธ์

3. ครูเริ่มตั้งเวลาหน้าชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนจับเวลาในการอ่าน ครู แจกจุดประสงค์ในการอ่านจับใจความสำคัญ และความสามารถในการอ่านเร็ว

4. ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง ความสามัคคี

5. นักเรียนบันทึกเวลาเริ่มต้นการอ่าน และลงมืออ่านพร้อมกัน

6. เมื่ออ่านจบแล้ว ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน แล้วบันทึกเวลาที่เสร็จสิ้นการอ่านทันที

7. ให้นักเรียนหาแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องความสามัคคี

8. ครูสังเกตการอ่านของนักเรียนว่าปฏิบัติได้ผลอย่างไร โดยสรุปความคิดเห็นของนักเรียนและชี้แจงให้ทราบ

9. ครูนำกระดาษคำตอบไปตรวจพร้อมแจ้งผลความสามารถในการอ่านเร็ว ในคาบต่อไป

10. ครูสั่งให้นักเรียนเตรียมนิทานที่เกี่ยวกับความสามัคคีมาเล่าในชั่วโมงต่อไป

สื่อการเรียนการสอน

1. รูปภาพวันสำคัญ เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง วันวิสาขบูชา

2. หนังสือทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2

การประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรมในห้องเรียน

2. การตรวจแบบฝึกหัด

คาบที่ 12

แผนการสอน เรื่อง ความสามัคคี
(2 คาบ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูแจ้งผลความสามารถในการอ่านเร็วให้นักเรียนทราบ พร้อมเสนอแนะชมเชย
2. ครูแจกเอกสารเกี่ยวกับสุภาษิต และคำประพันธ์ว่าด้วยความสามัคคีให้นักเรียนอ่าน แล้วช่วยกันพุดอธิบายเป็นภาษาร้อยแก้ว จากนั้นจึงให้ลอกสุภาษิตและคำประพันธ์นั้นลงสมุด
3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกมาเล่านิทานเกี่ยวกับความสามัคคีที่เตรียมมาในช่วงโมงที่ผ่านมา พร้อมช่วยกันสรุปคุณธรรมเกี่ยวกับความสามัคคี เช่น ประโยชน์ที่ได้รับในสังคม
4. ให้นักเรียนย่อเรื่องความสามัคคีจากหนังสือทักขสัมพันธ์ลงในสมุดหลักเกณฑ์ที่กล่าวไว้

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. เอกสารเกี่ยวกับสุภาษิต และคำประพันธ์
2. รูปภาพเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรมในวันต่าง ๆ
3. บทสรุป

การประเมินผล

1. ตรวจแบบฝึกหัด และย่อความ
2. สังเกตจากพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

คาบที่ 13

แผนการสอน

การอ่านและการทดสอบความสามารถในการอ่านเร็ว

เวลา 1 คาบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านข้อความโดยสามารถจับใจความสำคัญ สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน โดยสามารถตีความ ขยายความ
2. เพื่อให้ นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านเร็วจากการอ่าน ตามลำพังตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถทำความเข้าใจในความหมายของสำนวนโวหารที่ใช้ ในเนื้อเรื่องได้ โดยอธิบายหรือเขียนได้
2. นักเรียนสามารถเข้าใจถึงหลักภาษาที่ใช้ในข้อความได้
3. นักเรียนสามารถยกระดับความสามารถในการอ่านเร็วที่แท้จริงของตนเองได้ (การวัดผลหลังเรียน)

เนื้อหา

1. เรื่อง จันทกุมารชาดก
2. บทควม
3. เรื่องสั้นเรื่อง นนาว ช่วยหนูควย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

เช่นคาบเรียนที่ 1

ตัวอย่างบทสรุป เรื่อง ศิลปินเอก

เรื่องศิลปินเอกมีตัวละครชื่อแกว่นมีอาชีพเป็นนักแสดงภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียง เคยแสดงลิเกตามงานวัดและได้รับพร่ำร่ำอยู่เสมอ จนนิสัยของนายแกว่นซึ่งเป็นนักแสดงภาพยนตร์ได้เปลี่ยนไปโดยคิดว่าตนคือบุคคลในเรื่องนั้น และมีบุคลิกภาพ เช่นในบทบาทที่ตนแสดงคือเป็นผู้ร่ำร่ำนั้นเอง การกระทำของนายแกว่นนอกจากจะแสดงกับภรรยาแล้วยังแสดงท่าคังกลาวกับผู้อื่นด้วย จนกระทั่งวันหนึ่งนายแกว่นได้ต่อสู้กับนายเสริม พี่เขยแล้วโดนนายเสริมต่อยลงไปนอนกองกับพื้น

เรื่อง ศิลปินเอก

คำสั่ง กาเครื่องหมายกากบาทหน้าข้อที่ถูก

1. เหตุใดเมื่อนายแคว้นแสดงเป็นนักร้ายบ่อย ๆ เข้า จึงคิดไปว่าตนเป็นคนร้ายจริง ๆ
 - ก. เพราะนายแคว้นได้รวมอาชญากรรมกับคนร้ายจริง ๆ
 - ข. เพราะนายแคว้นมีจิตใจนิยมในบทบาทของนักร้ายอยู่แล้ว
 - ค. เพราะคนดูต่างหวาดกลัวเมื่อเห็นนายแคว้นออกมาแสดง
 - ง. เพราะต้องฝึกหัดกิริยาอาการให้เป็นคนร้ายอยู่ตลอดเวลา
 - จ. เพราะบุคคลทั่วไปแสดงความหวาดหวั่นเมื่อได้เผชิญหน้ากับตน
2. การกำหนดตัวละครในการแสดงภาพยนตร์ ดี เก ละ กร คา นั้นถึงข้อใดเป็นสำคัญ
 - ก. การศึกษา
 - ข. นิสัยใจคอ
 - ค. บุคลิกลักษณะ
 - ง. รูปร่างท่าตา
 - จ. ความสามารถในการแสดง
3. ภาพยนตร์ที่นายแคว้นแสดงมีเนื้อหาตอนใดที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันมากที่สุด
 - ก. แสดงถึงขุนโจรที่มีนิ้วถวนนิ้วหนึ่ง
 - ข. แสดงถึงบทชีวิตของโจรที่ถูกภรรยาวางยาเบื่อตาย
 - ค. แสดงชีวิตของมหาโจรมีโรกลาไส้ประจำตัว แต่ยังปล้นสะคมภรรยาผู้คนอย่างเหี้ยมโหด
 - ง. แสดงชีวิตโจรทหาร ซึ่งตกในห่วงรักของหญิงสาวหน้าแฉับคนหนึ่ง ผู้ซึ่งถูกบักรักร้างไปด้วยโรคบิดอย่างแรง เมื่อถอนเจ็บเรื่องเล็กน้อย
 - จ. แสดงชีวิตเจ้าหนุ่มที่ยากจนต้องไปรับจ้างขนขยะถึงเทศบาล แต่อดทนต่อความยากจนและความดูหมิ่นจากสังคมไม่ไหว จึงต้องไปเป็นเลื้อและจบชีวิตเหมือนชื่อเรื่อง

4. เหตุการณ์ตอนใดที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกที่แน่นอนยากอ่านต่อไปมากที่สุด
- นายแควนลุกขึ้นมารองหานาย เสริมให้ต่อสู้กันด้วยหมัด
 - ตำรวจสองคนรีบลงจากรถสองแถวหานายแควนด้วยความหวาดกลัว
 - แม่ถนนมไ้ได้รับจดหมายจากนายเสริมที่ข่าวยว่าจะต้องกลับเข้ากรุงเทพ
 - นายแควนแสดงอาการชบเซี้ยวเคี้ยวฟันเบ่งหน้าอกหายใจแรง ๆ กับแม่ถนนม
 - นายแควนชวนนายเสริมกินเหล้าพร้อมตะโกนสั่งเมียว่า เสือมันจะไว้อย่างวันนี้แหละวะ
5. เรื่องศิลปินเอกกล่าวถึงความสำคัญในข้อใด
- การไม่หลงลืมสภาพที่แท้จริงของตนเอง
 - ลักษณะจุดเด่นของเรื่องสั้นประเภทชวนหัว
 - ความสำคัญของชื่อหนัง โรงหนัง ที่ดึงดูดคนดู
 - การวางบุคลิกลักษณะให้สมบทบาทในภาพยนตร์
 - ความแตกต่างระหว่างศิลปินลิเกกับนักแสดงภาพยนตร์
6. จุดมุ่งหมายของผู้เขียนคือเรื่องนี้มีลักษณะใด
- ยกย่องวงการภาพยนตร์
 - หวังใยวงการภาพยนตร์
 - ตำหนินักแสดงและวงการภาพยนตร์
 - สนับสนุนนักแสดงและภาพยนตร์ไทย
 - ล้อเลียนนักแสดงและวงการภาพยนตร์
7. เรื่องศิลปินเอกให้ข้อคิดในด้านใด
- คนเราไม่ควรลืมสภาพที่แท้จริงของตนเอง
 - อุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยยังต้องปรับปรุง
 - นักแสดงควรเล่นให้สมบทบาทตนในเวทีเท่านั้น
 - รัฐบาลและประชาชนควรช่วยกันสนับสนุนอาชีพนักแสดง
 - นักแสดงที่มีชื่อเสียงไม่จำเป็นต้องมีนิสัยใจคอตรงตามตัวละครในเรื่อง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 8 - 11

เล่านายแควนก็รู้สึกเหมือนกับว่ามีตะลุมพุกมาทิ่มที่หัวไหล่ พอยกขึ้นจะบิด รถจี๊ป
อีกคันหนึ่งก็แล่นมาชนที่พุงทำให้จุกหายใจไม่ออก และพอตั้งท่าทำอย่างที่เขาบอกได้
ในเวลาแสดงหนัง นายเสริมก็ทำให้น้องเขยของตนพนันทรมาณโดยปล่อยหมัดลุน ๆ เข้าที่
ปลายคาง ทำให้นายแควนลงไปนอนยี้มดูการอย่างเพลิดเพลิดอยู่กลางนอกชาน

8. "ตะลุมพุก" ในข้อความนี้หมายถึงอะไร
 - ก. ฝ่าเท้า
 - ข. กำปั้นที่ใส่นวม
 - ค. กาลังแรงมาก
 - ง. ไม้สำหรับทุบผ้า
 - จ. ไม้สำหรับตำข้าว
9. "รถจี๊ป" ในข้อความนี้หมายถึงอะไร
 - ก. หมัก
 - ข. อาวุธ
 - ค. ศีรษะ
 - ง. ฝ่าเท้า
 - จ. หัวเข่า
10. "หมัดลุน ๆ" หมายถึงอะไรในข้อความนี้
 - ก. คอยควยสับมือ
 - ข. ใส่นวมกำมวยตอย
 - ค. ยกเท้าและมือขึ้นเตะ
 - ง. กำมือแล้วคอยสูกแรง
 - จ. กำหมัดคอยทั้งสองมือไม่นับ
11. "ลงไปนอนยี้มดูการอย่างเพลิดเพลิดอยู่กลางนอกชาน" หมายความว่าอย่างไร
 - ก. ลงไปนอนเล่น
 - ข. ลงไปนอนยี้มอยู่

- ค. ล้มลงไปนอนอย่างมีนัย
- ง. ล้มลงไปนอนอย่างหมดสติ
- จ. ล้มลงไปนอนอย่างเจ็บปวด

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 12 - 13

"อ้ายแคว่น เคียวนี้เอ็งอ้วนลงพุง เอ็งรู้ไหม"

"ใครว่ากูอ้วนลงพุง" นายแคว่นถามขึ้นกับสิ่งแวดล้อมทั่ว ๆ ไป อ้ายหมาตัวไหน
มันว่าเสื่อแคว่นลงพุง"

นายเสริมหัวเราะก๊าก ๆ อย่างใจเป็นแล้วพูดว่า

"เอ็งตลกก็มากอ้ายแคว่น หนอยแนอ้ายเสื่อแคว่น อ้ายหมูแคว่นนั่นแหละว่า
จะอ้วนกว่า"

12. คำว่า สิ่งแวดล้อมทั่ว ๆ ไป ควรจะหมายถึงอะไรมากที่สุด

- ก. บุคคลที่อยู่ในที่นั้น
- ข. เพื่อนบ้านใกล้เคียง
- ค. สภาพสิ่งของต่าง ๆ
- ง. บ้านเรือนในละแวกนั้น
- จ. ไม่เจาะจงว่าหมายถึงอะไร

13. คำพูดประโยคสุดท้ายของนายเสริมในข้อ 12 แสดงว่าเขาเกิดความรู้สึกอย่างไร

- ก. ชักใจ
- ข. ขุ่นใจ
- ค. แค้นใจ
- ง. น้อยใจ
- จ. อึดอัดใจ

14. จากเหตุการณ์ที่นายเสริมตอยนายแคว่นลงได้ นักเรียนคิดว่าภายหลังกายนายแคว่นจะ
เป็นเช่นไร

- ก. นายเสริมและนายแคว่นคืนดีกัน
- ข. ยังไม่สามารถคาดคะเนเหตุการณ์ได้

- ค. นายแกว่นเปลี่ยนนิสัยเป็นคนที่ไม่โอ้อวดตนเอง
 ง. นายแกว่นเลิกแสดงภาพยนตร์ในบอไอ้เสือร้ายอีก
 จ. นายแกว่นจะเล่นทำร้ายใครได้ไม่สมบทบาทอีกต่อไป
15. ในข้อความใดมีความหมายตรงกับคำว่า ลบลายเสือ
- ก. ไว้ลาย
 ข. ลูบคม
 ค. สิ่งทพบเสือ
 ง. ทารายลับหลัง
 จ. เสือสิงห์กระทิงแรด
16. ความจริงในการเขียนเรื่องหรือในการแสดง หมายความว่าอย่างไร
- ก. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า
 ข. เหตุการณ์ที่ตัวแสดงได้พบกับตนเอง
 ก. ประสบการณ์ที่ผู้เขียนจินตนาการขึ้น
 ง. ประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านหรือฟัง
 จ. ประสบการณ์ที่เราเคยได้พบกับตนเอง
17. "งานลีลาศที่มีกันอยู่ชุกชุมในสังคมปัจจุบัน" ควรใช้คำใดที่เหมาะสมกว่าคำว่า ชุกชุม
- ก. คานคั่น
 ข. เยอะแยะ
 ค. เหลือคณา
 ง. มากมาย
 จ. เกลื่อนกลาด

มหากบิลวานรชาคก

นิทานชาคกมหากบิลวานร มีพระโพธิสัตว์ซึ่งเสวยชาติเป็นญาวานรทรงมีบริวารประมาณ 8 หมื่น อาศัยอยู่ในป่าหิมพานต์ใกล้กรุงพาราณสีโดยกินผลมะม่วงเป็นอาหาร ต่อมาผลมะม่วงได้ตกลงในน้ำและมีผู้เก็บไปถวายพระเจ้าพรหมทัตแห่งกรุงพาราณสี พระองค์ทรงคิดใจในรสมะม่วงได้เสด็จมาเก็บมะม่วงเสวยทุกวัน พระโพธิสัตว์เกรงภัยจะเกิดกับบริวารจึงให้ฝูงลิงเก็บมะม่วงในกลางคืน พระเจ้าพรหมทัตตื่นมาพบจึงให้ทหารยิงลิง พระโพธิสัตว์ทรงให้บริวารไต่หลังของตนไปยังต้นไม้อีกฝั่งหนึ่ง พระเทวทัตซึ่งเป็นวานรในฝูงได้แกล้งกระโดดลงบนหลังพระโพธิสัตว์จนพระหทัยแตก พระเจ้าพรหมทัตเห็นจึงนามารักษาก่อนจะสิ้นชีวิต พระโพธิสัตว์ตรัสสั่งสอนในเรื่องการปฏิบัติตนในการ เป็นผู้ว่าต้องมิวิจารณ์ปัญญาและอคต เพื่อขจัดภัยในบริวาร

เรื่อง มหาภิลาถนรชาคก

กาเครื่องหมายากะมาหลงขอที่ถูกต้องที่สุด

1. ข้อใดคือจุดมุ่งหมายสำคัญของงานประพันธ์ประเภทชาคก
 - ก. เพื่อเล่าถึงประวัติพระพุทธเจ้า
 - ข. เพื่อแสดงสภาพความเป็นมาในพระพุทธประวัติ
 - ค. เพื่อแสดงคุณธรรมสำคัญของผู้ที่ได้เป็นพระพุทธเจ้า
 - ง. เพื่อแสดงธรรมะให้เข้าใจง่ายโดยกลวิธีของการเล่านิทาน
 - จ. เพื่อแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ในการเสวยชาติแต่ละชาติของพระพุทธเจ้า

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 2 - 4

"ผู้ซึ่ง เป็นหัวหน้าคือ ผู้เป็นใหญ่มีบริษัทวีการของตนจึงต้องมีวิจารณ์ญาณปัญญา และมีความสามารถ คิดว่าบัคทุกซ์ถัยอันเกิดแก่บริษัทของตนจึงสมควรแก่ความเป็นผู้ใหญ่"

2. ข้อใดเป็นใจความสำคัญของข้อความต่อไปนี้

- ก. ลักษณะของผู้เป็นหัวหน้า
- ข. ผู้เป็นใหญ่ต้องมีความเสียสละ
- ค. ผู้เป็นใหญ่ต้องมีความเฉลียวฉลาด
- ง. ผู้เป็นใหญ่ต้องคิดว่าบัคทุกซ์ให้ทุกคน
- จ. ผู้เป็นใหญ่ต้องรู้จักแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้

3. คำว่า "บริษัททวีการ" หมายถึงอะไร

- ก. ลูกน้องจำนวนมาก
- ข. พรรคพวกจำนวนมาก
- ค. กิจการของลูกน้องบริวาร
- ง. ที่นัคหมายชุมนุมของบริวาร
- จ. บริวารและผู้เกี่ยวข้องทั้งปวง

4. ข้อความดังกล่าวมีลักษณะทางนอกรองใด
- ยกอุทาหรณ์
 - ให้ข้อคิดเตือนใจ
 - มีการเปรียบเทียบ
 - เร้าใจชวนให้ติดตาม
 - ใช้การบรรยายตรงไปตรงมา
5. ในเรื่องมหากบิลวานร สาเหตุสำคัญที่ทำให้พระโพธิสัตว์ต้องสิ้นชีวิตคืออะไร
- มะม่วงสุก
 - พระเจ้าพาราณสี
 - บริวารวานรเทวดา
 - บริวารวานรทั้งหมด
 - การเสียดสีของพระองค์
6. คำ ๆ ใดที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำที่ขีดเส้นใต้ในประโยคต่อไปนี้
- "พระเจ้าพาราณสีจึงทรงเชือดคณลมะม่วงประทานให้พรานป่ากินก่อน"
- พัน
 - ตัด
 - ปั้น
 - หัน
 - ปาด
7. อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วพิจารณาว่าเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก่อน - หลัง ตามลำดับจากข้อ ก - จ
- มหากบิลวานรสั่งให้บริวารเก็บผลมะม่วงกิ่งที่ทอดขึ้นไปทางแม่น้ำกินก่อน
 - ครั้งนั้นพระโพธิสัตว์ได้เสวยทุกข์เวทนาสาหัสจนดวงหทัยแตกสลาย
 - มหากบิลวานรก็ปลุกใจบริวารว่า ท่านทั้งหลายอย่าตกใจไม่เป็นไร
 - เวลาเช้าก็รับสั่งให้ราชบุรุษผูกพะองท่าแคขึ้นรับพระโพธิสัตว์ลงมา
 - พระเจ้าพาราณสีทรงดำริว่า เราไม่ควรที่จะฆ่าวานรพิเศษอย่างนี้เลย

ก. ก. ข. ค. ง. จ.

ข. ก. ง. จ. ข. ค.

ค. ง. ก. ข. ค. จ.

ง. ง. ข. ก. จ. ค.

จ. ข. ก. ค. ง. ง.

8. การพิมพ์มหากบิลวานรสั่งให้บริวารเก็บผลมะม่วงที่ทอดขึ้นไปทางแม่น้ำกินก่อน แสดงถึงคุณสมบัติในค่านึก

ก. เป็นคนที่รักพวกพ้อง

ข. เป็นผู้ฉลาดเกินผู้อื่น

ค. เป็นผู้มีความคิดรอบคอบ

ง. เป็นผู้เสียสละเพื่อส่วนรวม

จ. เป็นผู้ยังเห็นเหตุการณ์ข้างหน้า

9. อ่านข้อความต่อไปนี้ เมื่อผู้วานรเห็นมนุษย์จะมาทารายมีความหวาดกลัวมาก มหากบิลวานรก็ปลุกใจวานรว่า "ท่านทั้งหลายอย่าตกใจ ไม่เป็นไร เราจะคิดอุบายให้ท่านทั้งปวงพ้นจากอันตรายจงได้" ใจความสำคัญของข้อความนี้คืออะไร

ก. กาลังใจจากผู้นำ

ข. การอยู่ในความไม่ประมาท

ค. การมีอุบายในการเอาตัวรอด

ง. ความเบตตาของมหากบิลวานร

จ. ความหวาดกลัวจากภัยอันตราย

10. "วานรบริวารขอสมาโทบแล้วก็ได้ไปบนหลังพระโพธิสัตว์" ข้อความนี้แสดงให้เห็นว่าผู้วานรเป็นคนเช่นไร

ก. มีความกตัญญู

ข. มีสัมมาคารวะ

ค. มีความอ่อนน้อมถ่อมตน

ง. มีคุณสมบัติ เป็นผู้ตามที่ดี

จ. เป็นผู้ที่เห็นแก่ผู้อื่นมากกว่าตน

11. เรื่องมหากบิลวานร เน้นเรื่องใดมากที่สุด
- คุณสมบัติของผู้นำ
 - ความโหดร้ายของมนุษย์
 - การชิงดีชิงเด่นในหมู่บริวาร
 - ความกล้าหาญไม่เกรงกลัวภัย
 - ความมีเมตตาของพระโพธิสัตว์
12. ลักษณะนิสัยของวานร เทพพิไนในเรื่องนี้ใกล้เคียงกับข้อความใดน้อยที่สุด
- อกตัญญู
 - อิจฉาริษยา
 - ชิงดีชิงเด่น
 - โลกโมโหสัน
 - เอารักเอาเปรียบ
13. คุณสมบัติข้อใดที่ควรจะมีสำหรับผู้เป็นผู้นำ
- มีความซื่อสัตย์ รู้จักเลือกคน
 - มีความกล้าหาญเผชิญอันตราย
 - มีความกตัญญูรู้คุณต่อผู้มีพระคุณ
 - มีความพากเพียรพยายามและอดทน
 - มีปัญญารักษาบรรดาบริวารที่ติดกับบริวาร
14. การกระทำของมหากบิลวานรตอบบริวารนั้น ท่านเห็นด้วยหรือไม่เพราะเหตุใด
- เห็นด้วย เพราะผู้เป็นผู้นำย่อมต้องเสียสละ
 - ไม่เห็นด้วย เพราะเป็นการทำลายตนเองโดยเปล่าประโยชน์
 - เห็นด้วย เพราะจะทำให้ได้พบพระเจ้าพรหมทัตเมื่อเทศนาธรรม
 - ไม่เห็นด้วย เพราะบริวารบางคนก็ประหลาดใจโดยไม่นึกถึงบุญคุณตน
 - เห็นด้วย เพราะเป็นชาติที่พระโพธิสัตว์ต้องบำเพ็ญทานบารมีที่ยิ่งใหญ่

15. ผู้ที่ประพฤตินั้นเช่นพระเจ้าพรหมทัต น่าจะเป็นตรงกับข้อใด
- ก. ข้างตัวเอง
 - ข. ก่อกรรมทำชั่ว
 - ก. กงก้างเกรียน
 - ง. ใจไม่ไ้ระกำ
 - จ. ข้างจับกั้แทน

ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด

เรื่องความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุดกล่าวถึงบุคคลที่ได้กระทำประโยชน์แก่โลกในด้านต่าง ๆ ในการประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ อักษรศาสตร์ และวีรบุรุษ วีรสตรีผู้กล้าที่ได้ปกป้องประเทศ เช่น พระนเรศวร พระนางศรีสุริโยทัย คุณหญิงจัน คุณหญิงมุก ที่ป้องกันเมืองถลางจากข้าศึกจนพินัย ในประเทศอังกฤษ สตรีชาวอังกฤษ เกรซ คาลิง ที่ได้ฝ่ามรสุมพายุออกไปช่วยคนที่เรือแตกติดหินโสโครกโดยเสี่ยงกับชีวิตของตนจนคนเหล่านั้นพินัย ชื่อเสียงของบุคคลที่ทำความดีเหล่านี้เป็นความดีอย่างประเสริฐที่ไม่รู้จักสิ้นสุด

เรื่อง ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด

จงหาเครื่องหมายข้อที่เห็นว่าถูกที่สุด

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 - 7

"เรายังอาจใช้ชีวิตของเราในสิ่งที่ประเสริฐยิ่งกว่าและมีประโยชน์มากกว่าที่จะเพียงแต่รักษาชีวิตไว้ให้เป็นสุขและให้อยู่ยืนนานอีก"

1. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องอะไร
 - ก. การใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่า
 - ข. การหาสิ่งที่ปีประโยชน์
 - ค. การรักษาสีชีวิตให้ยืนนาน
 - ง. การใช้ชีวิตอย่างสุขสบาย
 - จ. การใช้เวลาอย่างมีความสุข
2. ข้อความนี้เปรียบเทียบการทำงานในลักษณะใด
 - ก. รีบทำงานให้ทันต่อเวลาเท่านั้น
 - ข. บำเพ็ญตนเป็นผู้รอบรู้ต่อคนทั่วไป
 - ค. จะทำงานใดก็รีบร้อยเมื่อมีคำสั่ง
 - ง. สนใจติดตามแสวงหาความรู้ตลอดเวลา
 - จ. ทำงานอย่างถูกต้องและน่าพอใจในแต่ละวัน
3. ข้อความนี้กล่าวถึงลักษณะเช่นใด
 - ก. ล้าง
 - ข. เตือน
 - ค. ชี้แจง
 - ง. แนะนำ
 - จ. สั่งสอน
4. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายเช่นไร
 - ก. ต้องการให้ทุกคนเป็นคนดี

- ข. ต้องการให้สังคมอยู่ดีกินดี
- ค. ต้องการให้ทุกคนมีความสุข
- ง. ต้องการให้รู้ถึงคุณค่าของเวลาและงาน
- จ. ต้องการให้ทำในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น

5. ข้อความนี้เน้นในเรื่องใด

- ก. ค่าของเวลา
- ข. กาลของการทำงาน
- ค. คนจะมีค่าที่ยั่งยืน
- ง. คารงชีวิตอย่างเป็นสุข
- จ. การมีวิถีถูกต้องตามประเพณี

6. การกระทำของ เกรซ คลิ่ง ในเรื่องความดีไม่รู้จักสิ้นสุด เปรียบเทียบกับใคร

- ก. คุณครูประทีป แม่พระในสลัม
- ข. ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน นักฟุตบอลทีมชาติ
- ค. คุณหญิงโม วีรสตรีแห่งเมืองโคราช
- ง. เจ้าหน้าที่มูลนิธิช่วยคนประสบอุบัติเหตุ
- จ. วงดนตรีคาราวาอูทิศเงินสร้างห้องสมุดตาบอด

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 7 - 10

"เด็ก ๆ คงได้ทั้งก้อนอิฐก้อนหินตกลงสระน้ำค้างป๋อม น้ำก็เป็นวงกระเพื่อม ออกไป และวงเหล่านั้นย่อมกว้างออกไปทุกที จนกระทั่งถึงขอบสระ ฉันทิดก็เตือนเราที่ ได้ทำความดีให้ปรากฏขึ้น ความดีนั้นย่อมกระจายแผ่ออกไปทั่วโลก"

7. ข้อความนี้ใช้โวหารประเภทใด

- ก. อุปมาโวหาร
- ข. สาธกโวหาร
- ค. เทพนาโวหาร
- ง. พรรณนาโวหาร
- จ. บรรยายโวหาร

8. ข้อความนี้ตรงกับคากล่าวในข้อใด

- ก. เวลาและวารีไม่ยืนที่จะคอยใคร
- ข. อย่าปล่อยตนไปดังเช่นกระแสน้ำ
- ค. ไม่ควรอยู่เฉยมิได้ทำงานต่อสังคม
- ง. อย่าปล่อยเวลาไปโดยไม่มีคุณค่า
- จ. หน้าที่การงานย่อมสะท้อนถึงความคิด

9. ควรตั้งชื่อข้อความนี้ว่าอย่างไร

- ก. อิทธิพลของความคิด
- ข. คุณสมบัติของเวลา
- ค. ความเป็นไปของโลก
- ง. คุณค่าของการทำงาน
- จ. คุณประโยชน์ของน้ำและความคิด

10. จุดมุ่งหมายของผู้กล่าวข้อความนี้คืออะไร

- ก. เพื่อให้เห็นผลของการทำดี
- ข. เพื่อให้เห็นความสำคัญของน้ำ
- ค. เพื่อให้คนทั่วไปกระทำความคิด
- ง. เพื่อให้ความคิดแผ่กระจายไปทั่วโลก
- จ. เพื่อให้คนทั่วไปตระหนักถึงคุณค่าของการกระทำดี

“การแสดงความมองอาจให้ปรากฏแก่โลก โดยไม่ได้คิดแก่ชีวิต เพื่อช่วย
 ภูษานเปื่อง หรือช่วยชีวิตผู้อื่น ก็นับว่าเป็นความคิดอย่างประเสริฐ”

11. คำว่า “ความมองอาจ” มีความหมายตรงกับข้อใด

- ก. ความกล้า
- ข. การเสียสละ
- ค. ความพยายาม
- ง. การทะนงตน
- จ. ความดำพองใจ

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 12 - 15

"อันที่ชั่วศักราชเมื่อภายหลัง ชื่อก็ยังเป็นอยู่มีฐานะ"

12. คำกลอนบทนี้ใกล้เคียงกับข้อใด

- ก. ไคไคในโลกล้วนอนิจจัง
- ข. รักดีหามจั่ว รักชั่วหามเสา
- ค. ความอดทนนำมาซึ่งประโยชน์สุข
- ง. ถ้าแม่ไม่ทำดีในดินแดน จะถวิลถึงสวรรค์นั้นหายาก
- จ. จงหาดีแต่อย่าเด่นจะเป็นภัย ไม่มีใครอยากเห็นเราเด่นเกิน

13. ข้อความนี้มุ่งกล่าวถึงเรื่องอะไร

- ก. ความดี
- ข. ชื่อนามสกุล
- ค. ชีวิตบุญ
- ง. ความรับผิดชอบ
- จ. ความไม่แน่นอน

14. ข้อความนี้อ่านแล้วก่อให้เกิดความคิดเช่นใด

- ก. ความดีและความชั่ววัดจากนิสัยคนได้
- ข. คนเรามีชื่อเสียงต่อเมื่อทำความดี
- ค. คุณค่าของคนอยู่ที่ความดีและความชั่วที่ปรากฏ
- ง. ความดีและความชั่วที่กระทำจะอยู่กับคนเราจนสิ้นชีวิต
- จ. ชื่อเสียงเรียงนามเป็นนามธรรม ความดีเกิดจากการอบรม

15. ข้อความนี้จัดเป็นข้อความประเภทใด

- ก. คำสั่ง
- ข. คำเตือน
- ค. คำแนะนำ
- ง. คำเชิญชวน
- จ. การยกอุทาหรณ์

ความสามัคคี

บทความเรื่องความสามัคคีเป็นโอวาของพระธีรญาณมุนี เนื่องในวันขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช 2519 ความสามัคคีในหมู่คณะย่อมนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองของสังคมนั้น ๆ ความสามัคคีประกอบด้วย กำลังและอำนาจ สองสิ่งนี้นำไปสู่ความสำเร็จในกิจการใด ๆ ก็ตามไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ หรือสัตว์ถ้ารวมพลังสามัคคีกัน กิจการนั้นจะเจริญเช่นการสร้างบ้านเรือนสร้างวังของฝั่ง ปลูก การป้องกันประเทศ ถ้าเกิดการแตกสามัคคีหรือ สามัคคีเภท จะเกิดภัยกับสังคมนั้น ๆ เช่น แคว้นวัชชีซึ่งเคยมั่นคง เมื่อถูกยุแหย่ให้แตกแยก จึงเสียเมืองกับแคว้นมคธ เยาวชนหรือผู้ใหญ่ควรร่วมมือกันสามัคคีเพื่อประเทศชาติของเราจะมีความสุขและความรุ่งเรืองสืบไป

เรื่อง ความสามัคคี

คำสั่ง จงหาเครื่องหมายหน้าข้อที่ถูก

- 1.สาระสำคัญของเรื่องความสามัคคีคืออะไร
 - ก. ในวันนี้ใหม่ทุกคนควรมีความสามัคคี
 - ข. การกระทำความร่วมมือกันในวันนี้ใหม่
 - ก. สิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตก็ต้องมีความสามัคคี
 - ง. ความสามัคคีทำให้เกิดความสุขและความเจริญ
 - จ. ในเหตุการณ์ปัจจุบันเมืองไทยต้องการความสามัคคีอย่างมาก

จงอ่านข้อความนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 2 - 3

การยุบสงฆ์เสริมให้แตกแยกสามัคคีกัน วัธสการพราหมณ์ในสมัยครั้งนั้นได้อาศัยเด็กเป็นชนวนสำคัญเพราะเด็กถึงแม่จะมีปัญญาก็มักขาดสติ ขาดความรอบคอบเทียบกับผู้ใหญ่ เด็กปัญญาไวหัดคิดเร็ว แต่สติน้อย ผู้ใหญ่สติมาก ความคิดช้า เด็กมักอวดรู้ ผู้ใหญ่มักอวดแรง

2. ข้อความต่อไปนี้กล่าวถึงเรื่องอะไร เป็นสำคัญ
 - ก. ความสำคัญของความคิด
 - ข. ความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก
 - ค. ความอวดฉลาดของผู้ใหญ่
 - ง. สติและความคิดที่รวดเร็วของเด็ก
 - จ. ความคิดที่เชื่อถือของผู้ใหญ่
3. เด็ก ๆ ควรเชื่อผู้ใหญ่ เพราะเหตุใด
 - ก. เพราะผู้ใหญ่มีความรู้มากกว่า
 - ข. เพราะผู้ใหญ่มีอายุมากกว่าตน
 - ค. เพราะผู้ใหญ่มีการศึกษาสูงกว่าตน
 - ง. เพราะผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่า
 - จ. เพราะผู้ใหญ่มีสติไตร่ตรองได้มากกว่า

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 4 - 7

ฝ่ายเด็ก ๆ ก็ควรเชื่อฟังผู้ใหญ่ ควรเห็นว่าผู้ใหญ่เกิดมาก่อน กินนํ้านอนไฟมาก่อน สมควรภาวนาว่า "สีดาเห็นมากกว่าสองตา" "อย่าดูถูกผู้ใหญ่ไปฝ่ายเดียวกันว่ารู้น้อย ไม่ทันสมัย"

4. ข้อความนี้มีจุดมุ่งหมายประการใด เป็นสำคัญ

- ก. ให้ข้อคิด
- ข. ว่าฟิธราพัน
- ค. ชี้แนะแนวทาง
- ง. บอกกล่าวธรรมคา
- จ. ชักชวนให้คล้อยตาม

5. ข้อความนี้เน้นเรื่องใดมากที่สุด

- ก. ปัญญา
- ข. ความกล้า
- ค. การมีสติ
- ง. ประสพการณ์
- จ. ความรอบรอบ

6. ลักษณะสำคัญข้อใดที่เด็กไม่มี

- ก. ความมีสติ
- ข. ความรู้น้อย
- ค. ความอคทน
- ง. ความคิดช้า
- จ. ความชำนาญ

7. ภาวนาที่ว่า "สีดาเห็นมากกว่าสองตา" หมายความว่าอย่างไร

- ก. หลายคนช่วยกันดีกว่าคนเดียว
- ข. การได้พบเห็นมามากทำให้เกิดประโยชน์
- ค. ผู้ใหญ่หลายคนมีความฉลาดมากกว่าคนเดียว

- ง. ก่อนจะทำอะไรควรพิจารณาหาคนปรึกษาหารือ
 จ. มีหลายสายตาย่อมเห็นกว้างไกลกว่าสายตาเดียว
8. ตัวอย่างในข้อใดแสดงว่า ความสามัคคีก่อให้เกิดอำนาจ
 ก. ชาวบ้านร่วมกันพัฒนาท้องถิ่น
 ข. การยุบสภาเมื่อเดือนพฤษภาคมนี้
 ค. การล้มรัฐบาลเผด็จการในฟิลิปปินส์
 ง. การก่อการร้ายของกองโจรปาเลสไตน์
 จ. การวิ่งทั่วโลกในกีฬาเพื่อเด็กยากไร้แอฟริกา
9. ครอบครัวที่สมาชิกในบ้านรู้หน้าที่ของตน มีผลในค่านิยมมากที่สุด
 ก. เป็นที่ชื่นชมของเพื่อนบ้าน
 ข. ทุกคนมีความรักใคร่สุขกายใจ
 ค. ทุกคนต้องทำงานหนักเท่า ๆ กัน
 ง. ไม่มีใครกล้าคิดร้ายต่อครอบครัวนั้น
 จ. ทุกคนจะประสบความสำเร็จในชีวิต
10. ส่วนหนึ่งที่ว่า ผู้ใหญ่กินน้ำร้อนนอนไฟมาก่อนเด็ก "กินน้ำร้อนนอนไฟ" หมายความว่าอย่างไร
 ก. เกิดก่อน
 ข. มีความรู้มาก
 ค. มีสติรอบคอบ
 ง. มีประสบการณ์
 จ. มีความสามารถ
11. ข้อใดเปรียบเทียบต่างจากข้ออื่น
 ก. ใส่ร้ายป้ายสี กลับคี่เป็นร้าย
 ข. ยุให้รา ตาให้รัว หลอกให้กลัว ยั่วให้เคือง
 ค. สอเสียดเบียดเบียนกัน ทั้งปลุกปั่นให้วุ่นวาย
 ง. อวยตาทางคนต่างแฉ่งกันแย่งดี จะให้ของไพร่ที่ลิดร้าย
 จ. ไม่ลำเค็ญล้อมรั้วไขว่ ไพร่พร้อมแฉ่งบ้านบ่เคือง

12. ข้อใดมีความหมายตรงกันข้ามในทางส่งเสริมสามัคคี
- ก. นึกหมายกันไปแต่เหินเข้าพรรษา
 - ข. กอปรบมือเพื่อนที่อธิบายไม่ชัดเจน
 - ก. เข้ากลุ่มกับเพื่อนไปสมัครเรียนดนตรี
 - ง. ร้องเพลงเชียร์กีฬาจนกลบเสียงคนอื่น
 - จ. ไปส่งบัตรเลือกตั้งสมาชิกสภาโดยพร้อมเพรียงกัน
13. คำประพันธ์ต่อไปนี้ใกล้เคียงกับสำนวนสุภาพข้อใดมากที่สุด "ชาติใดไว้รักสมัครสมาน จะทำการสิ่งใดก็ไฉไล แม้ชาติย่อยยับอัปยศ บุคคลจะสุขอยู่อย่างไร"
- ก. มากหมอกมากความ
 - ข. สามัคคีคือพลังอันล้ำเลิศ
 - ค. รวมกันเราอยู่ แยกอยู่ตายเดี่ยว
 - ง. คนเดียวหัวหาย สองคนเพื่อนตาย
 - จ. ทาประโยชน์ส่วนรวมรวมกลม เสียดส่วนตนด้วยเต็มใจ (พระราชนิพนธ์ ใรัชกาลที่ 6)

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการอ่านเร็ว

๑

ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชุดที่

สำหรับผู้รับการทดสอบ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่

อ่านเมื่อเวลา

นาฬิกา

อ่านเสร็จสิ้นเมื่อเวลา

นาฬิกา

วันที่

เดือน

พ.ศ.

เลขที่

หาเครื่องหมาย

ลงในช่องที่ต้องการ

สำหรับครูผู้ตรวจกระดาษคำตอบ

ข้อ	ข้อ	ข้อ	ข้อ
1	16	31	46
2	17	32	47
3	18	33	48
4	19	34	49
5	20	35	50
6	21	36	
7	22	37	
8	23	38	
9	24	39	
10	25	40	
11	26	41	
12	27	42	
13	28	43	
14	29	44	
15	30	45	

1 เวลาที่ใช้ในการอ่าน นาฬิกา

2 อัตราเร็วในการอ่าน คำ/นาฬิกา

3 ความเข้าใจในการอ่าน คะแนน

4 ความเข้าใจคิดเป็นร้อยละ

5 สมรรถภาพการอ่านเร็ว $\frac{2 \times 4}{100}$

เท่ากับ

คำ/นาฬิกา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและกิจกรรมการเขียน

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้ ให้อัตผลความเข้าใจในการอ่านมีทั้งสิ้น 3 ตอน จำนวน 50 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที
2. แบบทดสอบชุดนี้ ใช้วัดผลด้านความเข้าใจในการอ่านและอัตราความเร็วในการอ่าน โดยนำเวลาที่อ่านไปคำนวณกับคะแนนความเข้าใจในการอ่าน เพื่อหาความสามารถในการอ่านเร็ว
3. นักเรียนต้องระลึกอยู่เสมอว่า จะต้องใช้ความเข้าใจหลาย ๆ ด้านจากการเรียนการสอนอ่าน เช่น ในด้านการแปลความ ที่ความ ขยายความ มาช่วยในการทำแบบทดสอบฉบับนี้
4. บทเนื้อหาจะสั้นและยาวไปตามลำดับชั้น ขอให้นักเรียนพยายามทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างรวดเร็ว และทำแบบทดสอบให้เสร็จโดยไม่ต้องวิตกกังวลใด ๆ ทั้งสิ้น

ขอให้โชคดีทุกคน

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

แบบทดสอบชุดนี้เป็นการวัดความเข้าใจในการอ่าน และอัตราความเร็วในการอ่านแล้วนำเวลามาคำนวณกับคะแนนความเข้าใจในการอ่าน เพื่อหาความสามารถในการอ่านเร็วประกอบด้วย

คำชี้แจง

1. เมื่อนักเรียนได้รับแจกกระดาษคำตอบแล้วให้กรอกรายละเอียดต่าง ๆ ลงในช่องที่กำหนดให้
2. นักเรียนฟังคำอธิบายการสอบอ่านและการจับเวลาในการอ่าน จนนักเรียนเข้าใจ
3. ครูแจกเนื้อเรื่อง พร้อมกับให้นักเรียนบันทึกเวลาเริ่มต้นการอ่านพร้อมกับตามเวลานาฬิกาที่แขวงไว้หน้าชั้นเรียน
4. เมื่อนักเรียนคนใดอ่านจบ โดยแน่ใจว่าเข้าใจเรื่องที่อ่านโดยตลอดก็ให้บันทึกเวลาที่สิ้นสุดการอ่าน แล้วนำแบบเนื้อเรื่องมาส่งครู
5. ครูแจกแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านให้นักเรียน ให้เวลา 59 นาที
6. เมื่อทำแบบทดสอบเสร็จแล้ว ส่งเอกสารให้ครูผู้ควบคุมการสอบ

จันทกุมารชาดก (650 คา)

พระเจ้าเอกราชา กษัตริย์ผู้ครองเมืองบุพผคี มีโอรสทรงพระนามว่า "จันทกุมาร" ทรงแต่งตั้งให้เป็นอุปราช ในเวลาเดียวกันพระองค์มีพราหมณ์ปุโรหิต เป็นที่ปรึกษาชื่อว่า "กัณฑาล" ปุโรหิตผู้นี้ไม่มีความยุติธรรม เมื่อประชาชนได้รับความเดือดร้อน กัณฑาลก็มักจะรับสินบนจากประชาชนอยู่เป็นนิจ ส่วนจันทกุมารนั้นทรงรักความยุติธรรมอย่างยิ่ง ประชาชนก็พากันนิยมยกย่องสรรเสริญ จนความทราบถึงพระเจ้าเอกราชา จึงทรงยกหน้าที่พิพากษาคดีให้แก่จันทกุมารแทนผู้เดียว กัณฑาลก็มีความโกรธแค้นจันทกุมารที่ทำให้ตนเสียผลประโยชน์มากก็พยายามคอยจับผิดหาทางแก้แค้นอยู่ตลอดเวลา

คืนหนึ่งพระเจ้าเอกราชาทรงสุบินว่า ได้ทอดพระเนตรเห็นสุวรรณคันทาดึงสัตว์อันประหลาดสิ่งสวยงามต่าง ๆ เมื่อทรงตื่นบรรทมก็ทรงฝันผ่นใครจะได้ไปอยู่ในแดนสวรรค์บ้าง ทรงให้พราหมณ์กัณฑาลทนายสุบินได้ พราหมณ์กัณฑาลได้โอกาสที่จะแก้แค้นจันทกุมารก็กราบทูลพระเจ้าเอกราชาว่าถ้าพระองค์ปรารถนาจะได้ไปเกิดใหม่ในสวรรค์ จะต้องบำเพ็ญบุญด้วยการพลีชีวิตบุคคลอันเป็นที่รักของพระองค์ เป็นการสังเวทอเทพเจ้า ตามความเป็นจริงแล้วพราหมณ์กัณฑาลปรารถนาจะแก้แค้นจันทกุมารองค์เดียวแต่ก็ไม่กล้ากล่าวกราบทูลจะจงลงไปจึงกราบทูลว่า จะต้องบูชาญี่สิบชีวิตอันประกอบด้วย พระมเหสี ราชบุตร ราชธิดา ช่างแก้ว มาแก้ว คหมคี่อย่างละ 4 จานวน พระเจ้าเอกราชาทรงลุ่มหลงในความคิดที่จะใคร่ได้ขึ้นสวรรค์จึงไม่ทันทรงคิดถึงความหายนະใจ ๆ ที่จะพึงบังเกิดขึ้น ทรงยอมทำตามพราหมณ์กัณฑาลกล่าวทุกประการ

เมื่อความทราบถึงจันทกุมารและพระมารดาตลอดจนพระญาติวงศ์ต่างก็พากันกราบทูลอ้อนวอนขอให้ทรงเลิกล้มความคิดเช่นนั้นเสีย โดยกราบทูลว่า การทำพิธีบูชาญี่สิบชีวิตนั้นเป็นบาปอย่างหนัก ไม่มีผลที่จะทำให้พระองค์ได้ขึ้นสวรรค์จริงดังที่พราหมณ์กัณฑาลแนะเลย จันทกุมารทรงทราบก็ถึงจุดประสงค์ของพราหมณ์กัณฑาล

ได้กราบทูลพระบิดาให้ยกพระองค์เป็นทาสของกัณทหาฬพราหมณ์ เป็นการแลกชีวิตของทุกคน พราหมณ์กัณทหาฬคอยอยู่ใกล้พระเจ้าเอกราชากราบทูลยุงอยู่ตลอดเวลา จนพระเจ้าเอกราชาตั้งพระทัยอย่างแน่วแน่จึงรับสั่งให้ดำเนินพิธีบูชาขันธ์ พระนางจันทรา พระราชมารดาของจันทรกุมารจึงทรงเสียดยาศิษฐานขอให้ทวยเทพทั้งหลายจงให้ความคุ้มครองต่อสิ่งที่มีชีวิตที่จะถูกบูชาขันธ์ในครั้งนั้น โดยกล่าวว่าถ้าเป็นบุญบารมีที่พระนางจะได้อยู่ร่วมต่อไปในเศวตฉัตร ขอให้การกระหน่ำนั้นต้องมีอันล้มเลิกไปเสีย ท้าวเวทสลักราชผู้เป็นใหญ่บนเทวโลกทรงทราบความเป็นไปได้อย่างดี จึงเสด็จมาปรากฏตนท่ามกลางฝูงชนประกาศลงโทษพระเจ้าเอกราชาว่า ถ้าหากยังทรงขึ้นจะทำพิธีบูชาขันธ์อยู่อีกจะประหารชีวิตเสียทั้งทรงกล่าวว่า การกระทำครั้งนี้ของพระเจ้าเอกราชาเป็นการกระทำที่เกิดจากความโลภหลงอยากจะได้ขึ้นสวรรค์ โดยมีได้คำนึงถึงความทุกข์ของผู้อื่นนับว่าเป็นบาปอย่างหนัก ประชาชนที่ชุมนุมกันอยู่ ณ ที่นั้น จึงพากันพร้อมใจลงประชามติกัณทหาฬ ส่วนพระเจ้าเอกราชาถูกขับไล่ออกจากบังลังก์ถูกประกาศเป็นคนจันทาลให้ออกไปอยู่นอกเมือง แล้วพากันหาพิธีราชาภิเษกพระเจ้าจันทรกุมารขึ้นครองราชสมบัติสืบต่อไป จันทรกุมารเมื่อได้ครองราชสมบัติแล้ว ยังทรงระลึกถึงพระราชมารดาอยู่เสมอ เมื่อมีโอกาสก็เสด็จไปเฝ้าและพระราชทานทรัพย์ไว้ให้ตามเหมาะสม

จงอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม (250 คำ)

ชีวิตของคนเราที่เกิดมา เปรียบได้กับโรงละครโรงใหญ่ที่ตัวละครแต่ละตัวต้อง
โลดเต้นไปตามบทที่นักประพันธ์กำหนด ซึ่งเปรียบประดุจพรหมลิขิต ที่สุดแล้วแต่ละวันกาล
ให้ตัวละครตัวใดเล่นบทโศก เกรี้ยว รันทด หรือบทหัวเราะก็หมดเวลา

และช่วงหนึ่งของชีวิตคนเราจึงมีทั้งความเศร้า ความสุข กละเคล้ากันจนแยกไม่ออก
โดยเฉพาะการยืนหยดอยู่ในสังคมปัจจุบัน ที่เป็นสังคมตัวใครตัวมัน สรรพสิ่งที่แวดล้อมอยู่
รอบข้างไม่ว่าจะเป็นปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการเอารัดเอาเปรียบกันนั้น
โหดร้ายที่จะทำลายผู้อยู่จนแอได้ และคนแข็งแรงเท่านั้นที่จะยืนผงาดต่อสู้กับชะตาชีวิตต่อไป
พระท่านกล่าวไว้ว่า.....

โลโกปตณมิกกา เมตตา

เมตตาเป็นเครื่องค้ำจุนโลก

ในสังคมปากกักตื้นถึบทุกวันนี้ ก็ไฉะไรซึ่งคนมีน้ำใจ เมตตา อารี เสียทีเดียว
ยังมีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่พร้อมจะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อยู่จนแอที่กำลังประสบเคราะห์กรรม
อย่างไม่มีทางต่อสู้ตามกำลังความสามารถและสติปัญญาของตน โดยไม่หวังผลตอบแทน
ใด ๆ ทั้งสิ้น คุณจึงการปิดทองหลังองค์พระปฏิมา

การทำงานของบุคคลเหล่านี้ เราเรียกพวกเขาว่า นักสังคมสงเคราะห์ . . .

เรื่องสั้น หนาว ช่วยหนูด้วย

(จำนวนคำ 2500 คำ)

ณรงค์ สวัสดิ์ จากนิทยสาร ชวัญเรือน

"เคน ... ไม่มาโรงเรียนอีกตามเคย"

"ครับ"

ครูมศทอศายตามองเด็กในชั้นเรียนด้วยอารมณ์ไม่ก่อยสขขึ้น ตามโต๊ะเก้าอี้ของเด็กลงหลายที่ โดยเฉพาะเด็กชายเคนที่เป็นคาราชาคประจำห้องก็หายไป

"ไครรู้งานเคนขาดเรียนวันเว้นวันเพราะเหตุไฉ"

"เขาขาดเรียนสลับกับน้องชายที่อยู่ชั้น ปอ.สี่ ครับ"

เด็กชายภักดีคา ห้วนหน้าชั้นลุกขึ้นตอบ

"ไปตามตัวน้องชายเขามาสิ" เพียงชั่วอึดใจเดียวหัวหน้าหายไปก็กลับมาพร้อมเด็กน้อยรูปร่างผอมโขน้องชายของเคน

"พี่เธอขาดเรียนทำไม ... ?" เด็กน้อยยังไม่ทันรู้เรื่องราวที่ถูกเรียกตัวมาครูมศทก็ป้อนคำถามที่อยากรู้ทันที

"พี่ผมไม่ปี่เสื้อผ้าใส่ครับ" "ไม่มีเสื้อผ้าใส่ ... แล้ววันที่มาเอาที่ไหนมาใส่"

"เอาของพี่ผมใส่ ... ใส่มา .. แล้วผมก็ขาดเรียนสลับกับพี่ ครูมศทกวาดสายตามองดูเสื้อผ้าของน้องเด็กชายเคน มันเป็นเสื้อผ้าที่เขาเห็นจาเจที่เด็กชายเคนใส่มาจริง กระเป๋ามีรอยคราบน้ำหมึกนากราคพอเป็นหลักฐานได้ เสื้อผ้าเก่าปะหน้าปะหลังแต่ก็ดูสะอาดเรียบร้อย กางเกงสีกากีขีด ๆ จาง ข้างหลังขาดมองเห็นก้นที่กระด้างกระค้ำ

"เลิกเรียนรอครูด้วย .. จะไปบ้านด้วยพร้อมกับเธอ" "ครับ"

น้องชายเคนกลับไปเข้าห้องเรียนแล้ว มศทครูหนุ่มยังนั่งปล่อยอารมณ์อย่างเลื่อนลอยคาพักของเด็กน้อยมันเกาะลึกเข้าไปในหัวใจมาเรียนขาดวันเว้นวัน เนื่องจากไม่มีเสื้อผ้าใส่ต้องสับเปลี่ยนกับน้องชายเป็นปัญหาที่เขาต้องขบคิด สภาพของชาวบ้านยากจนไม่มีอาชีพที่แน่นอนเป็นหลักแหล่ง หาเช้ากินค่ำส่วนมากยึดอาชีพในการรับจ้างเป็นเสียส่วนใหญ่

ที่บ้านไร่หมู่บ้านที่เขาสอน ในแต่ละวันจะมีรถรับคนงานไปทำที่อื่น หรือที่ชาวบ้านเรียกกันจนติดปากว่า งานรถ ต้องโหนรถยัดเยียดกันเป็นร้อยไปทำงานหมู่บ้านอื่น งานจะมีนายหน้าติดคอไว้ให้ เลี้ยคนนายหน้าคนละสองบาทต่อวัน การรถแล้วแต่ละระยะทางที่จะไป ไกลเก็บมาก ใกล้ลดลงมาตามส่วน แต่ส่วนมากจะเก็บคนละห้าบาทต่อวัน มีบางวันคนงานมากจนล้นรถคนที่ไปถึงที่หลังต้องเดินคอตกกลับบ้านด้วยความผิดหวัง

เมื่อผู้ปกครองยากจนก็ส่งผลมาที่โรงเรียนที่จะต้องขบคิดแก้ปัญหาที่ตามมา ตะวันบ่ายคล้อยค่ำลงเรื่อย ๆ ยอดไม้ สายลม ปลายฤดูฝนพัดเฉื่อยฉิว บางครั้งมันหอบเอาความหนาวมาแจกเย็นเยะเปือกเหมือนเป็นการเตือนว่าฤดูหนาวจะย่างมาถึงในไม่ช้า บนถนนเข้าซอยในหมู่บ้านที่คดเคี้ยวอย่างไม่มีแบบแผน เด็กน้อย ๆ หัวกระเป๋าทิ้งสือเดินกลับบ้านเป็นทิวแถว ฝุ่นที่พองตัวหนาเตะบนผิวถนนฟุ้งกระจายเหมือนบ้านหมอก แข้งขาหุ้มน้อย ๆ จึงขาวโพลนไปด้วย ครุมคขเคินตามเด็กชายคำ น้องชายเค็นที่เขาเป็นครูประจำชั้นอยากจะหาข้อมูลที่แท้จริงของการขาดเรียนเป็นประจาวาจากสาเหตุใด เพื่อที่จะได้นำไปศึกษาหาจุดของการขาดเรียนที่แท้จริงเผื่อบางทีจะมีทางพอแก้ไขได้

ท้ายสุดของหมู่บ้านซึ่งติดกับทุ่งนาเว้งว่างบ้านหลังน้อยของเค็นตั้งอยู่ ถ้ามองตามสภาพที่เห็นไม่สมควรที่จะเรียกว่าบ้าน ควรจะเรียกว่ากระท่อมเสียมากกว่า มีสร้างขึ้นง่าย ๆ รูปทรงสี่เหลี่ยม เสาหกต้นที่ฝังลงดินมันขรภาพด้วยอิฐ ไม้ใช้งานมาหลายปีโยโย่ฝาทั้งสี่คานห่อหุ้มด้วยฟากที่ทำมาจากไม้ไผ่ หลังคามุงด้วยแฝกเกาผู้พั้งมองขึ้นไปเห็นท้องฟ้าใสสะอาด ภายในกระท่อมใช้อย่างคุ้มค่าเอนกประสงค์จริง ๆ เป็นทั้งห้องนอน ห้องครัว ห้องรับแขก รวมเบ็ดเสร็จอยู่ด้วยกัน มีเพียงหัว ฟ้าที่ดำเป็นพวงเวียนอื่นออกนอก' เป็นระเป็นน้อย ๆ โดยใช้อากาศรอบคานเป็นฝาห่อหุ้ม

"สวัสดีครับคุณครู" เค็นเมื่อเห็นครุมคขมาบ้านกับน้องชายรืบวางน้องตัวน้อย ๆ ผอมโซลงกับพื้นยกมือไหว้ "พอ ... แม่ ... ไม่อยู่เระอะ"

"ครับ ไปทำงาน เย็นเดี๋ยวก็กลับ ครุมตามนมหรือครับ"

"เปล่า เห็นเขอขาดเรียนบ่อย ๆ อยากจะรู้ว่าเขอมีความจำเป็นอะไร"

"ผมไม่มีเสื้อผ้าใส่ของผละกับน้อง" พร้อมคำทอมเคนรีบคว้าน้องที่อายุไม่ถึง ขวบขึ้นมาอุ้ม ค่ายเด็กน้อยคงจะเห็นคนแปลกหน้าจึงกลัว งอแงกับพี่ชาย เคนอุมน้องใส่ เอวเขย่า ปากก็พร่ำบอกว่า อย่างอแงพี่ คนที่เห็นไม่ใช่หมอต้มเป็นครูของพี่เอง แต่ หนูน้อยหาได้หยุดปากเงิบไม่ยังคงร้องต่อและดูเหมือนว่าจะเพิ่มมากขึ้น

"เคน .. ครูคิคว้าน้องเธอคงจะหิวนม ลองเอานมมาให้ดื่มสิ"

"อ้า .. เคนอีกซักไม่รู้จะตอบครูยังไง 'ทำไม ... นมไม่มีหรือไง"

"น้องผมไม่กินนม ... ใช้น้ำตาลละลายน้ำข้าว" น้ำตาลละลายน้ำข้าว '

ครุมคชคราวออกมาจากลำคออย่างแผนเบา มองคูน้องของเคนที่ดมโซมีแต่เหงื่อเม็ดกระดุก มันคงมาจากสาเหตุที่รับประทานอาหารไม่เพียงพอ แม้ให้คณมตั้งแต่ยังเล็กมาก น้ำนม ของแม่ที่มีสารอาหารครบถ้วนจึงไม่มีคิม วัน ๆ คิมเพียงน้ำตาลละลายน้ำข้าว จึงไม่พอ เพียงแครงกาย

จะโทษแม่ของเคนที่หึ่งลูกไปทำงานก็ไม่ถูกนักเพราะ ความจนมันบังคับถึงต้อง ทำ มีใครบ้างที่ไม่รักลูกของตนเอง น้ำตาลละลายน้ำข้าวก็เอาให้น้องคิมสิ"

"อ้า น้ำตาลหมด ผมเอาน้ำข้าวเฉย ๆ แกไม่ยอมกิน เคี้ยวแค้นคงจะกลับน้อง ร้องไห้เหนื่อยเคี้ยวก็นิ่งเอง"

มคชควักเข้าไปในกระเป๋ากางเกงหยิบนมมัทรีใบละยี่สิบใบสุดท้ายที่มีติดตัวส่ง ให้คาที่ยืนอยู่ใกล้

"คำ ... เอาเงินครูนี้ไปซื้อน้ำตาลมาให้น้องไปไว ๆ น้องคงหิวแน่แล้ว"

ครับ "เคนถ้าเธอมีเสื้อผ้าใส่คนละชุดกับน้องจะไปเรียนทุกวันไหม" "ไปครับ. . แม้ที่เคยบ่นบ่อย ๆ จะซื้อให้ขาดเรียนมาก ๆ กลัวผมสอบตก เคี้ยวปีนี้จะไม่ได้ออก" "น้องเธอใครเลี้ยง" "แบ่ครับ แม่บอกว่าตอนนี้ให้ขาดเรียนสลับกับน้องคนละวันก่อน เมื่อรวบรวมเงินพอแล้วซื้อเสื้อผ้าให้ผมไปโรงเรียน แม่จะอยู่เลี้ยงเองให้พ่อไปรับจ้าง คนเคี้ยว"

'เคน ... พ่อห่อแม่กลับมาบอกให้ทั้งสองรู้ว่าพุงนี้ให้เธอไปโรงเรียน ครูจะหาเสื้อผ้าให้เอง '

"ครับ ขอบพระคุณคุณครูมาก"

มคธ ... ครูหนุ่มเดินกลับบ้านพักโรงเรียนด้วยหัวใจเศร้า ๆ เด็กชายเคน
ขาดเรียนประจำ บัญหามาจากครอบครัวทางบ้านอยู่ในสภาพที่ยากจนหาเช้ากินค่ำ ไม่มี
เงินซื้อเสื้อผ้าให้ลูกไปโรงเรียน ต้องใส่เสื้อเปลี่ยนหมุนเวียนกับน้องชายขาดเรียนคนละ
วันสลับกัน

เมื่อแก้ปัญหาที่ต่อไปเขาคงจะเห็นเด็กชายเคนที่อยู่ในความรับผิดชอบไป
โรงเรียนทุกวันเมื่อนึกถึงเสื้อผ้าที่รับปากกับเด็กแล้วอดจะวิตกไม่ได้ เพราะเงินจำนวน
สุดท้ายที่ให้เด็กชายคาไปซื้อน้ำตาลให้น้องเสียแล้ว ถ้าบ้านเขาอยู่ที่นี่คงไม่มีปัญหา
ร้านเก่าแก่แถวข้างโรงเรียนคงจะพอช่วยได้ ทั้งที่เมื่อก่อนไม่เคยไปคิดหนี้เขาไว้เลย
แต่ครั้งนี้เขาจะยอมหนำค่าน้ำตาลสักครั้งเพื่อเด็กตาคว่ำ ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของเขา

ฤดูหนาวย่างมาถึงแล้ว มันชอบเอาความเปียกเย็นมาแจกจ่ายสรรพสิ่งอย่าง
ยุติธรรม บามเช้า ๆ หมอกสีขาวลง เหมือนน่านน้ำขาวมาเป็นฉากกัน หยดน้ำค้างที่ไหล
ย่อยชยคาม่านฟ้าที่ตกกระหน่ำพื้นคังแปะ ๆ เป็นเครื่องวัดความหนาวเย็น รอยแตกเย็น
แห่งกรังของผิวหนังเป็นเครื่องหมายที่

วันนี้มคธสวมเสื้อกันหนาวหนาเตอะลงจากบ้านพักตั้งแต่เช้า ใจจริงยังนึก
เสียดายไออุ่นของผ้าวมที่คลุมร่างเมื่อคืนยังไม่หาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคืนอากาศ
หนาวกว่าทุกวัน ไออุ่นที่เลี้ยงไว้เป็นเพื่อนแก่เหงาร่องครางหึง ๆ ตลอดทั้งคืน

ขนาดเสื้อที่ใส่คลุมร่างหนาเตอะยังหนาวจนพันก กระทบกันคังกึก ๆ มือที่ประสาน
กันกอดอกเย็นเจี๊ยบเหมือนน้ำแข็ง มันซัดเขียวจนขาวบองดูไม่มีสีเลือด ม่านหมอกที่ตก
ลงมามันมากเสียมองไม่เห็นอาคารเรียน ดวงตะวันสีแดงสุกใสโผล่มาจากขอบฟ้า
มันเคลื่อนคล้อยอย่างเกียจคร้าน เขาตัวคณาพิการข้อมือที่สวมใส่ลวกไปไค้ที่จะใจหายไม่ได้
เหลือเวลาอีกไม่เท่าไรใกล้ที่จะสิ้นกระถิง ขาที่ก้าวด้วยอาการเขื่องซิมเร่งยิ่งขึ้น

หน้าอาคารเรียนที่สร้างแบบสองชั้นครึ่งตึกครึ่งไม้ ไม้คอกประดับผลิแยมกลีบ
คอกรับลมหนาว กุหลาบสีแดงสกลีอวดความสมบูรณ์ของเรือนร่างไว้น้อย ๆ เมื่อ
ต้องลมหนาวที่พัดเป็นเส้นใยเบาบางไม่เคยขาดสาย กลางสนามหน้าอาคารเรียน

เด็กน้อย ๆ หลายคนจับกลุ่มนั่งล้อมวงรอบกองไฟที่ก่อขึ้นมันพอที่จะช่วยบรรเทาความหนาวลงได้มาก เสื้อผ้าที่ห่อหุ้มของแต่ละคนเก่าบางปะหน้าปะหลัง เมื่อวานก่อน คามี คนบ้านเหนือทนความหนาวไม่ไหวนอนแข็งตายคาที่นอน ใครละที่จะเป็นเหยื่อของความหนาวรายต่อไป ถ้าเกิดเป็นเด็กน้อยที่เขาสอนอยู่ทุกวันคนใดคนหนึ่งจะหาอย่างไร

"ครุฑรับ เตน โคนไฟครอกตาย" เด็กคนหนึ่งวิ่งกระหึ่มกระหอบมาบอก

"ใครนะ" มคธร้องถามอย่างไม่เชื่อหู "เคนครับ"

เหมือนสายฟ้าฟาดลงกลางใจชุมชนมีความรู้สึกปวดร้าวเสียใจอย่างมากที่ทราบว่าเคนไม่มีบ้าน จึงลงมานั่งก่อกองไฟแล้วเอาขี้ขี้มาทำเป็นโพรงอุโมงค์เข้าไปนอน พอเชลยหลับสนิท ไฟที่ก่อทิ้งไว้คงจะลุกกลามเผาร่างที่นอนหลับสนิทกลายเป็นเตาถ่านทำ ความเสียใจแก่พ่อแม่พี่น้องอย่างมาก ความหนาวหิวมากขึ้นอย่างโหดร้าย

เด็กคำคำ ๆ อย่างบ้านไรต้องได้รับความทรมาณอย่างโหดร้าย เสียงพันกระหม
ก้นคังกึก ๆ ครางออกมาด้วยความสิ้นเครื่อง ... หนาว ... หนาว ... หนาว
ช่วยด้วยขอเสื้อสักตัวเพื่อนรรเทาความหนาวใครก็ได้ที่มีเสื้อผ้าเก่า ๆ ไม่ใช่แล้วถ้าจะ
มาให้หนูให้ผม ... จะไม่ลืมพระคุณอันใหญ่หลวงจนวันตาย

ช่วยควย ... หนูหนาว

เสียงสั้นเครือด้วยความหนาว ... ดังแว่วเบาบางฝากมากับสายลมที่พัดอย่าง
เนือยนิ่วเป็นเส้นใยยาวติดต่อกัน

หนาว ... หนาว ... ช่วยหนูด้วย

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

คำสั่ง จงเลือกข้อที่ถูกที่สุดโดยกาเครื่องหมายกากบาทข้อที่ถูก

เรื่อง จันทรมารชาดก

1. บุคคลที่ขีดเส้นใต้ในข้อความใดมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า "ปุโรหิต"
 - ก. ปัจจุบันเมืองกมนตรีทำหน้าที่แทนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 - ข. คณะรัฐบาลมีรองนายกรัฐมนตรีคอยช่วยงานของนายกรัฐมนตรี
 - ค. กษัตริย์ในสมัยก่อนจะมีโหรและพราหมณ์ทำหน้าที่ทำนายดวงชะตาเมือง
 - ง. ผู้บริหารกรุงเทพมหานคร เช่นผู้ว่าฯจะมีเลขาธิการคอยบันทึกการประชุม
 - จ. ผู้อำนวยการโรงเรียนมีผู้ช่วยคนต่าง ๆ ไว้มอบเบาภาระกิจในการบริหารโรงเรียน
2. จากเรื่องจันทรมารชาดก เหตุที่ทำให้จันทรมารและครอบครัวจะถูกมนุษย์ผู้เกิดจากข้อใดน้อยที่สุด
 - ก. ความเชื่อ
 - ข. ความโลภ
 - ค. ความหลงผิด
 - ง. ความอิจฉา
 - จ. ความอกตัญญู
3. คำใดที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า "จันทาล" ในเรื่องจันทรมารชาดก มากที่สุด
 - ก. ไฟ
 - ข. ยางก
 - ค. หรชน
 - ง. ทาส
 - จ. กาลกิณี

4. การที่กัณฑ์หาลกระทำต่อจันทร์กุมารตรงกับข้อใด
 - ก. บัดแข็ง บัดขำ
 - ข. หวานพีช หวังผล
 - ค. ปากว่า ตาขยิบ
 - ง. มือถือสาก ปากถือศีล
 - จ. ทอหนามะพลับ ลับหลังตะโก
5. จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วพิจารณาว่าข้อความใดครอบคลุมข้อความอื่นทั้งหมด
 - ก. กัณฑ์หาลขอรับสินบนจากประชาชนอยู่เสมอ
 - ข. พระเจ้าเอกราชามีบริวารและไพร่พลมากมาย
 - ค. เมืองบุปผาวคีมักษัตริย์ อุปราช และปุโรหิต
 - ง. ชาวเมืองบุปผาวคีนิยมการพลีสังเวทยอกเทพเจ้า
 - จ. พระเจ้าเอกราชทรงสืบทอดได้ขึ้นไปอยู่บนสวรรค์
6. การที่จันทร์กุมารไต่ยอมตนเป็นทาสของกัณฑ์หาล แสดงว่าเป็นคนมีคุณสมบัติอย่างไร
 - ก. เป็นผู้มีไหวพริบดี
 - ข. มีลักษณะเป็นผู้นำ
 - ค. เป็นผู้มีความเสียสละ
 - ง. เป็นผู้เห็นการณ์ไกล
 - จ. มีความเมตตาต่อหมู่คณะ
7. การที่พระเจ้าเอกราชาคิดบุญชาญญ์ บุตร ภรรยา แสดงว่าพระองค์เป็นบุคคลเช่นไร
 - ก. เป็นผู้มีเหตุผล
 - ข. เป็นคนทารุณโหดร้าย
 - ค. มีความรอบคอบ
 - ง. เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน
 - จ. มีความเกื้อเกื้อวในการตัดสินใจ

8. เรื่องจันทรมาร เน้นในเรื่องใดมากที่สุด
- ความอดทน
 - ความเมตตา
 - ความกตัญญู
 - ความรับผิดชอบ
 - ความเพียรพยายาม
9. การกระทำของกัณหาต่อจันทรมารใกล้เคียงกับข้อความใด
- สมศักดิ์แย่งขนมจากเพื่อนเพราะไม่มีเงินซื้อ
 - สหายพี่น้องเพื่อโกหกว่าตนไม่ได้ทำแก้วแตก
 - สมศรีช่วยเพื่อนลอกการบ้านเพื่อจะได้ไม่ถูกครูดุ
 - ต่อศักดิ์เอาขนมที่ครูให้ไปขายเพื่อนในห้องเอาเงิน
 - สนใจโกถาชั่งสินค้าเล็กน้อยเพื่อให้เหมือนคนขายคนอื่น
10. การที่จันทรมารไปหาบิดาหลังถูกราชกรข่มขู่ แสดงว่าจันทรมารเป็นคนเช่นใด
- ฉลาด
 - เสียสละ
 - อกตัญญู
 - กล้าหาญ
 - อหังการ
11. จากเรื่องจันทรมารชาวกุ คุณธรรมข้อใดเหมาะสมกับสังคมในปัจจุบันมากที่สุด
- ความมีสติ
 - ความมานะ
 - ความอดกลั้น
 - ความศรัทธา
 - ความรับผิดชอบ

12. ผู้แต่งนิทานชาดกเรื่องนี้ต้องการเสนอความคิดเกี่ยวกับเรื่องใด
- การยกย่องผู้ชนะ
 - การบำเพ็ญทานบารมี
 - การเคารพต่อผู้ให้กำเนิด
 - การอุทิศตนต่อสังคมส่วนรวม
 - การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม
13. ทาบเห็นควยหรือไม่เมื่อพระเจ้าเอกราชาถูกเนรเทศโดยจันทรกุมารไม่คัดค้าน
- เห็นควย เพราะจันทรกุมารกระทำตามหน้าที่
 - เห็นควย เพราะผู้กระทำความผิดยอมได้รับโทษตอบแทน
 - เห็นควย เพราะพระเจ้าเอกราชาสั่งบุชายัญจันทรกุมารและมารดา
 - ไม่เห็นควย เพราะคนดียอมไม่ถือโกรธและอภัยต่อผู้คิดร้ายตน
 - ไม่เห็นควย เพราะพระเจ้าเอกราชาทรงเป็นบิดาของจันทรกุมาร
14. การที่พระเจ้าเอกราชาสั่งให้บุชายัญ บุตร ภรรยา เพื่อตายไปจะได้ขึ้นสวรรค์ตรงกับข้อใด
- สิงไคแก้ว
 - ฆ่าช้างเอางา
 - มือถือสากปากถือศีล
 - เห็นกงจักรเป็นดอกบัว
 - ยังไม่เห็นน้ำ ตักใส่กระบอก
15. เรื่องจันทรกุมารชาดกใช้โวหารประเภทใดน้อยที่สุด
- อุปมาโวหาร
 - ชาดกโวหาร
 - เทศนาโวหาร
 - บรรยายโวหาร
 - พรรณนาโวหาร

16. เรื่องจันทรมารมุ่งให้ข้อคิดในเรื่องใดมากที่สุด
- ความอดทน
 - ความกตัญญู
 - ความกล้าหาญ
 - ความเสียสละ
 - ความรับผิดชอบ
17. ข้อความใดไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องจันทรมาร
- แพเป็นพระ ชนเป็นมาร
 - เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร
 - พึงเอาชนะความโกรธด้วยความข่มใจ
 - จงรักษาความดีเหมือนเกลือกษาความเค็ม
 - มีความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น
18. จากการที่พระเจ้าเอกราชธกเนรเทศออกจากเมือง นักเรียนคิดว่าจันทรมาร จะมีความรู้สึกเช่นใดมากที่สุด
- เห็นใจ
 - สงสาร
 - ชอยใจ
 - สลดใจ
 - สมน้ำหน้า
19. เรื่องจันทรมาร มุ่งให้ข้อคิดในเรื่องใดมากที่สุด
- ความอดทน
 - ความกตัญญู
 - ความเสียสละ
 - ความกล้าหาญ
 - ความรับผิดชอบ

เรื่องที่สอง

20. เหตุใดจึงเปรียบเทียบชีวิตว่าเหมือนละคร
- การมีเมตตาธรรมต่อเพื่อนมนุษย์
 - ความไม่แน่นอนของชีวิตมนุษย์
 - เปรียบเทียบกับชีวิตที่เหมือนละคร
 - กล่าวถึงสังคมปัจจุบันที่ตอ้งพึ่งตนเอง
 - กล่าวถึงการทำงานของบุคคลบางคนเหมือนตัวละคร
21. ข้อความดังกล่าวมีลักษณะ เช่นใดมากที่สุด
- เตือน
 - สอน
 - แนะนำ
 - ชี้แจง
 - เล่าเรื่อง
22. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร
- ต้องการเล่าถึงสภาพของสังคมปัจจุบัน
 - ต้องการให้คนยอมรับความเป็นจริงในชีวิต
 - ต้องการให้ทุกคนมีความเมตตาต่อกัน
 - ต้องการให้รู้จักอาชีพของนักสังคมสงเคราะห์
 - ชี้ให้เห็นว่าในสังคมยังมีผู้เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

อ่านข้อความต่อไป แล้วตอบคำถามข้อ 23 - 27

"...ในสังคมปากกตื้นลึกทุกวันนี้ ก็ใครจะใคร่ซึ่งคนมีน้ำใจ เมตตาอารี เสียทีเดียว ยังมีคนอีกกลุ่มหนึ่งพร้อมจะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่อ่อนแอที่กำลังประสบเคราะห์กรรมอย่างไม่มีทางต่อสู้ตามกำลังความสามารถและสติปัญญาของตน โดยไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น คุณคงการบิณฑองหลังองค์พระปฏิมา..."

23. ข้อความกึ่งกล่าวก่อให้เกิดความคิดเช่นใด
- ก. คนเราจะมีความสุข เมื่อหาแต่ความดี
 - ข. สังคมปัจจุบันยังมีคนใจเมตตาอารีเหลืออยู่บ้าง
 - ค. คนเราควรมีความหวัง เมื่อได้ทำดีลงไปแล้ว
 - ง. การทำงานบางอย่างอาจจะล้มเหลวแต่ไม่ควรทอดย
 - จ. การช่วยเหลือบุคคลใดควรทำให้เต็มขีดความสามารถของตน
24. ข้อความใดมีความหมายใกล้เคียงกับ "ไม่มีทางต่อสู้"
- ก. จนมุม
 - ข. จนแต้ม
 - ค. ตายคาบหน้า
 - ง. สิ้นชีวิตจนตรอก
 - จ. หนีเสือปะจระเข้
25. ข้อความใดมีความหมายตรงกับ "ปากกัดตีนถีบ"
- ก. เปี้ยต่อไส้
 - ข. กระเดือกนั้ว
 - ค. หาเช้ากินค่ำ
 - ง. สิ้นไร่ไม้ตรอก
 - จ. ชักหน้าไม่ถึงหลัง
26. ข้อใดใกล้เคียงกับข้อความที่ว่า ปิณฑองหลังองค์พระปฐมมา
- ก. ทานูญเอาหน้า
 - ข. ชีปลอยปลาแหง
 - ค. ทานูญบูชาโทษ
 - ง. ขนทรายเข้าวัด
 - จ. กรวคน้ำ คว่ากะลา

27. ข้อใดเปรียบเทียบการกระทำดังปิดทองหลังองค์พระปฏิมา
- ก. เรวดี ศรีเต้า นักวิ่งทีมชาติชนะการแข่งขันกีฬานานาชาติ
 - ข. การวิ่งการกุศลในวันแม่มีนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาลร่วมด้วย
 - ค. นักเรียนชั้น ม.2/11 ชนะเลิศการร้องเพลงวันแม่เพราะฝึกกันอย่างจริงจัง
 - ง. ไฟไหม้สลัมคลองเตยเมื่อหลายวันก่อน มีพลเมืองที่ช่วยเหลือเด็ก คนชรา จนตนได้รับบาดเจ็บสาหัส
 - จ. การหายสาบสูญของทหารที่ไปรบในสงครามเวียดนามมีจำนวนไม่น้อยที่ญาติพี่น้องยังไม่รู้ชะตากรรมของเขาเหล่านั้น

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 28 - 30

"...และช่วงหนึ่งของชีวิตคนเรา จึงมีทั้งความเศร้า ความสุข และเคล้ากันจนแยกไม่ออก โดยเฉพาะการยืนหยัดอยู่ในสังคมปัจจุบัน ที่เป็นสังคมตัวใครตัวมัน สรรพสิ่งที่แวดล้อมอยู่รอบข้างไม่ว่าจะเป็นปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการเอารัดเอาเปรียบกัน..."

28. ท่านเห็นด้วยกับข้อความนี้เพราะเหตุใด
- ก. เห็นด้วย เพราะมนุษย์จัดเป็นสัตว์สังคม
 - ข. เห็นด้วย เพราะชีวิตมนุษย์ย่อมมีการเปลี่ยนแปลง
 - ค. ไม่เห็นด้วย เพราะสังคมในปัจจุบันเป็นสังคมตัวใครตัวมัน
 - ง. ไม่เห็นด้วย เพราะชีวิตแต่ละคนย่อมขึ้นกับกรรมที่เคยทำมา
 - จ. ไม่เห็นด้วย เพราะสังคมปัจจุบันช่วยให้มนุษย์มีความแข็งแกร่งมากขึ้น
29. ข้อใดมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า "คละเคลา"
- ก. เขาบรรจงแกะกางปลาเพื่อรับประทานกับน้ำพริก
 - ข. เขารินน้ำหวานลงไปในแก้วที่มีน้ำแข็งอยู่เพียง เล็กน้อย
 - ค. แข่งขันให้ลูกน้อยตีมโหรีเทนลงไปในขวคก่อน เต็มน้ำ
 - ง. เธอชอบบรรยากาศที่มีเสียงดนตรีผสมกับเสียงคุยกันเบา ๆ
 - จ. เธอเอนำปลาลงปรุงรศยาเนื้อให้มีรสกลมกล่อมทั้งเปรี้ยว หวาน เค็ม

30. ในข้อความนี้ ผู้เขียนใช้โวหารประเภทใดมากที่สุด
- ก. สาทกโวหาร
 - ข. อุปมาโวหาร
 - ค. เทศนาโวหาร
 - ง. พรรณนาโวหาร
 - จ. บรรยายโวหาร
31. ข้อความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานเขียนประเภทใด
- ก. นิยาย
 - ข. เรื่องสั้น
 - ค. บทความ
 - ง. สารคดี
 - จ. บทวิจารณ์
32. ข้อความนี้ผู้เขียนต้องการให้ข้อคิดเรื่องใดแก่ผู้อ่าน
- ก. ชีวิตที่ถูกลบเลือนโดยโชคชะตา
 - ข. อาชีพสังคมสงเคราะห์ที่มีเกียรติ
 - ค. ความสุขทุกข์ของมนุษย์เป็นเรื่องธรรมดา
 - ง. ประโยชน์ที่ได้จากการช่วยเหลือผู้อื่น
 - จ. ผลของการทำดีที่ไม่หวังผลตอบแทนของบุคคลบางคน
33. ข้อความนี้ต้องการให้คำนึงถึงสิ่งใด
- ก. ตนเอง
 - ข. ความดี
 - ค. การงาน
 - ง. ความรักสงบ
 - จ. ความสามัคคี

ข้อใด

34. ข้อใดไม่เกี่ยวกับคุณธรรมในเรื่อง

- ก. สังคม
- ข. เศรษฐกิจ
- ค. การเมือง
- ง. การศึกษา
- จ. วัฒนธรรม

35. ถ้ามีการกระทำเช่นการปิดทองหลังองค์พระปฏิมากร ฯลฯ สังคมจะเป็นเช่นไร

- ก. มนุษย์จะเลิกรบราฆ่าฟันกัน
- ข. มีการเอารัดเอาเปรียบกันมากขึ้น
- ค. มนุษย์จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
- ง. บ้านเมืองใบทองมีกฎหมายไว้มครอง
- จ. ศาสนาพุทธจะรุ่งเรืองโดยไม่ทองมีการเผยแพร่

36. ข้อใดใช้สรุปเรื่องในข้อความนี้ได้เหมาะสมที่สุด

- ก. ทำดีได้ก็หาชั่วได้ชั่ว
- ข. สามัคคีเป็นพลังให้เกิดสุข
- ค. ตนต้องเป็นที่พึ่งแห่งตนเอง
- ง. เมตตาเป็นเครื่องคำจุนโลก
- จ. บุคคลล่วงทุกข์ได้เพราะความเพียร

37. เรื่องนี้ควรตั้งชื่ออย่างไรจึงเหมาะสม

- ก. อาชีพที่น่าสนใจ
- ข. ชีวิตคือการต่อสู้
- ค. การบำเพ็ญประโยชน์
- ง. ชีวิตเหมือนโรงละคร
- จ. ข้อคิดในการดำรงชีวิต

หนาว ... ช่วยหนูด้วย

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 38 - 40

"นี่เธอขาดเรียนทำไม" เด็กน้อยยังไม่ทันรู้เรื่องราวที่ถูกเรียกตัวมา ครูมศก
ป้อนคำถามที่ยากรู้ทันที

"พี่ผมไม่มีเสื้อผ้าใส่ครับ"

"ไม่มีเสื้อผ้าใส่ แล้ววันที่มาเอาที่ไหนมาใส่"

"เอาชุดพี่ผมใส่มา ใส่มาแล้วผมก็ขาดเรียนสลับกับพี่"

38. จากคำตอบประโยคสุดท้าย แสดงว่า เด็กน้อยมีความคิดเช่นไร

ก. กลัวครูดุ

ข. บอกตามประสาเด็ก

ค. ต้องการแก้ตัวเพื่อให้พ้นผิด

ง. ต้องการให้ครูสงสารตน

จ. ต้องการขอความช่วยเหลือจากผู้ที่ฟัง

39. จากข้อความดังกล่าว แสดงว่าครูมีความรู้สึกเช่นใด

ก. ตกใจ

ข. สนใจ

ค. กังวล

ง. สงสัย

จ. ประหลาดใจ

40. จากข้อความดังกล่าว แสดงว่าเด็กน้อยเป็นคนเช่นไร

ก. ขี้อสัถย์

ข. รอบคอบ

ค. มีไหวพริบ

ง. ไร้เดียงสา

จ. ค่อนข้างโง่

41. ข้อความนี้ต้องการเน้นเรื่องใด
- ความยากจนของเด็กชนบท
 - สภาพความเป็นอยู่ของชนบท
 - ความอดทนของเด็กนักเรียน
 - ความเอาใจใส่ของครูต่อนักเรียน
 - ข้อแตกต่างของโรงเรียนในกรุง - ชนบท
42. "ที่บ้านไร่ที่เขาสอน ในแต่ละวันจะมีรถรับคนงานไปทำงานที่อื่น หรือที่ชาวบ้านเรียกติดปากว่า "งานรถ" งานรถ หมายถึงอะไร
- งานรับจ้าง
 - งานขับรถ
 - งานเกษตรกรรม
 - งานอาชีพที่ไม่แน่นอน
 - งานขนส่งผู้โดยสาร
43. บรรยายภาคในเรื่องนี้ควรอยู่ในภาคใดของประเทศ
- เหนือ
 - ใต้
 - อีสาน
 - ตะวันตก
 - ภาคกลาง
44. ถ้าครูส่วนใหญ่เป็นเชนक्रमคท จะเป็นเช่นไร
- นักเรียนจะเรียนดีขึ้น
 - ความนิยมในวัตรจะสูงขึ้น
 - ท้องถิ่นได้รับการพัฒนามากขึ้น
 - นักเรียนจะไปขอคชยาคหิวโหย
 - นักเรียนอยากมาโรงเรียนมากขึ้น

45. ครูเชนครูมคชเป็นบุคคลเช่นใด
- เป็นคนขี้สงสาร
 - เป็นคนมีคุณธรรม
 - เป็นคนอยากรู้อยากเห็น
 - เป็นคนมีความรับผิดชอบ
 - เป็นคนชอบช่วยเหลือสังคม
46. ข้อใดแสดงว่าอากาศหนาวมาก
- ยามเช้า ๆ หมอกสีขาวลงทั่วไป
 - ไอ้ค่างร้องครางหึ่ง ๆ ตลอดทั้งคืน
 - หยกน้ำค้างที่ไผ่ย่อยช่ายคาน้ำไว้
 - สายลมพัดเฉื่อยฉิวแจกความเย็นยะเยือก
 - รอยตะก่นแห่งกรังของผีวन्ह เป็นเครื่องบันทึก
47. ข้อใดแสดงให้เห็นฐานะความยากจนของตัวละครมากที่สุด
- เสื้อผ้าที่หอมปะหน้าปะหลัง
 - น้องผมไม่กินนมไข่น้ำตาลละลายกับน้ำข้าว
 - เคนเอาขงข้าวมาทำเป็นอุโมงค์เพื่อเข้าไปนอน
 - ผมไปมีเสื้อผ้าใส่ต้องแลกใส่กับน้องไปโรงเรียน
 - ภายในกระท่อมิใช้อย่างคุ้มค่าเป็นทั้งห้องนอน ห้องน้ำ ห้องครัว
48. จุดมุ่งหมายของผู้เขียนเรื่องนี้อะไร
- ยกย่องครูชนบท
 - ตำหนิการขาดการดูแลจากทางการ
 - เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาความยากจน
 - แสดงความห่วงใยความเป็นอยู่ของชาวชนบท
 - ประชดการปฏิบัติงานของครู ข้าราชการในกรุง

49. ข้อใดมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า "ลอคตก"

ก. ร่อแร่

ข. ลื่นไ้

ค. จวนเจียน

ง. ไม่สำเร็จ

จ. ผมคอ าลัยตายอยาก

50. อะไรเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เคนตาย

ก. ความหนาว

ข. ความง่วง

ค. ความยากจน

ง. ความประมาท

จ. ความเผลอ เรอ

ภาคผนวก ก
การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 7 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความเข้าใจ
ในการอ่าน จำนวน 50 ข้อ จากเรื่อง จันทรกุมารชาดก บทความ และเรื่องสั้น
หนาว ช่วยหนูด้วย

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	ข้อที่	P_H	P_L	p	r
1	10	.41	.23	.44	20	.50	.25	.37	.27
2	37	.15	.20	.40	21	47	.26	.36	.23
3	.50	.17	.33	.37	22	.43	.17	.31	.33
4	66	.33	.49	.33	23	.52	.13	.32	.41
5	51	.26	.38	.27	24	.47	.25	.36	.24
6	76	.54	.65	.24	25	.76	.28	.52	.48
7	.51	.26	.38	.27	26	.54	.17	.35	.40
8	41	.21	.31	.23	27	.48	.28	.38	.21
9	.36	.11	.22	.34	28	.48	.23	.35	.27
10	.41	.22	.31	.22	29	.48	.11	.28	.44
11	.76	.47	.62	.31	30	.46	.19	.32	.31
12	.33	.35	.24	.58	31	46	.19	.32	.31
13	.30	.26	.28	.05	32	.46	.13	.28	.39
14	.46	.05	.22	.55	33	.46	.03	.23	.53
15	.50	.24	.38	.31	34	.81	.21	.51	.59
16	.75	.46	.61	.31	35	.79	.25	.52	.54
17	.48	.13	.29	.41	36	.81	.27	.55	.54
18	.54	.60	.57	.06	37	.71	.30	.51	.41
19	.52	.19	.25	.59	38	.74	.55	.65	.21

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	ข้อที่	P_H	P_L	p	r
39	.75	.53	.64	.25	45	.76	.46	.61	.32
40	.87	.61	.75	.35	46	.62	.37	.49	.25
41	.56	.31	.43	.26	47	.69	.47	.58	.23
42	.30	.46	.36	.29	48	.52	.30	.41	.23
43	.75	.51	.63	.26	49	.56	.26	.41	.31
44	.46	.21	.33	.28	50	.37	.19	.28	.22

คุณภาพข้อสอบทั้งฉบับ

	N	$\bar{X}$	S	r_{tt}
ข้อ 1 - 50	120	19.64	12.2765	.61